Έτος Γ'

Τεύχος 290ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἔργον τῶν ὀργάνων διοικήσεως.—Ἡ ἐνσάρκωσις τῆς δημοσίας πολιτικῆς, ὑπὸ τοῦ κ. Bernard Posen 529

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ταμάρα, ἡ φόνισσα τῶν Κινέζων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 534

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μέθοδοι διαπιστώσεως τοῦ εἰς τὸ αἷμα οἰνοπνεύματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 539

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Μία ἀκόμη ἡρωικὴ αὐτοθυσία Ἀστυφύλακος, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 543

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάϊτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 545

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξάρθρωσις τεσσάρων σπειρῶν ξένων καὶ ἡμεδαπῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια καὶ τέλος) 549

ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ δύναμις τῆς Πίστεως, ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Α. Καλαϊτζίδη..... 553

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Πορεία στὴ Ρούμελη, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλάμπους Σταμάτη..... 555

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες - Ποδόσφαιρον - Στίβος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Βασιλείου Κρύου..... 565

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 570

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια)..... 572

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 574

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 290ὸν

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Η ΕΝΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ [1]

Ὑπὸ τοῦ συμβούλου ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων
τῆς ἐν Ἀθήναις Πρεσβείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν
τῆς Ἀμερικῆς κ. **BERNARD ROSEN** [2]

Ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ μεγάλην χαρὰν ἡ συνάντησίς μας ἀπόψε, διὰ νὰ συζητήσωμεν ἓν θέμα, τὸ ὁποῖον ἐκφεύγει τῶν ἐθνικῶν ὁρίων, εἶναι παγκόσμιον, καὶ εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐνώπιόν μας. Σᾶς ὁμιλῶ ὡς συνάδελφος εἰς τὸν τομέα τῆς δημοσίας διοικήσεως. Εἰς τὰς ἐλευθέρας κοινωνίας, ἡ εὐθύνη τῶν στελεχῶν τῆς δημοσίας διοικήσεως—τῶν διευθυντῶν τοῦ Δημοσίου—συνίσταται εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῆς δημοσίας πολιτικῆς. Καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προτίθεμαι νὰ κάμω ἀπόψε, εἶναι νὰ σᾶς καλέσω νὰ ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὰς γενικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὰ προβλήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα προκλητικῶς ἵστανται καὶ ἀναμένουν τὴν ἀντιμετώπισίν των ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς δημοσίας διοικήσεως. Μεταξὺ τῶν πλέον πεπαιδευμένων καὶ πεπειραμένων στελεχῶν τῆς διοικήσεως, τὸ θέμα αὐτὸ ἀποτελεῖ σήμερον ἓν τῶν κυριωτέρων πρὸς συζήτησιν θεμάτων, διότι ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι συνηθέστατα, ὅταν οἱ ὀργανισμοί μας ὑπολείπωνται εἰς ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον των, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αἱ βασικαὶ αὐταὶ ἀρχαὶ ἔχουν παύσει νὰ παίζουν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῆς διοικήσεως.

Ἐπιτρέψατέ μου ἐξ ἀρχῆς νὰ δηλώσω, ὅτι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν μὴ πληροφορημένων, ἡ δημοσία ὑπηρεσία εἰς τὰς ἐλευθέρας κοινωνίας εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐλκυστικὴ ἀπασχόλησις. Μετὰ ἀπὸ 23 ἐτῶν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἠμπορῶ εἰλικρινέστατα νὰ σᾶς δηλώσω, ὅτι δυσκόλως εὑρίσκω ἡμέρας κατὰ

---

1. Διάλεξις δοθεῖσα ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

2. Ὁ κ. Ρόουζεν τυγχάνει ὑπάλληλος καριέρας τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν 20 ἐτῶν. Κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐν λόγῳ περιόδου, εἰργάσθη παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ κέντρον καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἡ τελευταία τοποθέτησίς του ἐκτὸς ἕδρας ἦτο ὡς περιφερειακοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν Καλιφορνίαν, Νεβάδαν, Χαβάην καὶ Ἄπω Ἀνατολήν, ὅπου ὑπηρέτουν ἄνω τῶν 300.000 δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τὸ 1962, ὡς Ὑποδιευθυντὴς προσωπικοῦ καὶ ἀργότερα ὡς διευθυντὴς Προσωπικοῦ. Ἀνέλαβε τὰ σημερινὰ καθήκοντα τοῦ συμβούλου διοικητικῶν ὑποθέσεων παρὰ τῇ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῇ Πρεσβείᾳ, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1964.

Ὑπηρέτησεν ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τοῦ Προυπολογισμοῦ τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ παρὰ τῷ Ἐκτελεστικῷ Γραφείῳ τοῦ Προέδρου. Κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον ὑπηρέτησεν εἰς τὸν στρατὸν ἐπὶ τρία ἔτη.

τὰς ὁποίας ἡ καθημερινὴ ἀπόλαυσις καὶ ἡ ἱκανοποίησις νὰ ὑπελείφθησαν τῆς ἐξαντλητικῆς κοπώσεως. Ἐλπίζω, ὅτι καὶ ἡ ἰδική σας πεῖρα συμπίπτει μὲ τὴν ἰδικήν μου.

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι τὰ κρατικὰ προγράμματα τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν συνεπείᾳ κάποιας δημοσίας ἀνάγκης ἢ ἀπαιτήσεως. Ἡ πολιτικὴ καὶ τὰ προγράμματα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθοῦν, ἀποφασίζονται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον εἰς τὴν χώραν μου· ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Πρωθυπουργὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀντιστοίχως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον μὲ χρήματα, τὰ ὁποῖα συλλέγονται ἀπὸ τὸν λαόν. Ὅλοι ὅμως γνωρίζομεν, ὅτι τὰ προγράμματα, οἱ νόμοι, αἱ ὑπουργικαὶ διαταγαὶ καὶ τὰ χρήματα δὲν εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παράγουν ἔργον. Ἡ μετουσίωσις τῶν προγραμμάτων καὶ τῶν ἀντικειμενικῶν τούτων σκοπῶν εἰς συγκεκριμένας ἐπιτεύξεις, πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν «γραφειοκρατίαν»—ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Οὐδὲν πρόγραμμα, ὁσονδήποτε ἐπιτυχῶς καὶ ἂν ἔχῃ συλληφθῇ, δύναται εἰς τὴν πραγματικήν του λειτουργίαν νὰ εἶναι καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους—τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας—οἱ ὁποῖοι φέρουν τὸ βάρος τῆς διεξαγωγῆς του, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐφαρμόζουν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν διευθυντῶν τοῦ δημοσίου. Αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ συναρπαστικὸς τομεύς, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς καὶ ἐγὼ ἀσχολούμεθα.

Ἡ γραφειοκρατία παίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων. Τὸ γεγονὸς δέ, ὅτι παίζει ἕνα τοιοῦτον ρόλον ἔχει ἐπίπτωσιν εἰς ἡμᾶς ὡς στελέχη τῆς δημοσίας διοικήσεως, εἰς τὰς μεθόδους μας, εἰς τὰς ἰδέας μας καὶ εἰς τὴν συμπεριφοράν μας. Ἔχει ὅμως τὰς αὐτὰς ἐπιπτώσεις καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸν ὀργανισμόν μας; Αἰσθάνονται οὗτοι τὴν σοβαρότητα τοῦ ρόλου των ἀνεξαρτήτως τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας των;

Ἐπιθυμῶ καὶ πάλιν νὰ τονίσω τὸ γεγονός, ὅτι ὁμιλῶ περὶ δημοσίας διοικήσεως εἰς μίαν ἐλευθέραν κοινωνίαν—ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξουν τὴν ἐργασίαν των ἀναλόγως τῶν προσωπικῶν τάσεών των· ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ κρίνουν τοὺς ἀνωτέρους των· ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκφράζουν ἀντιθέτους ἀπόψεις· ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν τάσιν νὰ ἀντιδροῦν εὐμενέστερον εἰς τὸ νεῦμα τῆς ἐπιδοκιμασίας παρὰ εἰς τὸ λάκτισμα τοῦ ἐκφοβισμοῦ. Ὅλα αὐτὰ αὐξάνουν ἀνυπολογίστως τὰς εὐθύνας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δημοσίου, τοῦ παρέχουν ὅμως ταυτοχρόνως καὶ ἀπεριόριστον πεδίον εὐκαιριῶν δράσεως. Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ σημεῖον, ὅπου διαπιστώνομεν τὴν μεγάλην ἐλκυστικότητα τῆς διοικητικῆς ἡγεσίας—τὴν δυνατότητα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δημοσίου νὰ ἀπελευθερώνῃ καὶ νὰ κινητοποιῇ ὅλας τὰς ἱκανότητας τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸν ὀργανισμόν του. Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ καὶ τὴν βασικὴν ἐπιδίωξιν, πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ πλέον πεπειραμένοι καὶ κατηρτισμένοι διευθυνταὶ κατευθύνουν ὁλονὲν καὶ περισσότερον τὴν προσοχήν των. Αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται νὰ σκεφθῶμεν, νὰ συζητήσωμεν καὶ νὰ ἐνεργήσωμεν.

Τὸ γραφειοκρατικὸν περιβάλλον δύναται νὰ ἀποδώσῃ μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι δυναμικὸν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον προσδίδει ἔμφασιν εἰς τὴν ποιότητα καὶ εἰς τὴν ἐπείγουσαν διεξαγωγὴν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Νέοι ἄνεμοι πνέουν πέριξ ὅλων ἡμῶν —εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλον γενικῶς τὸν κόσμον· καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοσίου πρέπει νὰ δύναται νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐπανειλημμένως τὴν ἱκανότητά του, νὰ ἀποδίδῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ ὑπὸ ταραχώδεις συνθήκας.

Ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ προσβλέπωμεν τὰς ἐπιτεύξεις μας μὲ ὑπερηφάνειαν, αἱ ἐπιτυχίαι μας, ὅμως, πρέπει νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν παρουσίαν μας, διὰ τὴν ἀντιμε-

τώπισιν τῶν σημερινῶν προβλημάτων καὶ νὰ μᾶς προετοιμάζουν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς αὔριον.

Τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἵστανται προκλητικῶς ἐνώπιον τῶν δημοσίων διευθυντῶν, πρὸς ἐπίλυσιν, εἶναι πολλὰ καὶ σύνθετα καὶ ἀξίζουν ηὐξημένης προσοχῆς, τόσον ἀπὸ μέρους ἡμῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ὑφισταμένων μας. Τὰ γνωρίζετε τόσον καλὰ ὅσον τὰ γνωρίζω κι' ἐγώ :

—Χρειαζόμεθα νέας καὶ καλυτέρας λύσεις, διὰ τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ προβλήματά μας.

—Χρειαζόμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν δεξιοτεχνίαν καὶ ἐμπειρίαν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν μακροπνόων προγραμμάτων.

—Χρειαζόμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν δημιουργικότητά μας, τὴν φαντασίαν μας καὶ τὴν ἐφευρετικότητά μας, διὰ νὰ δώσωμεν καλυτέρας λύσεις εἰς τὰ προβλήματα τῆς διοικήσεως : εἰς τὸν προγραμματισμόν, εἰς τὴν ὀργάνωσιν, εἰς τὴν ἐκχώρησιν ἁρμοδιοτήτων, εἰς τὴν παρακολούθησιν κτλ.

—Χρειαζόμεθα νὰ παύσωμεν νὰ φοβόμεθα τὴν ἀποτυχίαν ...ἡ ἀποτυχία ὅσον καὶ ἡ ἐπιτυχία ἀποτελοῦν πηγὰς μαθήσεως.

...Λέγεται ὅτι «ἡ μόνη περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀποτυχία εἶναι ἡ τελευταία προσπάθεια».

Εὑρισκόμεθα εἰς συνεχῆ κατάστασιν ἑτοιμότητος, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὅλων αὐτῶν τῶν προβλημάτων ἢ ἀκολουθοῦμεν πολιτικὴν ἀποφυγῆς ; Ἀξιολογοῦμεν καθημερινῶς τὰς πράξεις μας ἔναντι αὐτῶν τῶν βασικῶν ἀναγκῶν ; Καὶ ἂν διαπιστώσωμεν ὅτι ὑπολειπόμεθα, καταβάλλομεν προσπάθειαν βελτιώσεως ; Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται εἶναι ὁ συνεχὴς αὐτοέλεγχος. Καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοέλεγχος ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην παράδοσιν τοῦ μεγίστου διδασκάλου σας. Δὲν ἦτο ὁ Σωκράτης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπεν «ὁ δὲ ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ ;»

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ μέλλοντος. Εἶναι προφανὲς διὰ τὸν διευθύνοντα, ὁ ὁποῖος σκέπτεται ὅτι εἰς τὸ μέλλον, καθὼς αἱ κυβερνήσεις μας θὰ ἐπιδιώκουν νὰ ἀντιμετωπίζουν ἀνάγκας νέας, αἱ ὁποῖαι ἀνακύπτουν ἢ ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀντιμετωπισθῆ ἕως σήμερον, ὁ ρόλος τοῦ δημοσίου διευθυντοῦ θὰ γίνεται καθημερινῶς καὶ περισσότερον ἐνδιαφέρων καὶ σημαντικός. Ἰδοὺ τὰ προβλήματα τοῦ μέλλοντος, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τοὺς πλέον πεπειραμένους διοικητικούς μας. Ἰδοὺ αἱ ἀνάγκαι, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὰς αὐξανομένας εὐθύνας μας :

—Θὰ χρειασθῆ νὰ αὐξήσωμεν τὰς ἱκανότητας, τὰς ἰδικάς μας καὶ τῶν ὑφισταμένων μας, εἰς τὸ νὰ ἐνεργοῦν μὲ ἀποφασιστικότητα.

—Θὰ χρειασθῆ νὰ μειώσωμεν δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ὑφισταμένους μας τὴν τάσιν τῆς ἀδρανείας.

—Θὰ χρειασθῆ νὰ μειώσωμεν τὸ χάσμα μεταξὺ ἀποφάσεως καὶ ἐκτελέσεως, μεταξὺ προγραμματισμοῦ καὶ πραγματοποιήσεως.

—Θὰ χρειασθῆ νὰ καθιερώσωμεν, ὡς ἔμβλημά μας, τὸν ἐμπεριστατωμένον προγραμματισμόν, τὴν ἔγκαιρον λῆψιν ἀποφάσεων καὶ τὴν σθεναρὰν ἐκτέλεσίν των.

—Θὰ χρειασθῆ νὰ εὕρωμεν τὸν χρόνον νὰ σκεπτώμεθα, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν ἐπιτυχέστερον νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς πιέσεις καὶ τὰ προβλήματα τῆς αὔριον.

—Θὰ χρειασθῆ νὰ δώσωμεν μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν τόλμην καὶ εἰς τὴν διαφωνίαν, διότι ἄνευ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἰδιοτήτων, εἰς τὰς καταλλήλους ἀναλογίας, εἰς τὸν πρέποντα τόπον καὶ χρόνον, οἱοσδήποτε ὀργανισμὸς εἶναι καταδικασμένος εἰς τὴν μετριότητα.

—Θὰ χρειασθῆ νὰ ἀναπτύξωμεν μίαν συμπεριφορὰν ἀντιδράσεως εἰς τὴν ἀ-

ποδοχὴν τῶν πραγμάτων ὡς καλῶς ἐχόντων· ἀκόμη δὲ καὶ τῆς ἀνακινήσεως τῶν καταστάσεων μὲ τὴν ἐλπίδα ἀνακαλύψεως καλυτέρων μεθόδων· μὲ ἄλλας λέξεις θὰ χρειασθῇ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν τάσιν τῆς μὴ ἱκανοποιήσεως μὲ τὸ status quo.

—Θὰ χρειασθῇ νὰ προετοιμάσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας, διὰ νὰ κατανοήσωμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὰς νέας ἐξελίξεις εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ὑπαλλήλων καὶ διοικήσεως εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας.

—Τέλος θὰ χρειασθῇ νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ μίαν καθημερινῶς δυσχερεστέραν καθισταμένην περίοδον ἰσορροπήσεως μεταξὺ ζητήσεως καὶ πόρων. Ἀπεριορίστου ἐκτάσεως προσδοκίας καὶ αἰτήματα ἐκ μέρους ποικιλομόρφων ὁμάδων, κατὰ τὸ πλεῖστον νομοταγῶν, θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν οἱ διευθυνταὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των θὰ τοὺς πληροῖ μὲ ἀγωνιώδη προβλήματα. Εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας αἱ κυβερνήσεις ἀναθέτουν εὐθύνας εἰς τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως πρὶν ἢ παράσχουν εἰς αὐτὰ τὰ πρόσθετα μέσα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται, διὰ τὴν διεξαγωγήν των, οὕτως ὥστε οἱ διευθυνταὶ τοῦ δημοσίου νὰ πρέπῃ νὰ ἐφευρίσκουν ἰδιαζούσας μεθόδους, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου των. Συνεπεία τούτου, ἡμεῖς, ὡς στελέχη τῆς δημοσίας διοικήσεως, θὰ χρειασθῇ νὰ δώσωμεν πολὺ μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι οἱ προϊστάμενοι ὅλων τῶν ἐπιπέδων, θὰ πρέπει νὰ ἀξιολογήσουν ἐκ νέου τὰς προσδοκίας των ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὑφισταμένων των καὶ νὰ λάβουν κατόπιν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν κατάλληλον ἀπόδοσιν.

Ἐδῶ δὲ ἀκριβῶς ἐρχόμεθα εἰς τὸ κρίσιμον σημεῖον τῆς εὐθύνης τοῦ διοικοῦντος, τὴν διοίκησιν τῶν ἀνθρώπων. Μὲ ἀφετηρίαν τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ὁ διοικῶν ἔχει τὰς ἀπαιτουμένας τεχνικὰς γνώσεις καὶ τὴν εὐφυΐαν, ἡ ἐπιτυχία τοῦ διευθύνοντος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ προσωπικοῦ του, θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸ ἐὰν οἱ ὑπάλληλοί του πιστεύουν ὅτι ὁ διευθυντής των :

—Εἶναι ἀκέραιος.

—Εἶναι ἐλεύθερος προκαταλήψεων.

—Ἐνδιάφερεται εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἐναρμόνισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὀργανισμοῦ του μὲ τὰς ἀτομικὰς ἐπιδιώξεις τῶν ὑπαλλήλων του.

—Εἶναι δυναμικὸς καὶ οὐχὶ ἀπαθής.

Ἂς ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς ἓν μόνον τῶν ὡς ἄνω χαρακτηριστικῶν—τὸν δυναμικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς διευθυντοῦ. Εἰς ὅλους τοὺς μεγάλους ὀργανισμοὺς ἐνυπάρχουν τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν μετάπτωσιν ἀπὸ τὴν ὡριμότητα εἰς τὴν κατάπτωσιν. Βαθμηδὸν καὶ ἀφανῶς—ἀλλὰ σχεδὸν ἀναποφεύκτως—οἱ διευθυνταὶ καὶ τὸ προσωπικόν των ἀναπτύσσουν τὴν τάσιν τῆς τελματώσεως. Ἡ τάσις τῆς ἱκανοποιήσεως καὶ ἐμμονῆς εἰς ὡρισμένας ἀντιλήψεις, ὁ κονφορμισμὸς καὶ τὸ αἴσθημα τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας ἀποτελοῦν τροχοπέδην εἰς τὴν προοδευτικὴν ἀλλαγήν.

Ὡρισμένοι διευθυνταὶ καταβάλλουν ἰσχυρὰς προσπαθείας νὰ παραμείνουν ἀπαθεῖς. Ὁλόκληρος δὲ ὁ ὀργανισμὸς τότε ἀρχίζει νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τῆς δυναμικῆς ἀπαθείας. Πρόκειται περὶ ἀσθενείας, ἡ ὁποία προσβάλλει τοὺς διευθύνοντας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς· καὶ τὸν κρατικὸν καὶ τὸν ἰδιωτικὸν ἐπιχειρηματικόν.

Πρόκειται περὶ ἀσθενείας, ἡ ὁποία μᾶς καθιστᾷ ἐπιλήσμονας τῶν σκοπῶν μας, μᾶς ἀποστερεῖ πάσης πρωτοβουλίας, μᾶς ἀφαιρεῖ τὴν ἐφευρικότητα καὶ διαστρεβλώνει τὸν τρόπον τῆς συμπεριφορᾶς μας, τελικῶς δὲ μᾶς ἐξασθενίζει ὡς ἔθνος, εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε νὰ ἀπειλῇ καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας ἀκόμη. Εἰς αὐτὴν τὴν γραφειοκρατικὴν ἀσθένειαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν πολλὰς ὀνομασίας. Ἐγὼ προσωπικῶς προτιμῶ νὰ τὴν ἀποκαλῶ «ἀδιαφορίαν».

—Ἀδιαφορίαν εἰς τὴν διάκρισιν μεταξὺ καλῆς ἢ κακῆς ἀποδόσεως.
—Ἀδιαφορίαν εἰς τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῆς ἱκανότητος ἢ ἀνικανότητος.
—Ἀδιαφορίαν εἰς τὴν διάκρισιν μεταξὺ προόδου ἢ τελματώσεως.
—Ἀδιαφορίαν εἰς τὴν διάκρισιν μεταξὺ τελειότητος καὶ μετριότητος.

Ὅλοι μας ἔχομεν συναντήσει διευθυντάς, οἱ ὁποῖοι πάσχουν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν.

— Εἶναι μεταδοτική.

— Προσβάλλει ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους.

Εἰς ὅλας τὰς ἐλευθέρας κοινωνίας, οἱ ἡγέται εἰς τὸν τομέα τῆς δημοσίας διοικήσεως ὀφείλουν νὰ σημάνουν συναγερμόν, διὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν ἐξάλειψιν αὐτῆς τῆς ἀσθενείας. Δὲν ὑπάρχει συγκεκριμένον φάρμακον ἢ ἀντιβιοτικόν, διὰ τὴν ταχεῖαν καταπολέμησίν της. Ἀπαιτεῖ αὐτοεξέτασιν τῶν ὑφ' ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν ὑφισταμένων μας ἀκολουθουμένων μεθόδων διοικήσεως καὶ συστηματικὴν καὶ ἀδιάκοπον ἔρευναν πρὸς βελτίωσιν—βελτίωσιν εἰς τὴν ἐπιλογήν, βελτίωσιν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, βελτίωσιν εἰς τὴν ἐπίβλεψιν, βελτίωσιν εἰς τὰς μεθόδους κτλ. Αὐτὴ εἶναι ἡ μέθοδος θεραπείας τῆς ἀδιαφορίας.

Θὰ καταλήξω μὲ τοὺς λόγους τοῦ Θεοδώρου Ρουζβελτ, μεγάλου Ἀμερικανοῦ δημοσίου ἀνδρὸς καὶ διοικητικοῦ στελέχους, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀδιάφορος εἰς οὐδὲν θέμα.

Εἶπε τὰ ἀκόλουθα :

«Δὲν ἔχει σημασίαν ὁ κριτικός. Δὲν ἔχει σημασίαν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τονίζει πῶς ὁ ἰσχυρὸς ἄνδρας παρεπάτησεν, οὔτε πῶς ἐκεῖνος ποὺ ἔκαμεν ὡρισμένας πράξεις θὰ ἠδύνατο νὰ τὰς εἶχε κάμει καλύτερον.

«Ἐκεῖνος ποὺ ἀξίζει εἶναι ὁ ἄνδρας ποὺ εὑρίσκεται πάντοτε μέσα εἰς τὸν στίβον· τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ σκόνη καὶ ἱδρῶτα καὶ αἷμα· ποὺ μάχεται ἡρωικῶς, ποὺ κάμει λάθη καὶ ὑπολείπεται ἐπανειλημμένως καὶ ποὺ καταλαμβάνεται ἀπὸ μεγάλους ἐνθουσιασμούς, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ ἀφοσιώνεται, ποὺ ἀναλίσκει τὸν ἑαυτόν του εἰς ἀξιολόγους σκοπούς· ὁ ὁποῖος, ὅταν τὰ πράγματα ἔλθουν καλά, γνωρίζει εἰς τὸ τέλος τῆς προσπαθείας του τὸν θρίαμβον τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας· καὶ ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀποτύχῃ, τὴν ἀποτυχίαν του ἀντιμετωπίζει μὲ μεγάλην τόλμην ἔτσι ὥστε δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ καταλάβῃ θέσιν πλησίον τῶν ψυχρῶν καὶ δειλῶν, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐγνώρισαν οὔτε τὴν νίκην οὔτε τὴν ἧτταν».

Σὲ σᾶς ποὺ εἶσθε συναθληταὶ εἰς τὸν στίβον, ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμόν.

B. ROSEN

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

ΤΑΜΑΡΑ

Η ΦΟΝΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὁ τότε διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς Πειραιῶς καὶ μετέπειτα Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ προσφάτως ἐκλιπὼν Γιάννης Νάσκος, ποὺ μὲ τιμοῦσε μὲ τὴν ἰδιαίτερη ἀγάπη καὶ φιλία του, κολακεύτηκε ὑπερβολικὰ ὅταν μπήκαμε στὸ γραφεῖο του μαζὶ μὲ τὸ μακαρίτη τὸ Βλάχο, διευθυντὴ μιᾶς τόσο σοβαρᾶς ἐφημερίδας σὰν τὴν «Καθημερινὴ» καὶ ὄχι μονάχα μᾶς εἶπε ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ τῶν δύο ἐγκλημάτων τῆς Ταμάρας, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἔδωσε τὸν ὑπασπιστή του, τὸ μακαρίτη τὸ Γιαλουράκο, γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸ Τμῆμα τῆς Δραπετσώνας καὶ νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ τὴ φόνισσα, μιὰ καὶ εἶχε ληφθῆ ἡ ἀπολογία της.

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ μάθαμε ἀπὸ τὴν Διεύθυνσι Πειραιῶς, ἡ Ταμάρα, θυγατέρα Θεοδώρου Γολόμποβα, εἶχε γεννηθῆ στὸ Χάρκοβο τῆς Ρωσίας καὶ ἦταν κόρη ἑνὸς ἀστυνόμου τῆς Τσαρικῆς ἐποχῆς. Σὰν ἔγινε ἡ Ρωσικὴ ἐπανάστασις ἐδυστύχησε στὸν τόπο της. Νέα κοπελίτσα τότε, φτωχὴ καὶ πεινασμένη, μὰ πολὺ ὄμορφη καὶ ἀφοῦ εἶδε στὴ μπολσεβικικὴ τρομοκρατία τῶν πρώτων χρόνων τὸν πατέρα καὶ προστάτη της νὰ συλλαμβάνεται καὶ νὰ ἐκτελῆται, βρῆκε ἀποκούμπι, γιὰ νὰ ζήσῃ, ἕνα Κινέζο παληατζή, τὸν Μίσα-Τσὰ-Μπὰ καὶ χωρὶς πολλὲς διατυπώσεις ἔγινε ἐρωμένη του. Ἡ Ταμάρα ἐπέμενε ὅτι εἶχε γίνει γυναίκα του μπροστὰ στὸ τοπικὸ σοβιὲτ σύμφωνα μὲ τὸν τότε ἐπαναστατικὸ νόμο. Τὰ πρῶτα χρόνια ὅμως τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ τρομοκρατία ἐφούντωνε εἰς τὸ Χάρκοβο καὶ ἡ Ταμάρα μὲ τὸν Κινέζο ἀγαπητικό της ἢ ἄντρα της κατάφεραν νὰ τὸ σκάσουν καὶ στὰ 1922 ἔφθασαν στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου ἔμειναν δυὸ ὁλόκληρα χρόνια. Ἐκεῖ ἐγνωρίσθησαν μὲ ἕνα φίλο τοῦ Μίσα-Τσὰ-Μπά, τὸν Τσὰν-Κοὺ-Λὶν καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ ἔφθασαν κατὰ τὰ 1925 εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν ἐβαπτίσθηκε καὶ ἔγινε Νῖκος Κοράκης. Στὸν Πειραιᾶ καὶ στὴν Ἀθήνα, ἐγνωρίσθησαν καὶ μὲ ἄλλους Κινέζους καὶ συνεταιρίσθησαν μαζί. Ἐνοίκιασαν ἕνα δωμάτιο εἰς τὴν ὁδὸν Ἀναπαύσεως, εἰς τὰ Λιπάσματα, καὶ ἐκεῖ τὸ τρίο Ταμάρας, Μίσα-Τσὰ-Μπὰ καὶ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν (Κοράκη) ἔμενε μαζὶ μὲ τρεῖς ἄλλους Κινέζους, τὸν Λιοὺ-Πάου-Χάν, βαπτισμένον σὲ Μιχαὴλ Μπιτζιλῆν, τὸν Λὴ-Τσὴ-Χάν, βαπτισμένον καὶ αὐτὸν σὲ Κόλιαν καὶ τὸν Λὴ-Χοὺ-Τσίν, ἐπίσης καὶ αὐτὸν βαπτισμένον καὶ ὀνομασθέντα Βάνιαν. Μαζί τους, γιὰ νὰ συμπληρωθῆ τὸ μωσαϊκό, ἔμεινε γιὰ λίγο καιρὸ καὶ ἕνας Ἑβραῖος, ἀλλ' αὐτὸς ἔφυγε πρὸ τῶν ἐγκλημάτων γιὰ τὴν Πόλι καὶ ἦταν ἄσχετος πρὸς τὶς κακουργίες τῆς Ταμάρας καὶ τῶν Κινέζων της. Ἐκεῖ, σ' ἐκείνη τὴν τρώγλη, ἡ Ταμάρα γνωρίσθηκε καὶ μὲ τὴν τότε πρόσφυγα ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη, τὴν Ἀναστασία θυγατέρα Χ. Καραγλάνη, τὴν ἄσχημη καθαρίστρια, τὴν ὁποίαν ἔπεισε νὰ γίνῃ ἐρωμένη τοῦ Τσὰν-Κοὺ-Λίν, ὁ ὁποῖος τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ τὴν παντρευότανε. Καὶ ὡς πρῶτο δεῖγμα τῶν προθέσεών του νὰ τὴν παντρευθῆ, ἦταν νὰ βαπτισθῆ Χριστιανὸς καὶ νὰ πάρῃ τὸ ὀνοματεπώνυμο τοῦ Νίκου Κοράκη, ὅπως εἴπαμε.

Ὅλοι τους σ' ἐκείνη τὴν τρώγλη τῆς συνοικίας Λιπασμάτων δούλευαν. Οἱ Κινέζοι, ἄλλοτε μπάρκαραν σὲ φορτηγὰ βαπόρια γιὰ μοῦτσοι. Ὅταν πάλι ἔμεναν ξέμπαρκοι, ἀγόραζαν χρωματιστὲς ψιλὲς κόλλες χαρτὶ καὶ μὲ αὐτὲς ἔκαναν κλεφτοφάναρα, βεντάλιες καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα κινέζικα κομψοτεχνήματα καὶ μπιχλιμπίδια

καὶ γύριζαν τὶς διάφορες συνοικίες τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ καὶ τὰ πουλοῦσαν. Ἄλλοτε πήγαιναν στὶς ἐπαρχίες γιὰ τὴν ἴδια δουλειά. Ἡ Τασία ἡ Καραγλάνη ἐδούλευε σὰν καθαρίστρια καὶ ἔκανε καὶ τὴν πλύστρα, ξενοπλένοντας. Καὶ ἡ Ταμάρα ; Αὐτὴ ποὺ ἦταν, μὲ τὴν ὁμορφιά της καὶ τὴν τσαχπινιά της, τὸ ἴνδαλμα ὅλων ἐκείνων τῶν Κινέζων, ἔκανε τὴ μάγισσα. Ἔρριχνε τὰ χαρτιὰ στὶς γυναικοῦλες τῆς γειτονιᾶς καὶ τοὺς ἔλεγε τὴν μοῖρα τους ἢ τοὺς πρόλεγε τὰ μελλούμενα ἀπὸ τὸ φλυτζανάκι τοῦ καφέ. Τοὺς ἔφτιαχνε καὶ διάφορα φίλτρα καὶ ἔκανε καὶ μάγια καὶ ἔβγαζε ἀρκετὰ λεπτά. Ὅσα ὅμως κέρδιζε, τὰ κρατοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτό της. Γιὰ τὰ λοῦσα της καὶ γιὰ τὰ τσιγάρα της. Γιατὶ κάπνιζε σὰν φουγάρο ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ μυρωδᾶτα τσιγάρα μὲ μακεδονικὸ καπνὸ ποὺ ἐπωλοῦντο ἀκόμη τότε στὴν Ἑλλάδα.

Μετά, ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν (Κοράκης) καὶ ἡ φιλενάδα του, ἡ Ἀναστασία ἡ Καραγλάνη, ποὺ ἔμεινε ἀμέσως ἔγγυος, ἐνοίκιασαν ἄλλο δωμάτιο στὴ γειτονιὰ καὶ ἔμειναν χωριστά, ἐνῶ ὁ Λιοὺ-Πάου-Χοὺν (Μιχάλης Μπιζιλῆς) καὶ ὁ Λιοὺ-Χοὺ-Τσὶν (Βάνιας) ἐταξίδευαν μὲ βαπόρια καὶ ὅταν ἦταν ξέμπαρκοι καὶ ἔκαναν τὸν γυρολόγο, ἔμεναν στὸ δωμάτιο τῆς Ἀναστασίας καὶ τοῦ Κινέζου ἐρωμένου της. Ἔτσι ἡ Ταμάρα στὸ δωμάτιό της ἔμενε μὲ τὸν ἐρωμένο της ἢ τὸν ἄντρα της μὲ πολιτικομπολσεβίκικο γάμο, ὅπως ἔλεγε ἡ ἴδια, τὸν Μίσα-Τσὰ-Μπὰ καὶ μὲ τὸν Λὴ-Τσὶ-Χὰν ἢ Κόλια μὲ τὸν ὁποῖον ἄρχισε νὰ τὰ παίζῃ καὶ τὸν ξετρέλλανε.

Ἔτσι φθάσαμε στὸ Πάσχα τοῦ 1926. Ἀνήμερα τὴ Λαμπρή, ὁ Κινέζος Μίσα-Τσὰ-Μπά, ἡ φιλενάδα του ἡ Ταμάρα καὶ ὁ Λὴ-Τσὴ-Χὰν (Κόλιας) εἶχαν προσκληθῆ ἀπὸ τὸν Κοράκη καὶ τὴ φιλενάδα του, τὴν Ἀναστασία, ποὺ γιόρταζε, καὶ ἔφαγαν μαζὶ μεσημέρι καὶ βράδυ. Ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, τὴ Δευτέρα τοῦ Πάσχα, τὸ τρίο τῆς Ταμάρας καὶ τῶν δύο Κινέζων, τοῦ ἐρωμένου της καὶ τοῦ φίλου, ἀφοῦ πῆραν, σὲ ἕνα καλαθάκι, ὑπολείμματα ψητοῦ, ψωμὶ καὶ κόκκινα αὐγά, μιὰ μπουκάλα μὲ κρασὶ καὶ μιὰ στάμνα γεμάτη νερό, ξεκίνησαν νὰ πᾶνε ἐκδρομὴ σὲ ἐξοχὴ καὶ διάλεξαν γι' αὐτήν, τὸ βραχώδη καὶ δυσανάβατο λόφο τοῦ Αὐγοῦ, στὸ Αἰγάλεω. Καὶ ἐκεῖ ἔγινε τὸ πρῶτο ἔγκλημα. Τὸ πῶς ἔγινε τὰ μάθαμε ἀπὸ τὴν κατάθεσι τῆς Ἀναστασίας, ἡ ὁποία τὸ εἶχε ἀκούσει μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες ἀπὸ τοὺς διαφόρους Κινέζους καὶ ἀπὸ τὴν ἀπολογία τῆς Ταμάρας. Ὁ αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος καὶ δεύτερος ἀγαπητικὸς τῆς Ταμάρας, δὲν ὑπῆρχε γιὰ νὰ ἀπολογηθῆ, γιατὶ αὐτὴ ἡ «μάγισσα» τὸν ἐξέκανε καὶ αὐτόν, ὅπως ἐξέκανε τὸν πρῶτο γιὰ νὰ πάρῃ ἄλλο, τρίτο Κινέζο καὶ αὐτόν.

Λοιπόν, ἡ Ταμάρα, ὁ Μίσα-Τσὰ-Μπὰ καὶ ὁ Λὴ-Τσὴ-Χάν, δηλαδὴ ὁ Μίσας καὶ ὁ Κόλιας, ἔφτασαν καταϊδρωμένοι στὴν κορυφὴ τοῦ Αὐγοῦ, τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα. Ἔφαγαν, ἤπιαν, τσούγκρισαν καὶ κόκκινα αὐγά. Ἦταν ἀπολύτως μόνοι τους στὴν ἔρημη καὶ ἄγρια ἐκείνη περιοχή. Μετὰ τὸ φαγητό, ὁ Μίσα ἔβγαλε τὰ παπούτσια του καὶ πῆγε καὶ ξάπλωσε λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ φάγανε. Κοντά του ἔπεσε καὶ ἡ Ταμάρα καὶ ξάπλωσε δίπλα του μαζὶ μὲ τὸ μικρὸ σκυλάκι της. Ὁ Μίσα ἐκοιμήθηκε ἀμέσως ἥσυχος καὶ ἡ Ταμάρα παρακολουθοῦσε, ὅπως λέγει, τὸν Κόλια ποὺ λίγο πιὸ πέρα ἐπερπατοῦσε ἀπάνω κάτω νευρικά. Καὶ ὁ Κόλιας, ὅταν βεβαιώθηκε πιὰ ὅτι ὁ Μίσα εἶχε ἀποκοιμηθῆ βαθειὰ καὶ ὅτι ἄρχισε μάλιστα νὰ ροχαλίζῃ, ἔσκυψε, ἅρπαξε μιὰ μεγάλη, πολὺ μεγάλη, πέτρα, καὶ γονάτισε δίπλα στὸ φίλο του καὶ συμπατριώτη του, τὸν Μίσα. Σήκωσε μὲ φόρα τὴν πέτρα ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ μὲ ὑπερβολικὴ δύναμι τὴν κατέβασε ἀπάνω στὸ κεφάλι τοῦ Μίσα καὶ τοῦ τὸ ἔσπασε. Ἐκεῖνον τὸν δυστυχισμένο, τὸν πῆραν τὰ αἵματα. Ἕνα μουγκρητὸ ἀκούστηκε καὶ ὁ Κόλιας, ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ τρόμαξε, ξαναβρῆκε τὸ θάρρος καὶ ξανασηκώνοντας τὴν πέτρα, τοῦ κατάφερε καὶ πολλὰ ἄλλα κτυπήματα, μέχρις ὅτου ὁ δυστυχισμένος ὁ Μίσα-Τσὰ-Μπά, ἀπὸ τὸν πρόσκαιρο ὕπνο, πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸν ἄλλο, τὸν αἰώνιο. Αἵματα καὶ μυαλὰ χύθηκαν, ἐνῶ ἡ Ταμά-

ρα ἀμέσως φρόντισε νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ ἀποτραβηχθῆ, γιατὶ δὲν ἄντεχε ἴσως νὰ δῆ περισσότερο τὴ φονικὴ σκηνή, ποὺ ἡ ἴδια ἐπροκάλεσε. Φρόντισε μονάχα νὰ περιμαζέψη τὸ σκυλάκι της, ποὺ σώνει καὶ καλὰ ἤθελε νὰ γλύψη τὰ αἵματα τοῦ σκοτωμένου πιὰ Μίσα καὶ νὰ γευθῆ ἀπὸ τὰ χυμένα μυαλά του. Φοβερὸ πρᾶγμα. Εἶναι νὰ σαλεύη ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου στὴ μακάβρια αὐτὴ σκηνή. Εἶναι καὶ γιὰ μένα, μὲ τὴν τόση ἐγκληματικὴ πεῖρα, φοβερὸ καὶ ποὺ γράφω καὶ ποὺ συλλογίζομαι τὴν ἀποτρόπαιη σκηνὴ τῆς διαπράξεως τοῦ πρώτου ἐγκλήματος τῆς Ταμάρας.

Ἡ πρώτη σκέψις τοῦ Κόλια, μετὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἔκανε γιὰ χατήρι τῆς Ταμάρας, γιὰ νὰ τὴν ἔχη δική του χωρὶς νὰ τὴν μοιράζεται μὲ τὸν ὁμόφυλό του Μίσα, ἦταν νὰ ψάξη μὲ προσοχὴ τὰ ροῦχα τοῦ σκοτωμένου καὶ νὰ τοῦ πάρη τὸ πορτοφόλι του καὶ τὰ χαρτιά του, ὥστε νὰ μὴ μπορέσουν νὰ μάθουν ποιὸ ἦταν τὸ θῦμα, ὅταν εὕρισκαν τὸ πτῶμα του. Μετὰ ἡ Ταμάρα, ἐντελῶς ψύχραιμη πιά, ἐπῆρε τὴ στάμνα καὶ τοῦ ἔρριξε νερό, γιὰ νὰ πλύνη τὰ καταματωμένα χέρια του καὶ νὰ χύση λιγάκι καὶ στὸ ζαλισμένο κεφάλι του.

Καὶ μιὰ ἄλλη ἀνατριχιαστικὴ λεπτομέρεια. Δὲν τὴν εἶπε στὴν ἀπολογία της, ἀλλά, ὅταν τὴν ρώτησα στὸ Τμῆμα, μαζὶ μὲ τὸ μακαρίτη, τὸ Βλάχο, ἂν ἔγινε τίποτε ἐκεῖ, στὸ Αὐγό, μὲ τὸ δολοφόνο τοῦ πρώτου ἐρωμένου της, δὲν τὸ ἀρνήθηκε, ἀλλὰ τὸ παραδέχθηκε, χαμηλώνοντας τὰ μάτια της. Ὥστε ἦταν γεγονὸς ὅτι ἡ Ταμάρα καὶ ὁ Κόλιας δὲν ἔχασαν τὴν εὐκαιρία, ἀλλὰ ἐκεῖ δίπλα ἀπὸ τὸ καταματωμένο καὶ μὲ τὰ χυμένα μυαλὰ πτῶμα τοῦ Μίσα, δόθηκαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο γιὰ νὰ χαροῦν τὴν αἱματωβαμμένη ἀγάπη τους καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὸν πόθο τους,, ποὺ γι' αὐτὸν εἶχαν φθάσει νὰ κάνουν τὸ παραπάνω φοβερὸ κακούργημα. Καὶ ὕστερα, ἀφοῦ ἐχόρτασαν καὶ ἀπὸ ἀγάπη, ἀφῆκαν τὸ πτῶμα καὶ ξαναγύρισαν στὸν Πειραιᾶ, στὰ Λιπάσματα. Ἔφθασαν στὶς 2 τὸ ἀπόγευμα καὶ ἀμέσως ἀφηγήθησαν τὸ ἔγκλημα, ποὺ εἶχαν κάνει, στὸν Τσὰν-Κοὺ-Λὶν (Νῖκο Κοράκη), στὸν ὁποῖον ἐπρόσθεσαν ὅτι εἶχαν ἀπόφασι νὰ ζήσουν πιὰ μαζί. Ὁ φονηὰς μὲ τὴν ἐρωμένη τοῦ θύματός τους.

Ἀνοίγω μιὰ παρένθεσι. Ἀπὸ τὴν κατάθεσι τῆς Ἀναστασίας Καραγλάνη, βγῆκε ὅτι τὸ ἔγκλημα ἦταν προσχεδιασμένο καὶ ὅτι ὁ Κόλιας καὶ ἡ Ταμάρα ἐπίτηδες παρέσυραν τὸν Μίσα, στὸ Αὐγό, γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν. Κατὰ τὴν Ἀναστασία, ὁ Μίσα ἔκανε συχνὰ ταξίδια στὶς ἐπαρχίες, γιὰ νὰ πουλήση τὰ κινέζικα μπιχλιμπίδια στὰ πανηγύρια καὶ ἄφινε μονάχους στὴν κάμαρα τὴν Ταμάρα καὶ τὸν Κόλια, ποὺ δὲν ἄργησαν νὰ γίνουν ἐραστές. Ὁ Μίσα γυρίζοντας τὰ εἶχε μισοκαταλάβει, ἄρχισε νὰ κάνη σκηνὲς ζηλοτυπίας καὶ τότε ὁ Κόλιας καὶ ἡ Ταμάρα ἀποφάσισαν νὰ τὸν σκοτώσουν, γιὰ νὰ μὴν ἔχουν πιὰ ἐμπόδια στὸν ἀνόσιο ἔρωτά τους·

Τὴν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα τοῦ φόνου τοῦ Μίσα, τὸ πρωί, ὁ γυιὸς τοῦ σπιτονοικοκύρη τῆς τρώγλης ποὺ μένανε, ὁ Ἀντώνης Νάκος, φοιτητὴς τότε, εἶχε δῆ τὸ πρωὶ τὴν Ταμάρα νὰ φεύγη γιὰ ἐκδρομὴ μὲ τὸν Μίσα καὶ μὲ τὸν Κόλια καὶ νὰ γυρίζη τὸ ἀπόγευμα, μόνο μὲ τὸν Κόλια καὶ τοὺς ρώτησε καὶ τοὺς δύο τί ἀπέγινε ὁ Μίσα. Τότε αὐτοὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ Μίσα-Τσὰ-Μπὰ πῆγε στὶς ἐπαρχίες γιὰ νὰ πουλήση ἐμπόρευμα καὶ αὐτός, συνηθισμένος στὰ ταξίδια τῶν Κινέζων, δὲν ἔδωσε σημασία στὴν ἐξαφάνισι τοῦ Μίσα.

Τὴν ἴδια ἐκείνη νύχτα, ἡ Ἀναστασία καὶ ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν (Νῖκος Κοράκης), ὁ φίλος της, ἔφαγαν μαζὶ μὲ τὴν Ταμάρα καὶ μὲ τὸν Κόλια καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ἤπιαν τόσο πολύ, ὥστε μέθυσαν. Μὴ νομίσετε ὅτι ἤπιαν κι' ἐμέθυσαν γιὰ νὰ κατασιγάσουν τὶς τύψεις τους. Ὄχι. Ὅπως εἶχε πῆ ἡ Ἀναστασία, στὴν κατάθεσί της, ἤπιαν γιὰ νὰ γλεντήσουν καὶ νὰ διασκεδάσουν καὶ ἀφοῦ ἤλθαν στὸ «τσακὶρ-κέφι», ἄρχισαν νὰ ἐρωτοτροποῦν ἀναφανδόν, μπροστὰ στὸ ἄλλο Ἑλληνοκινεζικὸ παράνομο ζευγάρι, καὶ νὰ φιλιοῦνται καὶ νὰ χαριεντίζωνται. Ὁ σκοτωμένος ἐρωμένος τῆς Ταμάρας εἶχε ξεχασθῆ.

Μὰ δὲν ξεχάσθηκε γιὰ πολύ. Γιατὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, Τρίτη τῆς Λαμ-

πρῆς, ὁ Κόλιας τὸν ξαναθυμήθηκε. Φοβήθηκε ὅτι θὰ βρισκόταν τὸ πτῶμα ἀπὸ τίποτε ἐκδρομεῖς, ὅτι μποροῦσε νὰ ἀναγνωρισθῆ, ἂν καὶ τοῦ εἶχε κάνει λυῶμα τὸ κεφάλι, καὶ γι' αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ ἐξαφανίση τὸ πτῶμα τοῦ Μίσα, καίγοντάς το. Σ' αὐτὸ συμβουλεύτηκε καὶ τὸν Κοράκη καὶ τὸ πρωινό, ἀφοῦ ἀγόρασε ἀπὸ τὸν μπακάλη μιὰ μπουκάλα μὲ πετρέλαιο, ἀνέβηκε στὶς 3 τὸ ἀπόγευμα, ἀπάνω στὸ Αὐγὸ καὶ ἐκεῖ ἀνασήκωσε τὸ πτῶμα, τὸ ἔβαλε ἀπάνω σὲ μεγάλες πέτρες, ἔβαλε ἀπὸ κάτω του ρίζες ἀπὸ ξερὲς ἀφάνες καὶ θυμάρια. Ὕστερα ἄδειασε τὸ πετρέλαιο ἀπάνω στὰ ροῦχα τοῦ σκοτωμένου καὶ ἔβαλε φωτιά. Ἔμεινε ἥσυχος, νομίζοντας ὅτι τὸ πτῶμα θὰ καιγόταν τελείως καὶ γυρίζοντας εἶπε στὴν Ταμάρα καὶ στοὺς ἄλλους Κινέζους, ὅτι τακτοποίησε τὸ ζήτημα καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχε πιὰ κανένας φόβος.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κόλια καὶ τὴν Ἀναστασία, τὴν ἄλλη μέρα ἔμαθαν γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Κινέζοι, καθὼς καὶ τὶς ἀφορμές του. Ἄλλως τε ὅλοι ἤξεραν πιὰ ὅτι ἡ Ταμάρα τὰ εἶχε φτιάξει καὶ μὲ τὸν Κόλια. Ὅλοι ὅμως οἱ Κινέζοι ἀνησύχησαν ἀπὸ τὴν ἐρώτησι τοῦ γυιοῦ τοῦ σπιτονοικοκύρη. Καὶ τότε ἔκαναν συμβούλιο ὅλοι οἱ Κινέζοι καὶ ἡ Ταμάρα καὶ ἔλαβαν τὶς ἑξῆς δύο ἀποφάσεις, γιὰ νὰ μὴ γνωσθῆ τὸ ἔγκλημα. Πρῶτον. Νὰ φύγη γιὰ λίγο καιρὸ ἡ Ταμάρα ἀπὸ ἐκείνη τὴν κάμαρα καὶ νὰ ἐγκατασταθῆ μὲ τὸν Κόλια σὲ ἄλλο δωμάτιο, στὴν ἴδια συνοικία. Καὶ δεύτερον. Νὰ ἀποκτήσουν μιὰ ψεύτικη βεβαίωσι τοῦ θανάτου τοῦ Μίσα ἀπὸ φυσικὴ δῆθεν αἰτία γιὰ νὰ μποροῦν μὲ αὐτὴ νὰ διασκεδάσουν τὶς ὑποψίες τοῦ σπιτονοικοκύρη Νάκου καὶ τοῦ γυιοῦ του, γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Μίσα. Ἔβαλαν λοιπὸν ἕνα ἄλλο Κινέζο, τὸν Λιοὺ-Πάου-Χούν, δηλαδὴ τὸν Μιχάλη τὸν Μπιτζιλῆ, νὰ πάη στὶς ἐπαρχίες, γιὰ νὰ πουλήση ἐμπόρευμα καὶ αὐτός, ταξιδεύοντας στὴν Πάτρα, ἔστειλε ἀπὸ ἐκεῖ ἕνα γράμμα στὴν Ταμάρα, ὅτι ὁ δυστυχισμένος, ὁ Μίσα, ἔπαθε τάχα μέσα στὸ βαπόρι μιὰ μεγάλη αἱμορραγία καὶ ὅτι πέθανε μέσα στὰ χέρια του. Καὶ προσέθεσε ὅτι ἀναγκάσθηκε νὰ τὸν θάψη στὴν Πάτρα.

Ἡ Ταμάρα καὶ οἱ Κινέζοι ἐνόμισαν ὅτι ἐτακτοποιήθηκε πιὰ τὸ ζήτημα καὶ ἡ πρώτη μάλιστα εἶχε τὸ θράσος νὰ μαυροφορεθῆ καὶ νὰ διακηρύξη στὴ γειτονιὰ ὅτι πέθανε ἀπὸ χτικιὸ ὁ ἄντρας της, στὴν Πάτρα, δηλαδὴ ὁ ἐρωμένος της ποὺ αὐτὴ ἡ ἴδια ἀσφαλῶς εἶχε βάλει τὸ δεύτερο φίλο της νὰ σκοτώση, γιὰ νὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ τὴ μέση καὶ παύσουν νὰ τὸν ἔχουν ἐμπόδιο στὸν ἀνόσιο ἔρωτά τους.

Πέρασαν μερικοὶ μῆνες, ὀκτὼ πάνω κάτω, ἀπὸ τὸ πρῶτο ἔγκλημα καὶ ἡ ἀγάπη τῆς Ταμάρας, τῆς μάγισσας, γιὰ τὸν Κόλια, τὸ φονηὰ τοῦ πρώτου ἐρωμένου της, ἄρχισε νὰ ξεθυμένη. Ἡ ἀχόρταγη γιὰ ἔρωτα Ρωσίδα ἐποθοῦσε πιὰ καινούργιο ἀγαπητικὸ γιὰ νὰ χορτάση τὰ ἀχόρταγα ἐρωτικὰ βίτσια της καὶ ἄρχισε νὰ ἀναζητῆ τὸ διάδοχό του, μέσα στὸ περιβάλλον τῆς αὐλῆς τῶν Κινέζων, τῶν ὁποίων ἦταν ἡ βασίλισσα. Ἀλλά, ἂν αὐτὴ ἐμπούχτισε τὸν Κόλια, αὐτός, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, τόσο τὴν ἀγαποῦσε περισσότερο καὶ σκύλιαζε ὅσο τὴν ἔβλεπε νὰ τὰ παίζη καὶ μὲ τοὺς ἄλλους Κινέζους, ποὺ τὴν προσκηνοῦσαν γιὰ τὴν ὁμορφιά της σὰν Θεά. Ἄρχισε τὸ πρῶτο νὰ τῆς κάνη σκηνὲς καὶ ὕστερα φαίνεται ὅτι ἄρχισε καὶ τὰ ξυλοκοπήματα. Μὰ ἡ Ταμάρα δὲν ἦταν ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ τὰ σηκώνουν αὐτά. Εἶχε μιὰ ψυχὴ τίγρης πραγματικῆς καὶ ὁ φονηὰς τοῦ Μίσα, ὁ Κόλιας, ὅταν πρωτοάπλωσε τὸ χέρι ἀπάνω της, ἦταν σὰν νὰ ὑπέγραφε τὴ καταδίκη του. Ἡ Ταμάρα κατέστρωσε σχέδιο ἐξοντώσεώς του, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι αὐτὴ εἶχε καταστρώσει καὶ τὸ σχέδιο τοῦ πρώτου ἐγκλήματος καὶ ἐξώθησε τὸν Κόλια νὰ σκοτώση τὸν Μίσα, στὸ Αὐγό. Γιὰ νὰ βγάλη ἀπὸ τὴ μέση τὸν Κόλια, κατέστρωσε σατανικὸ πράγματι σχέδιο. Συνεχῶς ἄρχισε νὰ λέη στοὺς ἄλλους Κινέζους, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος καὶ γι' αὐτὴν καὶ γιὰ ὅλους τοὺς Κινέζους νὰ πιάσουν τὸν Κόλια γιὰ τὸ φόνο τοῦ Μίσα καὶ νὰ τσουβαλιάσουν καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὴν μαζὶ γιὰ συνενόχους. Γιὰ νὰ ἐμποδίσουν ὅμως ὅλα αὐτά, ἕνα μονάχα μποροῦσε νὰ τοὺς σώση. Νὰ μαρτυρήσουν μόνοι τους στὴν Ἀστυνομία τὸ πρῶτο ἔγκλημα, τὸν φόνο

τοῦ Μίσα, καὶ νὰ ρίξουν ὅλο τὸ βάρος καὶ ὅλη τὴν εὐθύνη στὸν Κόλια. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, φρόντισε μὲ τρόπο, ποιὸς ξέρει ποιόν, νὰ μάθη ὁ Κόλιας ὅτι γινόταν ἀπὸ τὴν παρέα συζήτησις γιὰ τὴν κατάδοσι καὶ τὴν σύλληψί του. Καὶ ἔτσι, ἕνα βράδυ, ὅπως εἴπαμε, 8 μῆνες μετὰ τὸ πρῶτο ἔγκλημα καὶ ἐνῶ στὸ καμαράκι εἶχε μαζευτῆ ὅλη ἡ Χριστιανοκινεζικὴ Αὐλὴ τῆς Ταμάρας, εἰσέβαλε μέσα ὁ Κόλιας. Τοὺς εἶδε νὰ συνωμοτοῦν ἐναντίον του καὶ νὰ σιγοψυθιρίζουν γιὰ τὸ πῶς καὶ τὸ πότε θὰ τὸν κατέδιδαν. Τότε, στὸ θυμό του ἀπάνω, ἀποφάσισε νὰ τοὺς ἀπειλήση ἢ καὶ νὰ τοὺς σκοτώση ὅλους. Ποιὸς νὰ ξέρη, ἀφοῦ δὲν ἔζησε κι' αὐτός, τί εἶχε σκεφθῆ ἐκείνη τὴ στιγμή. Ἀπὸ τὴν κατάθεσι τῆς Ἀναστασίας καὶ τὶς ἀπολογίες τῆς Ταμάρας καὶ ὅλων τῶν ἄλλων Κινέζων, βγαίνει μιὰ φορὰ ὅτι ὁ Κόλιας σὰν μπῆκε μέσα στὴν κάμαρα, σάν... καλὸς Χριστιανὸς καὶ προτοῦ ἐγκλημάτιση γιὰ δεύτερη φορά, ἐγονάτισε... στὶς Ἅγιες Εἰκόνες, ποὺ ἦταν στὸ εἰκονοστάσι καὶ ἔβγαλε ἢ ἔκανε νὰ βγάλη ἀπὸ τὴν πίσω τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ του τὸ πιστόλι του. Τοὺς ἐκοίταξε ὅλους μὲ βλοσυρὸ βλέμμα καὶ τοὺς σημάδεψε, ὅπως εἶπανε, τουλάχιστον, μὴ ξέροντας ἀπὸ ποιὸν πρῶτα νὰ ἀρχίση νὰ σκοτώνη. Τὸν εἶχε πιάσει πραγματικὸ ἀμόκ. Μὰ ἀπὸ τὸν δισταγμὸ αὐτὸν ἐπωφελήθηκε, ὅπως εἶπανε, ἡ Ταμάρα. Ὥρμησε σὰν πραγματικὴ τίγρις, τοῦ ἅρπαξε τὸ πιστόλι ἀπὸ τὰ χέρια, χωρὶς νὰ τολμήση ἐκεῖνος νὰ ρίξη καὶ μὲ αὐτὸ τοῦ ἔδωσε μιὰ μὲ δύναμι στὸ κεφάλι. Φαίνεται ὅτι τοῦ συνέτριψε τὸ κρανίο, γιατὶ τὸν πῆραν τὰ αἵματα. Ἔπεσε κάτω ὁ δεύτερος ἐραστής της ἀναίσθητος. Καὶ τότε ὅλοι μαζὶ οἱ Κινέζοι ὥρμησαν ἀπάνω του καὶ μὲ πέτρες, μὲ ξύλα καὶ κλωτσιὲς τοῦ κοπάνισαν τὸ κεφάλι καὶ τὸν ἀποτελείωσαν. Αὐτὰ εἶπαν.

Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Πῶς βρισκόντουσαν μεγάλες καὶ βαρειὲς πέτρες καὶ ξύλα μέσα στὴν κάμαρα, ἂν δὲν εἶχε στὴν ἐντέλεια προμελετηθῆ καὶ προσχεδιασθῆ, ἀπὸ τὴν Ταμάρα καὶ ἐνδεχομένως καὶ τοὺς ἄλλους Κινέζους, τὸ δεύτερο κακούργημά της; Εἶχε ἀσφαλῶς προσχεδιασθῆ ἀπὸ τὴν ἴδια καὶ προμελετηθῆ ἀπὸ ὅλους μὲ τὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια. Καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ἀμέσως μόλις σκοτώθηκε ὁ Κόλιας, τοῦ ἔβαλαν μέσα στὶς τσέπες τὶς βαρειὲς ἐκεῖνες πέτρες, ἐτύλιξαν τὸ αἱματοβαμμένο κουφάρι του σὲ μιὰ κουβέρτα καὶ πάλι ὅλοι μαζί, περασμένα μεσάνυχτα, τὸ κουβάλησαν στὰ χέρια τους καὶ βγαίνοντας ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, τὸ πῆγαν πρὸς τὴν παραλία τῆς Δραπετσώνας καὶ ἐκεῖ τὸ ἔρριξαν στὴ θάλασσα. Ἔτσι ἐξαφάνισαν τὰ ἴχνη καὶ τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος. Καὶ δυστυχῶς τὸ πτῶμα αὐτὸ δὲν βρέθηκε ποτέ.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΛΗΨΙΣ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Ὑποστηρίζεται, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως δειγμάτων αἵματος ἢ οὔρων κλπ. ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς λήψεως τῶν δειγμάτων.

Ἂν, ἑπομένως, λάβωμεν τὴν ἀναγκαιοῦσαν ποσότητα καὶ εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον, ἂν λάβωμεν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν μολύνσεως, ἂν ἐνδεικτικῶς σημειώσωμεν ἀπὸ ποῖον ἄτομον ἐλήφθη, πότε, ποῦ καὶ ὑπὸ ποίου, ἂν σφαγίσωμεν τὴν φιάλην, διὰ νὰ μὴν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν θερμοκρασίαν καὶ ἂν ἐφαρμοσθοῦν ὑπὸ εἰδικοῦ ἐπιστήμονος αἱ κατάλληλοι μέθοδοι κατὰ τὴν ἀνάλυσιν, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν δύναται νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ἐπισφαλῆ ἢ δυνάμενα νὰ ἀμφισβητηθοῦν ἀποτελέσματα. Οἱ κανόνες οὗτοι εἶναι ἀπαραίτητοι, ὁσάκις λαμβάνομεν δείγματα ὑγρῶν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, πρὸς διαπίστωσιν τῆς εἰς τὸ αἷμα περιεκτικότητος τοῦ οἰνοπνεύματος.

Εἰς τὰς ἐν λόγω περιπτώσεις, ἰδιαιτέρα ἐπίσης προσοχὴ δέον νὰ καταβάλλεται, διότι λ.χ. δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπολυμανθῇ δι' οἰνοπνεύματος τὸ σημεῖον τοῦ δέρματος ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ λάβωμεν τὸ αἷμα. Ἂν πρόκειται περὶ πτώματος, ἡ λῆψις τοῦ δείγματος δέον νὰ γίνῃ πρὶν ἢ χρησιμοποιηθῇ οἱονδήποτε ὑλικὸν ταριχεύσεως. Πολλὰ εἶναι τὰ συντηρητικὰ τοῦ αἵματος, ἀλλὰ ὡς πλέον κατάλληλον θεωρεῖται τὸ φθοριοῦχον νάτριον, τὸ ὁποῖον παρακωλύει τὴν πῆξιν τοῦ αἵματος καὶ ἐπὶ πλέον ἀποκλείει τὴν βακτηριακὴν αὐτοῦ μόλυνσιν. Οἱ διέποντες τὴν λῆψιν τῶν δειγμάτων βασικοὶ κανόνες εἶναι οἱ ἑξῆς :

1. Λαμβάνονται τὰ δείγματα ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ταχύτερον μετὰ τὸ συμβὰν (ἔγκλημα ἢ αὐτοκινητιστικὸν ἀτύχημα κλπ.). Ἂν διαθέτωμεν τὸ κατάλληλον ὄργανον, ἐξετάζομεν δοκιμαστικῶς κατ' ἀρχὴν τὴ ἀπόπνοιαν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ἀτυχήματος ἢ εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίθεσις ἢ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἢ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα. Δέον, ὅμως, νὰ ἀναμείνωμεν τοὐλάχιστον ἐπὶ 15', πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν λῆψιν τοῦ δείγματος (ἐκπνοῆς), διὰ νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ ἐνδεχόμενον, ὅτι ἡ ἐπισημανθεῖσα ποσότης τοῦ οἰνοπνεύματος ὀφείλεται εἰς πρόσφατον χρῆσιν οἰνοπνευματώδους ποτοῦ.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ἡ ἀπορρόφησις δὲν γίνεται ἀμέσως, οὐδὲ εἰς 5 ἢ 10 λεπτά, ἀλλ' ἄρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν καὶ περατοῦται ἐντὸς τριῶν ὡρῶν.

Μεγάλη ποσότης τροφῆς εἰς τὸν στόμαχον, μεγάλη ἀραίωσις τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἑπομένως καθυστέρησις ἀπορροφήσεως. Κατὰ τὴν ἀπορρόφησιν, μεγαλυτέρα ποσότης εἰς τὰς ἀρτηρίας, ἀπὸ τὰς φλέβας. Ἔτι δὲ εἰς τὰ ἔχοντα μικρότερον ποσοστὸν οἰνοπνεύματος (ἡ μπύρα, ὁ οἶνος), ἡ ἀπορρόφησις εἶναι βραδυτέρα, ἐντὸς ὅμως τῶν 2 ἕως 3 ὡρῶν.

2. Τὸν σίελον, ἐπίσης, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐγκλήματος, ἀναμένοντες νὰ παρέλθουν τοὐλάχιστον 10 λεπτὰ μετὰ τὸ ἀτύχημα. Ὑποχρεοῦμεν τὸ ἄτομον, τοῦ ὁποίου τὸν σίελον θὰ λάβωμεν, νὰ πλύνῃ πολλὰς φορὰς τὸ στόμα του καὶ ἀναμένομεν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσέτι ἐπὶ 5' λεπτά. Κατόπιν δίδομεν εἰς αὐτὸ νὰ μασήσῃ παραφίνην καὶ ἀπορρίπτομεν τὴν πρώτην δόσιν τοῦ σιέλου. (Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μάσησις μαστί-

χας, ἀντὶ παραφίνης). Ὑποστηρίζεται ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἡ μάσησις ὡρισμένων οὐσιῶν ἐξουδετερώνει τὸ οἰνόπνευμα εἰς τὸν σίελον καὶ τὴν ἐκπνοήν. Οὐδὲν ἀναληθέστερον. (Ὅρ. καὶ Kriminalistik τόμ. 16 σελ. 457).

3. Τὸ λαμβάνον τὸ δεῖγμα (οὖρα, σίελον, ἢ ἀπόπνοια) ἄτομον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θέσῃ τὰς χεῖρας του ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήψεως τῶν δειγμάτων.

4. Τὸ δειγματικὸν αἷμα δύναται νὰ λάβῃ μόνον εἰδικὸς (ἰατρός, νοσοκόμος κλπ.). Ὅταν λαμβάνηται τὸ αἷμα, τὸ δέρμα καὶ τὰ ὄργανα, δι' ὧν λαμβάνεται, δέον ὅπως μὴ ἀπολυμαίνωνται δι' οἰνοπνεύματος, αἰθέρος ἢ ἄλλου πτητικοῦ ἀπολυμαντικοῦ τοῦ ὀργάνου λήψεως. Ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις 1:1000 διαλύματος διχλωριούχου ὑδραργύρου.

5. Ἕκαστον δεῖγμα δέον νὰ λαμβάνηται εἰς δύο ἰδιαίτερα μέρη, νὰ σφραγίζωνται καὶ νὰ σημειοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀτόμου ἐξ οὗ ἐλήφθησαν καὶ ἡ ἐργασία αὕτη νὰ γίνηται ἐνώπιον μαρτύρων καὶ τοῦ δράστου (ἀνακριτικὴ πρᾶξις). Τὸ ἓν δεῖγμα δύναται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς ἐργαστήριον τῆς ἀρεσκείας του, πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ ποσότης τοῦ δείγματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσῃ ὁ χημικός, ἀλλὰ πάντως δέον νὰ εἶναι ἱκανὴ διὰ νὰ γίνουν τρεῖς δοκιμαστικαὶ ἐξετάσεις.

6. Ἐπὶ σπουδαίων περιπτώσεων, δυνάμεθα ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσώπου νὰ λάβωμεν δύο διάφορα δείγματα (οὖρα, αἷμα, σίελον, ἀπόπνοιαν) ἢ νὰ λάβωμεν ἓν ἐπὶ πλέον δεῖγμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑγροῦ, διὰ νὰ ἔχωμεν πλείονα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

7. Ἂν τὰ δειγματα ἀποσταλοῦν ταχυδρομικῶς, δέον νὰ λαμβάνωνται τὰ κατάλληλα ἐπίσης μέτρα ἀποτροπῆς μολύνσεως καὶ θραύσεως τοῦ δοχείου, ὡς καὶ τῆς διατηρήσεώς των εἰς ψυχρὸν περιβάλλον. Ἂν ὅμως μεταξὺ χρόνου λήψεως καὶ ἐξετάσεως, μεσολαβῇ μεγάλο διάστημα, τὰ δείγματα δέον νὰ προστατεύωνται μὲ τὰς καταλλήλους συντηρητικὰς χημικὰς οὐσίας.

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

10 χιλιοστόγ. φθοριούχου νατρίου ἐπὶ ἑνὸς χιλιοστογρ. αἵματος, οὔρων ἢ σιέλου εἶναι ἱκανὸν νὰ διατηρήσῃ τὸ δεῖγμα ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα εἰς θερμοκρασίαν δωματίου (20°).

Ἂν θέλωμεν νὰ τὸ διατηρήσωμεν ἐπὶ μακρότερον, μεγαλυτέρα ποσότης φθοριούχου νατρίου (100 χιλ. ἀνὰ κυβ. ἑκ. δείγματος) καὶ τὸ δεῖγμα δέον νὰ φυλάσσεται εἰς ἠλεκτρικὸν ψυγεῖον. Καλὸν εἶναι ἓν μέρος τοῦ δείγματος νὰ διαφυλαχθῇ καλῶς, κεκλεισμένον ἐντὸς τοῦ ψυγείου ἕως ὅτου ἐκδικασθῇ τελικῶς ἡ ὑπόθεσις. Ὁ Haggard ἔχει ἰδιαιτέρως ἐγκύψει εἰς τὸ θέμα τῆς λήψεως τῶν δειγμάτων τῶν οὔρων. Ὁ ἐν λόγω ἐρευνητὴς ἔχει διαπιστώσει ὅτι μεταξὺ μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας καὶ μέχρι δέκα ὡρῶν, κατόπιν καταναλώσεως οἰνοπνεύματος, τὰ οὖρα δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν, πρὸς ἐξέτασιν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα. Οὐ μήν, ἀλλὰ ἰδιαιτέρα ἐπίσης προσοχὴ δέον νὰ καταβληθῇ κατὰ τὴν λῆψιν τῶν δειγμάτων. Ἡ ἐζῆς μέθοδος ἀκολουθεῖται. Ὁ κατηγορούμενος καλεῖται νὰ οὐρήσῃ. Τὸ ἐν λόγω δεῖγμα εἰς οὐδὲν χρησιμοποιεῖται. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν λαμβάνονται ἐπίσης οὖρα.

Τὸ ἐν λόγω δεῖγμα χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐξέτασιν. Μετὰ ἀπὸ ἡμίσειαν ἐπίσης ὥραν, λαμβάνεται καὶ ἕτερον δεῖγμα, ὅπερ ἐπίσης χρησιμοποιεῖται, πρὸς ἐξέτασιν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τοῦ οἰνοπνεύματος. Τὰ δείγματα αἵματος, σιέλου, δέον νὰ εἶναι τουλάχιστον 10 χιλιοστογ. Μεγαλυτέρα ποσότης οὔρων δύναται νὰ συλλεγῇ, ἂν καὶ τὰ 10 χιλ. θεωροῦνται ἀρκετά.

Τὰ οὖρα λαμβάνονται εἰς κατάλληλα καθαρὰ δοχεῖα καὶ σφραγίζονται καλῶς. Μία φιάλη, περιέχουσα 300 χιλιοστόγρ. διαλύματος φθοριούχου νατρίου, εἶναι κατάλ-

ληλος διὰ δεῖγμα αἵματος ἢ σιέλου. Μία φιάλη 200 γραμ. δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ δεῖγμα τῶν οὔρων. 20—30 κόκκοι (2 γραμ.) φθοριούχου νατρίου προστίθεται εἰς τὴν φιάλην τοῦ δείγματος. Ἂν τὰ δείγματα πρόκειται νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ δύο διάφορα ἐργαστήρια, αἱ ποσότητες δέον νὰ διπλασιάζωνται καὶ νὰ φυλάσσωνται εἰς τὸ ψυγεῖον, μέχρι τῆς τελικῆς δίκης.

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΩΝ

Ὁ εἰδικὸς ἐπιστήμων, ὅστις θὰ ἐξετάσῃ τὸ αἷμα ἢ τὸν σίελον ἢ τὰ οὖρα ἢ τὴν ἀπόπνοιαν, διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἂν ἀνίχνευσε οἰνόπνευμα καὶ διὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ποσότητα αὐτοῦ, δέον νὰ ἔχῃ τύχει εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἔχῃ σπουδάσει τὰ ἀνεκτὰ ὅρια τῆς ἀνοχῆς τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τὴν ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Ἡ μέθη εἶναι ὀξεῖα δηλητηρίασις δι' οἰνοπνεύματος. Προηγεῖται τὸ διεγερτικὸν στάδιον, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ πόσις, τὸ παραλυτικὸν καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ, ἀπολήγει εἰς βαθὺν ὕπνον καὶ τέλος εἰς θάνατον.

Δέον νὰ γνωρίζῃ τὸν κατάλληλον χρόνον λήψεως τοῦ δείγματος (φερ' εἰπεῖν ἀναχωρεῖ τις ἐκ τοῦ κέντρου καὶ μετὰ πάροδον πέντε λεπτῶν τραυματίζει ἄτομον εἰς τὴν ὁδὸν ἢ μετὰ πάροδον πέντε ὡρῶν), τὰ προφυλακτικὰ μέτρα αὐτῶν κλπ. Νὰ ἔχῃ πεῖραν καὶ κῦρος, διὰ νὰ δύναται νὰ πείθῃ τοὺς δικαστὰς ἢ τοὺς ἐνόρκους ὅτι τὸ οἰνόπνευμα, ὅπερ ἀνίχνευσεν εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, εἶχεν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὸ ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα τὸ ὀφειλόμενον εἰς ἐνέργειαν ἢ παράλειψιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ συμπεριφορᾶς.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τὸ οἰνόπνευμα ἀπορροφᾶται ταχέως εἰς τὰ μικρὰ ἔντερα καὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ τοιχώματα τοῦ στομάχου.

Μεταφέρεται διὰ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, εἰς ἃ κυκλοφορεῖ ὁμοιομόρφως καὶ σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν ὀστῶν.

Διὸ εἶναι δυνατόν, ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος μετὰ τὴν πόσιν, νὰ διαπιστωθῇ καὶ νὰ προσδιορισθῇ καὶ ποσοτικῶς.

Τὸ οἰνόπνευμα ἀποβάλλεται ἐκ τοῦ σώματος διὰ τῆς ὀξειδώσεως καὶ τῆς ἐκκρίσεως. Ἡ ὀξείδωσις γίνεται εἰς τὸ ἧπαρ. Τὸ ἐν λόγω ὄργανον κατεργάζεται τὰ 90 ἕως $99^0/_0$ τοῦ καταναλωθέντος οἰνοπνεύματος. Ἡ ἔκκρισις ἐνεργεῖται κυρίως ἀπὸ τοὺς νεφροὺς, τοὺς πνεύμονας (ἀπόπνοια) καὶ τοῦ ἱδρῶτος. Τὰ $2^0/_0$ τοῦ καταναλωθέντος οἰνοπνεύματος ἀποβάλλονται διὰ τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων, ἀλλ' ἐνίοτε ἡ ἔκκρισις διὰ τῶν νεφρῶν καὶ πνευμόνων φθάνει μέχρι τὰ $10^0/_0$. Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἐκκρίσεως τοῦ οἰνοπνεύματος διαφέρει. Ὁ ὄγκος κυμαίνεται κατὰ προσέγγισιν εἰς 1,5 γραμμ. εἰς τὰς ὀκτὼ ὥρας, μέχρι 1,5 γραμ. εἰς τὰς τρεῖς ὥρας.

Ὁ Haggard καὶ ὁ Greenderg διατείνονται ὅτι ἑκάστην ὥραν τὸ σῶμα ὀξειδώνει περίπου τὸ 1/6 τοῦ ἐναπομείναντος ἐκ τοῦ ἀπορροφηθέντος οἰνοπνεύματος.

Ἐκ τῆς κοινῆς πείρας εἶναι ἀπολύτως διαπιστωμένον, ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς ἓν ἕκαστον ἄτομον εἶναι διάφορος. Ἔτι δὲ ὅτι ἡ ἐπίδρασις δύναται νὰ εἶναι διάφορος καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον, κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ ἀναλόγως τῆς ψυχικῆς διαθέσεως, ἀσθενείας, ὀργανικῶν διαταραχῶν τοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ ἐν λόγω φαινόμενον χρησιμοποιοῦν ἔνιοι εἰς τὰ δικαστήρια, διὰ νὰ κλονίσουν τὴν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς χημικῆς ἐξετάσεως, ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποσότητος τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα κλπ. Διὰ νὰ κατανοηθῇ τὸ προαναφερθὲν φαινόμενον, εἶναι ἀπαραίτητον ὁ διερευνητὴς νὰ γνωρίζῃ

καλῶς τὴν σχετικὴν θεωρίαν τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς ἀπορροφήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος, ἂν καὶ μέχρι σήμερον τὸ ἐν λόγω θέμα δὲν ἔχη πλήρως διαλευκανθῆ.

Ὁ Muehlberger, εἰς ἄρθρον του, παραδέχεται δύο μορφὰς ἀνοχῆς τοῦ οἰνοπνεύματος.

1) Διάφορα ἄτομα δέον νὰ καταναλώσουν διαφόρους ποσότητας οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, διὰ νὰ κυκλοφορήσῃ (ἀπορροφηθῆ) εἰς τὸ αἷμα των ἡ αὐτὴ ποσότης οἰνοπνεύματος. Ἡ διαπίστωσις αὕτη ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ αὐτὴ ποσότης οἰνοπνεύματος ἀπορροφᾶται κατὰ διάφορον τρόπον ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν διαφόρων ἀνθρώπων (ὑπεισέρχονται ζητήματα ἐθισμοῦ, ψυχικῆς καταστάσεως κλπ.) καὶ ἐπομένως: τὸ πόσον οἰνόπνευμα κατηνάλωσεν ἄτομόν τι δὲν εἶναι ἀντικειμενικὸν κριτήριον.

Ἡ αἰτία ὅμως τοῦ ἐν λόγω φαινομένου δὲν ἔχει πλήρως μέχρι τοῦδε διαλευκανθῆ.

2) Ἡ δευτέρα περίπτωσις ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ ποσὸν τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ κατηνάλωσε τὸ ἄτομον καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἀσχέτως αὐτοῦ, ὅταν εἰς τὸ αἷμα δύο διαφορετικῶν ἀνθρώπων, εὑρεθῇ ἡ αὐτὴ ποσότης οἰνοπνεύματος, τὰ δύο αὐτὰ ἄτομα ἔχουν ἀπολέσει εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν τὰς ἱκανότητάς των (διανοητικὰς καὶ σωματικὰς). Ἄρα διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἑκατοστιαίας ἀναλογίας τοῦ εἰς τὸ αἷμα κυκλοφοροῦντος οἰνοπνεύματος, ἔχομεν ἓν ἀντικειμενικὸν κριτήριον περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ ὁδηγοῦ ἢ τοῦ θύματος.

Οὐ μήν, ἀλλά, πρὸς παντελῆ ἀποκλεισμὸν παντὸς λάθους, συνιστᾶται ὁ καθορισμὸς δύο ὁρίων:

α) Ὅσάκις διαπιστοῦται ὅτι τὸ εἰς τὸ αἷμα οἰνόπνευμα εἶναι κατώτερον τοῦ ἀνεκτοῦ ὁρίου, (0,05 %) ἡ διαπίστωσις αὕτη εἶναι ἀποδεικτικὸν νηφαλιότητος.

β) Ὅσάκις διαπιστοῦται ὅτι τὸ εἰς τὸ αἷμα οἰνόπνευμα ὑπερβαίνει τὰ ἀνεκτὰ ὅρια (ἄνω τῶν 0,05 %) ὑπάρχει ἀπόδειξις, ἥτις διαλαλεῖ εἰς τὴν διαπασὼν ὅτι ἡ ἱκανότης τοῦ ἐν λόγω ἀτόμου πρὸς ὁδήγησιν λ.χ. αὐτοκινήτου εἶναι ἀρκούντως μειωμένη. Οὐ μήν, ἀλλὰ ὁ χρόνος τῆς λήψεως τοῦ δείγματος καὶ τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα ἔχουν σχετικὴν ἀξίαν. Τοὐτέστιν ἡ ὁδήγησις εἰς ἀπόκεντρον σημεῖον ἢ εἰς πολυσύχναστον (Ὁμόνοια).

Ἀλλά, διὰ τῆς ἐν λόγω διαπιστώσεως, δὲν ἀποδεικνύεται ἀναμφισβητήτως ὅτι τοῦ ἀτόμου εἶχον ἐλλατωθῆ αἱ ἱκανότητες. Περὶ αὐτοῦ ἔχουν ἀσχοληθῆ προσφάτως πολλοὶ ἐπιστήμονες, ὡς ὁ Ladd, Gibson καὶ Mamet καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν καὶ ἐμβριθῶν ἐργασιῶν των ὑποστηρίζουν καὶ καταδεικνύουν ὅτι αἱ ἐφαρμοζόμεναι μέθοδοι, πρὸς διαπίστωσιν ἂν ἄτομόν τι εὑρίσκεται ἢ οὐ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι ἀκριβέσταται καὶ ἐπομένως ἀδιστάκτως δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ὡς ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

(Συνεχίζεται)

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὴν σελίδα 499 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 289 τεύχους τοῦ περιοδικοῦ, ἔνθα κατεχωρίσθη ὑποσημείωσις τῆς δημοσιευομένης ἐν αὐτῷ μελέτης τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Α. Γαρδίκα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες», ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἀνεγράφη «Ἔκδοχον ἢ ἔγκλημα» κλπ., ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «Ἔκδοχον ἢ εἴλημα» κλπ.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΗΡΩΙΚΗ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

Ἀπὸ τὴν στιγμή, ποὺ ἐπεκράτησε ἀπόλυτα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων στὶς πόλεις τῶν ὁποίων ἡ ἀστυνόμευσις τῆς εἶχε ἀνατεθῆ, κακοποιοὶ καὶ ὑπόκοσμος περιωρίσθηκαν γιὰ καλὰ καὶ παντοῦ ἐπικρατοῦσε μιὰ ζηλευτὴ ἡσυχία.

Γιὰ πολὺ καιρὸ τὸ καθημερινὸ δελτίο τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως ἦταν σχεδὸν λευκό. Κακουργήματα μηδέν, κάπου-κάπου κανένα πλημμέλημα καὶ μικροπαραβάσεις.

Σ' αὐτὸ τὸ εὐχάριστο σημεῖο εἴχαμε φέρει τὴν ἐγκληματικότητα καὶ στὸν Πειραιᾶ. Μὰ ὅταν ἦρθε ὁ πόλεμος καὶ ἡ Κατοχὴ μ' ὅλα τὰ δεινά τους, οἱ μικρὲς ἑστίες κακαποιῶν φούντωσαν σὰν σπίθες καὶ ἀπὸ τὴ στάχτη, θέριεψαν κι' ἔγιναν πιὸ ἰσχυρὲς ἀπὸ πρὶν καὶ πιὸ ἐπικίνδυνες.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ δουλειὰ τῶν ἀστυνομικῶν ἦταν πολὺ δύσκολη. Οἱ κίνδυνοι γιὰ τὴ ζωή μας εἶχαν πολλαπλασιασθῆ. Οἱ κατακτητὲς δὲν μᾶς λογάριαζαν, μᾶς σκότωναν χωρὶς λόγο, γιατὶ δὲν μᾶς εἶχαν ἐμπιστοσύνη, μᾶς θεωροῦσαν κατασκόπους.

Δὲν εἶχαν βέβαια καὶ ἄδικο, γιατὶ μυστικὰ κι ἀθόρυβα δουλεύαμε ποικιλότροπα, γιὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα. Μὲ τὴ σειρά τους θὰ ἀνασύρω ἀπὸ τὴ φτωχικὴ ντουλάπα τοῦ ἀρχείου μου πλουσιώτατο ὑλικὸ ἀπὸ ἄγνωστες σελίδες ποὺ πρέπει νὰ ἔλθουν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, γιὰ τὴ σοβαρὴ δρᾶσι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν Κατοχή. Ἔπειτα οἱ ἀντεθνικὲς ὀργανώσεις δὲν μᾶς χώνευαν, γιατὶ κατασκοπεύαμε τὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἐχθρό, καὶ χαλούσαμε τὰ σχέδια τῶν ἐαμιτῶν γιὰ τὴν κόκκινη ἐπικράτησί τους. Ἤμαστε γι' αὐτοὺς ἡ «μαύρη ἀντίδρασι» καὶ μᾶς ἐξώντωναν ὅπου κι ἂν μᾶς εὕρισκαν. Καὶ τέλος, οἱ φυσικοὶ ἐχθροί μας, οἱ κακοποιοί, ποὺ μὲ τὴν Κατοχὴ ξανάρχισαν τὴ δρᾶσι τους παλιοὶ μὰ καὶ καινούργιοι ποὺ παρουσιάσθηκαν τὸ πλεῖστον μὲ μιὰ ἄγνωστη ὡς τὰ τότε ἰδιότητα, τοῦ «σαλταδόρου». Τρομεροὶ κι' αὐτοὶ καὶ ἐπικίνδυνοι μὲ τὶς ἄγριες ἐπιθέσεις σὲ ἀνθρώπους καὶ τροχοφόρα ποὺ ἐλήστευαν. Ἀκόμα καὶ οἱ κατακτητὲς τοὺς εἶχαν φοβηθῆ μὲ τὰ «ντοῦ» ποὺ τοὺς ἔκαναν στὰ αὐτοκίνητα ἀνεφοδιασμοῦ καὶ τοὺς κτυποῦσαν ἀλύπητα.

Ἀπὸ αὐτὸν τὸν κλάδο τοῦ «σαλταδόρου» ξεπήδησε καὶ ὁ γιγαντόσωμος νεαρὸς Χρῆστος Δουράμπεης ἢ Μπαρμπαχειλᾶς, παλαιστὴς τὸ ἐπάγγελμα, ποὺ ἐξελίχθηκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς σκληρότερες ἐγκληματικὲς φυσιογνωμίες, ποὺ ἐγνωρίσαμε ποτέ.

Αἱμοβόρος καὶ ἀδυσώπητος ληστὴς πόλεων, χειριζόταν τὸ πιστόλι καὶ τὸ μαχαίρι σ' ὁποιαδήποτε στιγμὴ καὶ γιὰ τὸ τίποτε. Ἔτσι καὶ οἱ σύντροφοί του, ποὺ τὸν εἶχαν τρομάξει, ἀνεγνώρισαν τὴν ὑπεροχή του καὶ τοὺς πῆρε τὰ πρωτεῖα. Μὲ λίγα λόγια εἶχε σ' ὅλους ἐπιβληθῆ καὶ κατάντησε τὸ φόβητρο, ὁ βαρὺς βραχνὰς στὴν περιφέρεια τοῦ Πειραιῶς μὲ τὶς ληστεῖες, τὶς κλοπὲς καὶ τὶς διαρρήξεις, ποὺ διέπραττε μὲ τὸ «νταηλίκι» του.

Ἀσχοληθήκαμε ἐντατικὰ καὶ δυναμικὰ γιὰ τὴν ἐξόντωσί του. Πολλὲς φορὲς ἤρθαμε σὲ σύγκρουσι μαζί του, μὰ κατάφερνε νὰ μᾶς ξεφεύγη καὶ νὰ συνεχίζη τὴ δρᾶσι του.

Ἡ ὑπηρεσία διώξεως κακοποιῶν, ποὺ εἶχε ἀναλάβει συστηματικὰ τὴ δίωξι τοῦ Δουράμπεη, δὲν μποροῦσε νὰ ἐπισημάνη τὰ στέκια του, γιατὶ δὲν ἄφηνε πουθενὰ τὰ ἴχνη του. Σὰν Μεφιστοφελῆς ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸν περιμέναμε καὶ ὕστερα πάλι χανόταν. Αὐτὸ κράτησε μῆνες, καιρό, ὥσπου μιὰ μέρα πήρα-

με στὴν 'Ασφάλεια Πειραιῶς τὴν πληροφορία πὼς ὁ Δουράμπεης πότε-πότε πηγαίνει στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς του. Ὅσο κι' ἂν θέλαμε νὰ καλλιεργήσωμε μιὰ πληροφορία, ἡ ἐποχὴ ἦταν τέτοια ποὺ μᾶς δυσκόλευε. Ὁ κόσμος εἶχε γίνει καχύποπτος ἐξ αἰτίας τῶν κατακτητῶν καὶ εἶχε κλειστὸ τὸ στόμα του. Μὰ παρὰ τὶς δυσκολίες αὐτές, ἡ ὑπηρεσία διώξεως κατάφερε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴ διαμονὴ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Δουράμπεη, Μαρίας, μιᾶς κοπέλας γεροδεμένης καὶ παντρεμένης μὲ τὸν Νικόλαο Γουρνῆ, ποὺ κατοικοῦσαν στὸ συνοικισμὸ Πυριτιδοποιείου.

Μέρες ὁλόκληρες συνάδελφοι κτένιζαν τὸν συνοικισμὸ νὰ βροῦν τὸ σπίτι τῆς Μαρίας Γουρνῆ. 'Απὸ φόβο κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ τοὺς πῇ κι' ἔτσι ἡ ταλαιπωρία τῶν ἀστυνομικῶν συνεχιζόταν. Μὰ τελικὰ τὸ ἔξυπνο κόλπο τοῦ μαυραγορίτη ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα. Παρουσιάσθηκαν στὸ συνοικισμὸ δυὸ ἄγνωστοι ἀστυνομικοὶ ἀπὸ τὴν ὁμάδα διώξεως καὶ ζητοῦσαν νὰ ἀγοράσουν ἢ νὰ πουλήσουν εἴδη καὶ πέτυχαν νὰ ἐξακριβώσουν τὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς τοῦ Δουράμπεη, ἕνα χαμόσπιτο μὲ δυὸ δωμάτια κι' ἀπομονωμένο στὴν ἄκρη τοῦ συνοικισμοῦ.

Τὸ σπίτι βρέθηκε, μὰ ἡ παρακολούθησις ἦταν λίγο δύσκολη. Ποιὲς ὧρες τὴ νύκτα πήγαινε ὁ Δουράμπεης στὴν ἀδελφή του, ἀφοῦ ἡ κυκλοφορία ἦταν ἀπηγορευμένη ἀπὸ τοὺς Γερμανούς ; Κι' ὅμως οἱ συνάδελφοι ἐπέμεναν καὶ παρακολουθοῦσαν ἀκούραστα. Ἔτσι κατὰ τὸ σούρουπο στὶς 23 Μαΐου τοῦ 1943 ἔρχεται κάποιος πράκτορας τῆς 'Ασφαλείας, ποὺ σκόπιμα δὲν ἀναφέρω τὸ ὄνομά του, καὶ δίνει τὴ σίγουρη πληροφορία πὼς ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Δουράμπεης θὰ ἐκοιμᾶτο στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς του.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Δουράμπεης δὲν ἔπρεπε νὰ ξεφύγῃ. Ὁπωσδήποτε ἔπρεπε νὰ πέσῃ στὰ χέρια τῆς 'Αστυνομίας.

Τότε ὁ διοικητὴς (μακαρίτης) Θεόδωρος Τασίνης ἐκάλεσε στὸ γραφεῖο του τὸν ὑπαστυνόμο κ. Διονύσιο Παπακωνσταντίνου καὶ τοῦ ἀνέθεσε τὴ δύσκολη αὐτὴ ἐπιχείρησι, τοῦ συνέστησε νὰ σχηματίσῃ δυναμικὴ ὁμάδα ἀπὸ ἀστυφύλακες καὶ τὰ ξημερώματα νὰ ἐξορμήσουν στὸ συνοικισμὸ Πυριτιδοποιείου, γιὰ τὴ σύλληψι τοῦ κακοποιοῦ Δουράμπεη.

Ὁ φονευθεὶς 'Αστυφύλαξ 'Αλ. Γυφτόπουλος.

— Νὰ ἐνεργήσετε μὲ σύνεσι καὶ προσοχὴ μὴ σκοτωθῇ κανένας σας, τοῦ εἶπε ὁ διοικητής, κι' εὔχομαι νὰ ἔχετε καλὴ ἐπιτυχία.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ, ὁ ὑπαστυνόμος κ. Δ. Παπακωνσταντίνου ἐσχημάτισε ὁμάδα ἀπὸ τοὺς ἀρχιφύλακες (μακαρίτη) Θεοδόσιο 'Αναγνωστόπουλο καὶ Βασίλειο Γκικάκη καὶ τοὺς ἀστυφύλακες Μιχάλη Σπετσιώτη, Νικόλαο Μπαμπίκη, Δημήτριο Παπουτσῆ, 'Αθανάσιο Δανηλᾶτο καὶ 'Αλέξανδρο Γυφτόπουλο.

***

Ξημέρωνε ἡ 24 Μαΐου τοῦ 1943 κι' ἀκόμα βαθὺ τὸ σκοτάδι, ὅταν ὁ ὑπαστυνόμος μὲ τὴν ὁμάδα του ξεκίνησε ἀπὸ τὴν 'Ασφάλεια καὶ μόλις γλυκοχάραζε, ἔφτασαν στὸ συνοικισμό. Πρὶν νὰ πλησιάσουν τὸ σπίτι τῆς Γουρνῆ, ὁ ὑπαστυνόμος σταμάτησε κι' ἔκανε στοὺς ἄνδρες τῆς ὁμάδος του τὶς δέουσες συστάσεις, τοὺς κατέστησε

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἡ μεγάλη ἀπάτη

Μεταξὺ τῶν ἀτόμων ποὺ μπῆκαν στὸ ἀρχηγεῖο τοῦ FBI, κάποιο βράδυ τοῦ Ἰουνίου 1950, ἦταν καὶ ἕνας μεσόκοπος ἄνδρας, τοῦ ὁποίου τὸ γαλήνιο καὶ ἔξυπνο πρόσωπο δὲν ἐπρόδιδε κανένα ἴχνος ἀπὸ τὴν ταραχὴ τῆς ψυχῆς του.

Μπῆκε στὸν ἀνελκυστῆρα καὶ βγῆκε στὸν πέμπτο ὄροφο, προχώρησε στὸ μαρμάρινο διάδρομο καὶ κτύπησε τὴν πόρτα ἑνὸς γραφείου, ὅπου, ἕνας εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ FBI, συνεπὴς στὸ ραντεβοῦ του, τὸν περίμενε.

Ὁ ἐπισκέπτης —ἂς τὸν ὀνομάσουμε κ. Α.— ἐδήλωσε ὅτι ἐνδιαφερόταν πολὺ γιὰ περισσότερες καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὰ μέτρα περὶ νομιμοφροσύνης τῶν ὁμοσπονδιακῶν ὑπαλλήλων, ποὺ εἶχε διατάξει ὁ πρόεδρος Χάρυ Τρούμαν. Ὑπῆρχαν μερικὲς πλευρὲς σχετικὰ μὲ τὶς πολιτικὲς ἐλευθερίες, ποὺ ἐβασάνιζαν τὸν κ. Α. καὶ γι' αὐτὸ ἤθελε νὰ συζητήσῃ τὴν ὅλη ὑπόθεσι μὲ κάποιον, ποὺ εἶχε ἄμεσο σχέσι μὲ τὰ μέτρα αὐτά.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου ἐξήγησε στὸν ξένο τὸν ρόλο τοῦ FBI, ὅσον ἀ-

---

προσεκτικοὺς γιὰ τὸν κίνδυνο ποὺ θὰ διέτρεχαν ἀπὸ τὸν ἐπικίνδυνο Δουράμπεη, συνάμα δὲ τοὺς ἔδωσε θάρρος καὶ προχώρησε πρῶτος ἐκεῖνος γιὰ τὸ μοιραῖο σπίτι.

Ἀνάποδο τὸ σπίτι, σὰν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀναζητοῦσαν, ἐκτεθειμένο, γι' αὐτὸ πῆραν ὅλα τὰ μέτρα τους μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια καὶ τὶς θέσεις ποὺ τοὺς ὑπέδειξε ὁ ὑπαστυνόμος.

Ὁ ἀρχιφύλακας Ἀναγνωστόπουλος μὲ τοὺς ἀστυφύλακες Σπετσιώτη καὶ Μπαμπίκο στὴ βόρεια πλευρὰ τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ ὑπῆρχε ἕνα παράθυρο καὶ ὁ ὑπαστυνόμος Παπακωνσταντίνου μὲ τὸν ἀρχιφύλακα Γκικάκη καὶ τοὺς ἀστυφύλακες Παπουτσῆ, Δανηλᾶτο καὶ Γυφτόπουλο πῆραν θέσεις στὴν πρόσοψι, γύρω στὴν εἴσοδο.

Ἄκρα σιγὴ ἐπικρατοῦσε παντοῦ.

— Στὸν ὕπνο θὰ τὸν πιάσωμε, εἶπε ψιθυριστὰ ὁ ὑπαστυνόμος.

Καὶ πρὶν προλάβῃ νὰ τελειώσῃ τὴ φράσι του, ἀκούσθηκε ἕνα δυνατὸ κτύπημα πάνω στὴν ξύλινη πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Ἦταν ἕνα γερὸ λάκτισμα τοῦ ἀστυφύλακα Γυφτοπούλου, ἡ πόρτα ὑπεχώρησε καὶ σὰν σίφουνας μὲ τὸ περίστροφο στὸ χέρι βρέθηκε μέσα στὸ δωμάτιο, ποὺ κοιμόταν ὁ Δουράμπεης. Ὁ αἱμοβόρος κακοποιὸς ποὺ δὲ γύριζε ποτὲ πλάτες, ξύπνησε ξαφνιασμένος, ἅρπαξε τὸ περίστροφό του κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του, καὶ πυροβόλησε τὸν ἀστυφύλακα. Ἐκεῖνος ἀντεπυροβόλησε κι' ὕστερα ἤρθαν στὰ χέρια.

Μὲ μιᾶς ὥρμησαν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ καὶ βρέθηκαν μπροστὰ στὸ φρικτὸ θέαμα. Ὁ συνάδελφός τους καὶ ὁ κακοποιὸς πάλευαν μὲ λύσσα, σῶμα μὲ σῶμα καὶ ἀλληλοεπυροβολοῦντο ἐξ ἐπαφῆς. Ἄρχισαν ἀμέσως νὰ πυροβολοῦν τὸν κακοποιὸ γιὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὸν συνάδελφό τους καὶ νὰ ὁ γίγαντας καὶ σκληρὸς κακοποιὸς Χρῆστος Δουράμπεης, μισόγυμνος καὶ καταματωμένος, ἔπεσε μπροστά τους νεκρός.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὸ τολμηρὸ παλληκάρι μὲ τὸ κυπαρισσένιο ἀνάστημα, τὴν ἤρεμη, γλυκειὰ μορφὴ μὰ καὶ τὴν καρδιὰ λεονταριοῦ, ὁ ἀστυφύλακας Ἀλέξανδρος Γυφτόπουλος, βαρειὰ τραυματισμένος, ἔγειρε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ ξεψύχισε.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

φορᾶ τὴν ἔρευνα τῶν κοινωνικῶν φρονημάτων ἑνὸς κρατικοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλὰ ὅσο προχωροῦσε ἡ συζήτησίς τους, ἄρχισε νὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ συνομιλία τους ἦταν ἁπλῶς ἕνα πρόσχημα καὶ ὅτι ὁ κ. Α. εἶχε κάτι ἄλλο στὸ μυαλό του καὶ ὄχι τὰ μέτρα γιὰ τὰ κοινωνικὰ φρονήματα. Σιγὰ-σιγὰ ἡ ὁμιλία περιεστράφη γύρω ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμο καὶ τοὺς κομμουνιστάς.

—Ποτὲ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω, εἶπε ὁ ὑπάλληλος τοῦ FBI, πῶς μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος νὰ ζῇ μέσα στὴν ἀπάτη, στὴν ὁποία ζῇ ἕνας κομμουνιστής, καὶ νὰ συμβιβάζῃ τὴν ζωή μὲ τὴν συνείδησί του καὶ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη μὲ τὴν ὁποία τὸν περιβάλλουν οἱ φίλοι του καὶ τὸ κράτος.

Ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἔθιξε τὴν εὐαίσθητη χορδὴ τοῦ κ. Α. Τὸ θέμα συζητήσεως τώρα ἐνετοπίσθη στὴν διπλῆ ζωὴ ποὺ ἀπαιτοῦσε ὁ κομμουνισμὸς γιὰ τὰ μέλη τοῦ κόμματος. Ἐθρήνησε τὴν ὑπουλότητα, τὴν ἀπάτη καὶ τὴν ἀπιστία τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ εἶχαν ἀναγκάσει τὴν ἀμερικανικὴ Κυβέρνησι νὰ ὑποβάλῃ σὲ ἔρευνα τοὺς ὑπαλλήλους της γιὰ λόγους ἀσφαλείας.

—Ξέρετε πολλὰ πάνω στὸ θέμα αὐτό, δὲν εἶναι ἔτσι ;

Ὁ ἐπισκέπτης κοίταξε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα τὸν ὑπάλληλο στὰ μάτια.

—Ναί, εἶπε ὁ Α. Ξέρω πολλά. Δὲν ξέρω ἐσεῖς τί ξέρετε γιὰ μένα, ἴσως περισσότερα ἀπ' ὅ,τι νομίζω.

Ὕστερα, σὰν νὰ μιλοῦσε μὲ τὸν ἑαυτό του, ὁ κ. Α. προσέθεσε :

—Τὸ μελέτησα πολὺ καιρὸ αὐτὸ ποὺ σκέπτομαι νὰ κάνω...

—Εἶσθε μέλος τοῦ κόμματος ;

—Μάλιστα.

Ἡ τελευταία λέξις συνοδευόταν ἀπὸ ἕνα ἀναστεναγμὸ ἀνακουφίσεως. Ἄρχισε κατόπιν νὰ ἐξιστορῇ πῶς εἶχε λάβει μέρος σὲ ἀποστολὴ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ κόμματος τὸ 1930, τὴν ἀφοσίωσί του στὴν «ὑπόθεσι» καὶ τὴν τραγικότητα πῶς πίστεψε ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἦταν ἐλευθερία γιὰ τοὺς ἐργαζομένους. Ὅταν ὅμως οἱ ναζὶ καὶ οἱ κομμουνισταὶ ὑπέγραψαν τὸ σύμφωνο μὴ ἐπιθέσεως, ὁ κ. Α. ἀντελήφθη τί ἦταν στὴν πραγματικότητα ὁ κομμουνισμός. Εἶδε τοὺς φασίστες καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ἱμπεριαλιστὰς νὰ δίνουν τὰ χέρια σὰν δίδυμα ἀδέλφια.

Τελικά, ὁ ὑπάλληλος τοῦ FBI, τὸν ρώτησε :

—Γιὰ πολὺ καιρὸ εἶχες τὶς ἀντιλήψεις αὐτές. Δὲν νομίζεις ὅτι τώρα εἶναι καιρὸς νὰ βοηθήσῃς τὴν Κυβέρνησί μας μὲ τὴν πεῖρα σου καὶ τὶς πληροφορίες σου ;

Ὁ κ. Α. κατένευσε.

—Μετὰ χαρᾶς θὰ δώσω ὁποιαδήποτε πληροφορία μπορῶ.

—Τί σκέπτεσαι γιὰ τὴν οἰκογένειά σου ;

—Θέλω νὰ μιλήσω στὴν σύζυγό μου καὶ νὰ τὴν ἀφήσω νὰ πάρῃ κι' αὐτὴ τὴν δική της ἀπόφασι.

Μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα, ὁ κ. Α. ζήτησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ σπίτι του ἕνας ὑπάλληλος τοῦ FBI καὶ νὰ μιλήσῃ μὲ τὴν σύζυγό του. Εἶχε κι' αὐτὴ ἐπίσης συχαθῇ τὸ αἰσχρὸ παιγνίδι ποὺ ἔπαιξε ὁ κομμουνισμὸς εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶχε κι' αὐτὴ δουλέψει περισσότερο ἀπὸ τὸν σύζυγό της στὸν παράνομο μηχανισμὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Καὶ οἱ δυό τους ἔδωσαν ὅσες πληροφορίες μποροῦσαν καὶ οἱ ὁποῖες ἔρριξαν φῶς σὲ πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα τοῦ μυστικοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου τοῦ κόμματος καὶ τὶς ἐπιτυχίες του στὸ νὰ τοποθετήσῃ μέλη τοῦ κόμματος σὲ ἐμπιστευτικὲς κυβερνητικὲς θέσεις.

Οἱ πληροφορίες τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Α. δὲν ἦταν ἀσυνήθεις. Δεκάδες ἄλλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, προσήρχοντο στὰ γραφεῖα τοῦ FBI, προβαίνοντες σὲ δραματικὲς ὁμολογίες, πῶς εἶχαν ξεγελασθῇ ἀπὸ ἕνα εἶδος φασισμοῦ, ποὺ εἶχε περιβληθῇ τὸ ἔνδυμα τῆς ἐλευθερίας. Ἤθελαν νὰ ἐλαφρύνουν τὴν συνείδησί τους. Εἶχαν ἀνακαλύψει ὅτι στὴν μάχη γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως, τὸ κόμμα δὲν ἐνδιαφέρετο γιὰ

τὴν πνευματικὴ καὶ προσωπικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου. Τὸ κόμμα χρησιμοποιοῦσε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀτόμου ὡς ἐργαλεῖο (μέσο) γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ κόσμου. Καὶ ὅσο πιὸ λαμπρὸ ἦταν τὸ πνεῦμα, τόσο πιὸ χρήσιμο καθίστατο στὰ χέρια τοῦ κόμματος. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ παρουσιάσθηκαν στὰ γραφεῖα τοῦ FBI, δὲν ἐπιθυμοῦσαν πλέον ὅπως τὸ πνεῦμα τους ἀποτελῆ ἕνα ἁπλὸ κελλὶ μέσα στὸν ὑπερεγκέφαλο μιᾶς δικτατορίας, ἡ ὁποία ἀρνεῖται τὴν ἐλευθερία καὶ ἐπέβαλε μόνο τὴν θέλησί της. Εἶχαν τὸ θάρρος νὰ παραδεχθοῦν τὸ λάθος τους καὶ τὸν πνευματικὸ ἐφιάλτη τους, μέσα στὸν ὁποῖο ἡ πιὸ σκοτεινὴ ἀντίδρασις τοὺς ἐφαίνετο σὰν ὄνειρο τῆς ἐλευθερίας.

Ὅλως παραδόξως, ἡ μάχη κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἦταν τὸ πιὸ παράξενο κεφάλαιο τῆς ἱστορίας τοῦ FBI καὶ τὸ πιὸ δυσνόητο. Ὁ ρόλος τοῦ FBI δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνῃ καταληπτός, ἐὰν δὲν γνωρίζωμε πὼς ἐχειρίσθη τὸ ὅλο πρόβλημα ὁ Ἔντγκαρ Χοῦβερ καὶ οἱ συνεργάτες του.

Κατ' ἀρχάς, ὁ Χοῦβερ ἀντελήφθη τὸν κομμουνισμὸ σὰν μιὰ διεθνῆ συνωμοσία, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Λένιν, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1917, διεκήρυξε ὅτι, ἐπὶ τέλους, ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις εἶχε ἀρχίσει, ἐνῶ ἡ Τρίτη Διεθνὴς ἔθετε τὸν βασικὸ κανονισμὸ γιὰ ἐκείνους ποὺ δούλευαν γιὰ τὸ κόμμα. Τὸ κόμμα δὲν ἦταν μιὰ κοινωνία, «μιὰ ἀδελφότης», ποὺ εἶχε ἐγκολπωθῆ τὰ ἰδεώδη τῆς ἐλευθερίας, δὲν ἦταν ἕνα πολιτικὸ κόμμα μὲ τὴν γνωστὴ σημασία τῆς λέξεως. Ἦταν ἕνας ἐπικίνδυνος μηχανισμός, ποὺ ἐδελέαζε τοὺς ἀφελεῖς σὲ παγκόσμιο κλίμακα καὶ ἡ πρόθεσίς του ἦταν νὰ καταστρέψῃ τὸ ὑφιστάμενο κοινωνικὸ σύστημα, ἀφοῦ ἀνέτρεπε τὴν Κυβέρνησι τῶν ΗΠΑ, τὴν ὁποία πρῶτα θὰ ἐξαντλοῦσε μὲ τὶς ἀνατρεπτικές της ἐνέργειες.

Οἱ ἄνδρες ποὺ ὑπηρετοῦσαν στὸ FBI, δὲν ἔτρεφαν καμμιὰ αὐταπάτη γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο, τὰ συγγράμματα τοῦ Λένιν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν Στάλιν, Μαλένκωφ, Κροῦστσεφ. Μέσα στὰ συγγράμματα αὐτὰ ἔβλεπαν τὸ «Μάϊν Κάμπφ» τοῦ Χίτλερ—τὰ σχέδια πρὸς κατάκτησι.

Ἡ τακτικὴ ἴσως νὰ ἀλλάζῃ, νὰ ἐλίσσεται, ὁ κύριος στόχος ὅμως παραμένει ὁ ἴδιος: ἡ κατάκτησις τοῦ κόσμου.

Ὁ κομμουνισμὸς ἀπειλοῦσε νὰ καταστρέψῃ τὶς ἀτομικὲς ἐλευθερίες καὶ τὶς Κυβερνήσεις ποὺ εἶχαν ἀναλάβει τὴν διαφύλαξι τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν. Ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθῆ ὅπως ἀκριβῶς ἀντιμετωπίζετο καὶ ἡ ἀπειλὴ τῶν γκάγκστερς. Ὄχι βέβαια μὲ τὰ ἴδια μέσα καὶ ὅπλα, ἀλλὰ μὲ κάθε νόμιμο μέσο.

Ἐκεῖνοι ποὺ ἦσαν μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐν γνώσει τους καὶ ἐθελουσίως ἀκολουθοῦσαν τὴ γραμμὴ τοῦ κόμματος, δὲν ἦταν τίποτε περισσότερο ἀπὸ πιόνια τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, μιὰ συνεχὴς ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ΗΠΑ. Νομικὸ καὶ ἠθικὸ καθῆκον τοῦ FBI, ὡς φρουροῦ τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἦταν νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἀπειλὴ αὐτὴ καὶ νὰ τὴν θέσῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του.

Αὐτὲς ἦταν οἱ βασικὲς ἀπόψεις περὶ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἀνάγκασαν τὸ FBI νὰ ἀναλάβῃ τὴν παρακολούθησι τῶν κομμουνιστῶν, ὅταν ἐζήτησε τοῦτο ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ τὸ 1936. Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς παρέμειναν ἀμετάβλητες διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, γιατὶ ὁ Χοῦβερ εἶχε ὑπολογίσει τόσο σωστὰ τὴν ἀπειλὴ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τὸ 1919, ὥστε ὁ χρόνος ἐπιβεβαίωσε τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτούς.

Καὶ γι' αὐτό, τὸ FBI ἔθεσε ὑπὸ παρακολούθησι τὰ ἀπίστευτα συμβαίνοντα στὴν Ἀμερικὴ—ἀπίστευτα ὅμως στοὺς πολλοὺς Ἀμερικανοὺς ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ πιστέψουν ὅτι τὰ κηρύγματα τοῦ Λένιν ἦταν δυνατὸ νὰ βροῦν ζηλωτὰς Ἀμερικανούς, οἱ ὁποῖοι νὰ στραφοῦν ἐναντίον τῆς ἴδιας τῆς πατρίδος τους.

Σὲ ὅλες τὶς χῶρες, ἀκόμα καὶ στὶς πιὸ φιλελεύθερες, ὅπου ὁ «νόμιμος καὶ εἰρηνικὸς» ταξικὸς ἀγώνας εἶναι ὀλιγώτερον ὀξύς, ὁ χρόνος εἶχε πλέον ὡριμάσει

καὶ ἔπρεπε κάθε κομμουνιστικὸ κόμμα νὰ συνδυάσῃ συστηματικὰ τὴν νόμιμη μὲ τὴν παράνομη δρᾶσι του, τὴν νόμιμη μὲ τὴν παράνομη ὀργάνωσί του.

Ἀποφασίσθηκε ὁ συνδυασμὸς τῆς παράνομης μὲ τὴν νόμιμη δρᾶσι τοῦ κόμματος, γιὰ νὰ ἀποδείξουν στὴν «μπουρζουαζία» ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ τομεὺς δράσεως ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κερδίσῃ ὁ κομμουνισμός.

Αὐτὰ ἐπίστευαν οἱ κομμουνισταί. Ἔτσι ὠργάνωσαν τὸν παράνομο μηχανισμό τους στὶς ΗΠΑ, ὅπως εἶχε ὑποδείξει ὁ Λένιν. Οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ FBI παρακολουθοῦσαν τὸν «παράνομο μηχανισμὸ» καὶ διεπίστωναν ὅτι πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ζοῦσαν ἐν μέρει φυσιολογικὰ καὶ τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τὸν διέθεταν γιὰ τὴν «ὑπόθεσι». Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἠθικότητα ποὺ περιεῖχε ἡ διπλῆ αὐτὴ ζωή, ὁ Λένιν εἶχε πῆ: «Ἡ ἠθικότης μας προκύπτει ἀπὸ τὸν ταξικὸ ἀγῶνα τοῦ προλεταριάτου». Ὡς ἐκ τούτου, ἦταν ἠθικὸ νὰ ψεύδεται κανείς, νὰ κλέβῃ, νὰ ἀπατᾶ, ἀκόμη καὶ νὰ ἀφαιρῇ τὴν ζωὴ χιλιάδων ἀτόμων, ἐφ' ὅσον τοῦτο τὸ ἀπαιτοῦσε ὁ ταξικὸς ἀγώνας. Καὶ ὁ σκληρὸς πυρὴνας τῶν κομμουνιστῶν ἐγνώριζε αὐτὸ καλὰ τί ἐσήμαινε.

Οἱ Ἀμερικανοὶ κομμουνισταὶ ἔστρεψαν τὶς προσπάθειές τους, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εἰς τὸ νὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἐργατῶν διὰ τῆς ἐσωτερικῆς διαβρώσεως καὶ διὰ τῆς προσπαθείας νὰ ἔλθουν σὲ συμφωνία μὲ τοὺς ἡγέτας τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἐπέτυχαν νὰ ἀσκήσουν ἔλεγχο σὲ μερικὲς ἐργατικὲς ἑνώσεις, ἀλλὰ ἀπέτυχαν νὰ κερδίσουν τὴν συμπάθεια τῆς ἡγεσίας καὶ τοῦ κοινοῦ.

Τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸ FBI, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ προέδρου Ροὺζβελτ κατὰ τὸ 1936, ἀνελάμβανε τὴν παρακολούθησι τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἡ χώρα τῶν ΗΠΑ παρέκαμπτε μιὰ δύσκολη περίοδο. Ἑκατομμύρια ἦταν οἱ ἄνεργοι, ὁ φασισμὸς ἀνεπτύσσετο στὴν Γερμανία, Ἰταλία καὶ Ἰαπωνία καὶ ὁ πόλεμος εἶχε ξεσπάσει στὴν Ἱσπανία καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολή. Ἡ ἰδέα γιὰ μιὰ συλλογικὴ ἀσφάλεια κατακτοῦσε ἔδαφος καὶ ἔτσι, κατόπιν προσκλήσεως, ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἐνεγράφη ὡς μέλος στὴν Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, τὸ 1934. Οἱ κομμουνισταὶ ἀνεκήρυξαν τοὺς ἑαυτούς των πρωταγωνιστὰς τοῦ ἡνωμένου μετώπου εἰρήνης.

Στὸ ἕβδομο συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, τὸ 1935—τὸ ὁποῖο παρακολούθησε μιὰ μεγάλη ἀντιπροσωπεία τοῦ Κ.Κ. ΗΠΑ—ὁ Γκεόργκι Ντιμιτρὼφ διεκήρυξε στοὺς συντρόφους:

«Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ... εἶναι νὰ σχηματισθῇ ἕνα ἑνωμένο μέτωπο, νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ συντονισμὸς στὴν δρᾶσι τῶν ἐργατῶν σὲ κάθε ἐργοστάσιο, σὲ κάθε περιοχή, σὲ κάθε ἐπαρχία, σὲ κάθε χώρα, σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Συντονισμὸς στὴν δρᾶσι τοῦ προλεταριάτου σὲ ἐθνικὴ καὶ διεθνῆ κλίμακα εἶναι ἕνα ἰσχυρὸ ὅπλο, τὸ ὁποῖο καθιστᾶ τὴν ἐργαζομένη τάξι ἱκανή... γιὰ ἐπιτυχῆ ἀντεπίθεσι κατὰ τοῦ φασισμοῦ...».

Ὁ ὅρος «ἑνότητα» ἀντικαθιστοῦσε ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν ὅρο «ἐπανάστασις». Σχεδὸν μέσα σὲ μιὰ νύκτα οἱ κομμουνισταὶ τῶν ΗΠΑ ἔγιναν «προοδευτικοὶ» καὶ «φιλελεύθεροι». Τὰ κομμουνιστικὰ μέτωπα ἄρχισαν νὰ φυτρώνουν παντοῦ. Ὁ κομμουνισμὸς ἐπροβάλλετο ὡς ἡ «δημοκρατία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος». Τὰ μέλη τοῦ κόμματος αὐξήθηκαν ἀπὸ 19.200 τὸ 1933 σὲ 70.000 τὸ 1939. Σὲ ἀριθμό, φυσικά, οἱ κομμουνισταὶ ἦταν ἐλάχιστοι ἀνάμεσα στὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἀμερικανῶν. Μὲ τὴν χρησιμοποίησι ὅμως τῆς γνωστῆς μεθόδου καὶ τεχνικῆς τῆς καταλήψεως καιρίων κρατικῶν θέσεων, ἐπηρέαζαν ἀπ' ἐκεῖ πολλοὺς μέσα στὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες, στὶς ἐργατικὲς ἑνώσεις, στὰ πανεπιστήμια, στὶς διάφορες λέσχες κλπ.

(Συνεχίζεται)

ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΠΕΙΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΔΑΠΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ Υ.Γ.Α. ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ 19 ΜΕΛΩΝ — ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΧΑΣΙΣ 192 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΩΣ, ΕΝΟΣ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΩΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

3.— ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΧΑΣΙΣ 20 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΕΚ ΛΙΒΑΝΟΥ. — ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΠΕΙΡΑΣ — ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ «ΜΠΟΥ·Ι·Κ».

Η ΤΡΙΤΗ αὐτὴ κατὰ σειρὰν ὑπόθεσις λαθρεμπορίας ναρκωτικῶν — Δ. 534 τῆς 24 Ἀπριλίου 1965 — ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τὸ βαθύτερον παρελθόν.

Πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἐξαρθρώσεως διεθνοῦς σπείρας λαρθεμπόρων ναρκωτικῶν, μὲ «λάφυρα» χασὶς 20 χιλιογράμμων καὶ 310 γραμμαρίων καὶ μίαν ὑπερπολυτελῆ «Μπουΐκ». Ἀρχηγὸς τῆς σπείρας ὁ «ἀξιότιμος» Μουσταφᾶ Κραγιὲμ τοῦ Ἀμπτουλὰχ καὶ τῆς Χαφίζα, Λιβανὸς ὑπήκοος, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1926 εἰς Βηρυτόν, πράκτωρ ταξιδίων, κάτοικος Βηρυτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μποῦρσ' Ἀμπὶ Χαϊντά, ἄνευ ἀριθμοῦ. Μέλη : Χαμπὶμπ Σαάϊα τοῦ Ἠλία καὶ τῆς Μαρίας, Λιβανὸς ὑπήκοος, γεννηθεὶς τὸ 1927 εἰς Χάϊφαν, ξεναγὸς τὸ ἐπάγγελμα, κάτοικος Βηρυτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σιγιὰ Κὰρμ Ἔλ Ζατούν, ἄνευ ἀριθμοῦ· Γαλὶμπ Ἀτεϊσὰτ τοῦ Μοῦσα καὶ τῆς Λεϊλά, Ἰορδανὸς ὑπήκοος, γεννηθεὶς τὸ 1942 εἰς Ἀμμάν, φοιτητής, κάτοικος Ἀμμὰν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γουάντι Ἔλ Σύρ, ἄνευ ἀριθμοῦ, καί, Σταμάτιος Ξενάκης τοῦ Ἀριστείδου καὶ τῆς Μαρίνας, γεννηθεὶς τὸ 1929 εἰς Ἀθήνας, ἄεργος, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Θηρεσίας 35 — τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Ἰωνίας — καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἀπὸ ἀγνώστου χρόνου, οἱ τρεῖς πρῶτοι εἶχον συστήσει σπεῖραν δρῶσαν διεθνῶς καὶ μὲ πλοκάμους εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας. Ἀποστολὴ των ἡ κρυφία εἰσαγωγή, ἐκ Λιβάνου καὶ Ἰορδανίας, μεγάλων ποσοτήτων χασὶς εἰς Γερμανίαν, Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, μία ἀποστολὴ ποὺ ἐξετελεῖτο μὲ ἐξαιρετικὴν ἄνεσιν, ἐλευθερίαν κινήσεων καὶ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν χάρις εἰς τὴν ὑπερπολυτελῆ «Μπουΐκ - Σπέσιαλ» τοῦ Κραγιέμ. Οὕτω, πρὸς τριμήνου περίπου οἱ Μ. Κραγιὲμ καὶ Χ. Σαάϊα μετέβησαν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου αὐτοῦ—Λιβανικὸς ἀριθμὸς κυκλοφορίας 42670 — εἰς Ἀλμπὰκ τοῦ Λιβάνου, ἔνθα παρ' ἀγνώστου ἀτόμου ἡλικίας 60 περίπου ἐτῶν ἐπρομηθεύθησαν 20 χιλιόγραμμα χασίς. Τὸ χασὶς τοῦτο τὸ ἐτοποθέτησαν ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μετέβησαν εἰς Βηρυτόν, ἐκεῖ δὲ ὁ Κραγιὲμ κατεσκεύασε εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του εἰδικὰς κρύπτας καὶ ἀπέκρυψε εἰς αὐτὰς τὰ πλακούντια τοῦ χασίς.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐπιβάντες τοῦ αὐτοκινήτου οἱ δύο λαθρέμποροι ἀνεχώρησαν ἐκ Λιβάνου, διέβησαν ἐκ Συρίας καὶ Τουρκίας καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα συνηντήθησαν μετὰ τοῦ Γ. Ἀτεϊσάτ. Συνεζήτησαν ἐκεῖ διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ χασίς, κατέστρωσαν τὰ σχέδια καί, ἀφοῦ συνεφώνησαν ἀνεχώρησαν καὶ οἱ τρεῖς δι' Ἀθήνας, εἰσελθόντες εἰς τὴν χώραν διὰ τῆς γεφύρας Ὑψάλων Ἔβρου τὴν 18 Μαρτίου. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἔφθασαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἔνθα καὶ διενυκτέρευσαν, καὶ τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας. Ἀφίχθησαν ἐνταῦθα κατὰ τὰς βραδυνὰς ὥρας καὶ ὁ Κράγιεμ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀμπασαντὲρ» τῆς ὁδοῦ Σωκράτους — εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ὁποίου ἐστάθμευσε καὶ τὸ αὐτοκίνητόν του μὲ τὸ χασὶς—ὁ Ἀτεϊσὰτ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἄκτιον» τῆς

όδοῦ Σατωβριάνδου καὶ ὁ Σαάϊα κατηυθύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μ. Βόδα οἰκίαν τῆς φίλης του Μ.Π.

Ἀπὸ τῆς ἑπομένης, 20 Μαρτίου, ἤρχισαν τὰς ἐπαφάς των ἀναζητοῦντες ἀγοραστὰς τοῦ χασίς. Καὶ ὁ Ἀτεϊσὰτ «ηὐτύχησε» πρῶτος πρὸς τοῦτο : Ἐγνώρισε τὸν Σ. Ξενάκην.....

Ἡ ἀστυνομικὴ παρακολούθησις ἔχει ἀρχίσει ἤδη. Ἐπισημαίνονται πολλὰ περὶ τὸν ρόλον καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Ξενάκη κ.λ., ἐπισημαίνεται ἐρωτικὴ ζωὴ τῶν λαθρεμπόρων καί, τὰς βραδυνὰς ὥρας τῆς 20ης Ἀπριλίου παρακολουθεῖται ὁ Κραγιέμ, ἐνῶ ὁδηγεῖ τὸ αὐτοκίνητόν του πρὸς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως.....

Ἐκεῖ τὸν ἀνέμενεν «ἀγοραστὴς» τοῦ χασίς..... Ἀπεβιβάσθη τοῦ αὐτοκινή-

Οἱ συλληφθέντες λαθρέμποροι, ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Μουσταφᾶ Κραγιέμ, Χαμπίμπ Σαάϊα καὶ Γαλὶμπ Ἀτεϊσάτ.

του του ὁ Κραγιέμ, παρέλαβεν ἐκ τοῦ πὸρτ - μπαγκὰζ μίαν βαλίτσαν καὶ κατηυθύνθη πρὸς ἕνα σκοτεινὸν σημεῖον. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἐνεδρεύοντας ἀστυνομικούς, ὡδηγήθη εἰς τὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν καί, ἡ ποσότης τοῦ χασίς, ἀνέπαφος καὶ ἀρίστης ποιότητος ὡς καὶ ἐκείνη τῶν Χαλὶλ - Σαμίρ, κατεσχέθη. Ἐπρόκειτο ἀκριβῶς περὶ τῆς ποσότητος ἡ ὁποία ἠγοράσθη εἰς τὸ Ἄλμπακ τοῦ Λιβάνου, ἤτοι βάρους καθαροῦ εἴκοσι χιλιογράμμων.

Ἐπηκολούθησεν ἡ σύλληψις τῶν Χ. Σαάϊα καὶ Γ. Ἀτεϊσὰτ εἰς τὸ μπὰρ τοῦ ξενοδοχείου «Ἀμπασαντέρ». Ἐπηκολούθησεν ἐπίσης ἔρευνα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιχαὴλ Βόδα 215 οἰκίαν τῆς Μ.Π., ἔνθα διέμενεν ὁ Σαάϊα, καὶ ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν χαρτόδεμα περιέχον 500 γραμμάρια χασὶς καὶ 25.230 γερμανικὰ μάρκα. Τὰ χρήματα αὐτά, ἐπειδὴ διεπιστώθη ὅτι προήρχοντο ἐκ μετατροπῆς «τράβελ τσέκ», ἐξαργυρωθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Λιβανοῦ ὑπηκόου Μ. Μουσταφᾶ, ἀπεδόθησαν εἰς τὸν ἐκ Λιβάνου Χ. Χαμμέν, κάτοικον Βηρυτοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐξ Ἑλλάδος τὰ εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν Χ. Σαάϊα. Ὅσον διὰ τὸ χρησιμοποιηθὲν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ χασὶς αὐτοκίνητον — τὴν ὑπερπολυτελῆ «Μπουΐκ», εἰς τὴν ὁποίαν ὅλα λειτουργοῦν αὐτομάτως καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 350.000 δραχμῶν κατὰ δημοσιογραφικὰς ἐκτιμήσεις — κατεσχέθη καὶ παρεδόθη ὑπὸ μεσεγγύησιν εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν κ. Δ. Κρίνταν.

Τόσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας Μ. Κραγιέμ, ὅσον καὶ τὰ «σκληρὰ» μέλη αὐτῆς Χ. Σαμπάϊα καὶ Γ. Ἀτεϊσὰτ ὡμολόγησαν πλήρως τὴν ἐνοχήν των, παραπεμφθέντες δὲ καὶ εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν τὴν 24 Ἀπριλίου 1965 προεφυλακίσθησαν. Ὁ Σ. Ξενάκης διέφυγε τὴν σύλληψιν, καθ' ὅτι ἀναζητηθεὶς οὐδαμοῦ ἀνευρέθη. Τὸ κατασχεθὲν χασὶς παρεδόθη εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον καὶ εἰδοποιήθη σχετικῶς ἡ «Ἰντερπόλ».

4.— ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΧΑΣΙΣ 100 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ! — ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΕΤΡΑΜΕΛΟΥΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ.

Εἰς τὸν ἀδυσώπητον πόλεμον κατὰ τῶν λαθρεμπόρων καὶ καταναλωτῶν ναρκωτικῶν, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν τρίτην κατὰ σειρὰν μεγάλην ἐπιτυχίαν ἀπὸ συστάσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ. Ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1964, ὅτε ὁ Μωχάμετ Ἀμπτούλ, ναυτικός, ἐτῶν 40 περίπου, κάτοικος Πὸρτ - Σάϊντ Αἰγύπτου καὶ ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, εἰσήγαγε εἰς τὴν χώραν μας λάθρα καὶ ἄγνωστον διὰ ποίου μεταφορικοῦ μέσου μίαν βαλίτσαν πλήρη πλακουντίων χασίς, κατειργασμένου καὶ ἀρίστης ποιότητος. Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐ.ἔ. εἰσήγαγε καὶ ἄλλας δύο βαλίτσας πλήρεις πλακουντίων χασίς, ἀρίστης καὶ πάλιν ποιότητος, τόσον δὲ τὴν πρώτην ὅσον καὶ τὰς ἑτέρας δύο παρέδωσεν εἰς τὸν παλαιόν του γνώριμον Σπυρίδωνα Μέξην, ναυτικόν, ἐτῶν 39, κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης 6, παρὰ τὴν Καλλιθέαν, μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ πωληθῇ τὸ «πρᾶμμα» διὰ λογαριασμόν του. Τὴν τεραστίαν αὐτὴν ποσότητα χασίς, βάρους 100 χιλιογράμμων, ὁ Σ. Μέξης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διονυσίου Γεωργίου, ναυτικοῦ, ἐτῶν 38, κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀνδρομάχης 115, ἀπέκρυψεν εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἡρακλειδῶν καὶ Μαυρομιχάλη ἐν Πειραιεῖ οἰκίας, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἀπόκρυψιν ναρκωτικῶν.

Πρόκειται ἐδῶ περὶ παλαιᾶς φιλίας καὶ συναποφάσεως διενεργείας λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν ὑπὸ τῶν τριῶν «ἐντιμοτάτων» αὐτῶν κυρίων. Ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ πλήρωμα ἑνὸς μικροῦ φορτηγοῦ, εἰς τὸ ποστάλι «Βλάσσιος» ποὺ διενήργει μεταφορὰς εἰς Αἴγυπτον. Κάποτε, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1964, ὁ Μωχάμετ Ἀμπτοὺλ ὡμίλησε εἰς τοὺς δύο Ἕλληνας διὰ ἐμπόριον χασὶς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖνος θὰ μετέφερε τὸ «ἐμπόρευμα» ἀπὸ τὸν Λίβανον μέσῳ Αἰγύπτου, αὐτοὶ θὰ ἀνελάμβαναν τὰ «περαιτέρω». Ἐδέχθησαν, τὸ ἀπεφάσισαν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ εὑρεθοῦν καὶ κατασχεθοῦν εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας Ἡρακλειδῶν - Μαυρομιχάλη τοῦ Πειραιῶς ἑκατὸν χιλιόγραμμα χασίς!.....

* * *

Διὰ τὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν ἡ ὑπόθεσις — Δ/599 τῆς 1/5/1965 — ἀρχίζει τὴν 1ην Μαΐου 1965. Πρῶτος κρίκος τῆς ἁλυσίδος δύο νεαροὶ τοξικομανεῖς, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν εἰς τὴν Καλλιθέαν τὴν ἡμέραν αὐτὴν διὰ χρῆσιν ναρκωτικῶν. Εἰς τὴν κατοικίαν των, ὕστερα ἀπὸ ἔρευνα, κατεσχέθησαν μόνον τρία γραμμάρια ναρκωτικῶν, ἡ μεθοδικὴ ὅμως ἀνάκρισίς των ἀπεκάλυψε τὸν «προμηθευτήν»: Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς φιλησύχου φαινομενικῶς ἀνθρώπου, τοῦ κουρέως Π. Δεληκάρη τῶν 50 ἐτῶν, ἐκ Πόντου, κατοίκου Ἀθηνῶν (Καλλιθέα) καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου 95.

Ὁ Π. Δεληκάρης συνελήφθη ἀμέσως καὶ ὑποβληθεὶς εἰς ἀνάκρισιν ὡμολόγησε τὴν πρᾶξιν του, πλὴν ἐπέμενε ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸν «ἔμπορον». Κατέθεσε μόνον περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦτο ναυτικός, ὅτι «τὸν λένε Νιόνιο» καὶ ὅτι τοῦ εἶχε δώσει «δυὸ - τρία κομματάκια» διὰ νὰ τὰ πωλήσῃ. Κατόπιν αὐτῶν, τὴν 3-5-1965 ἀπεστάλη μετὰ τῶν δύο νεαρῶν τοξικομανῶν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν καὶ προεφυλακίσθη.

Πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ «Νιόνιου» ἐκινητοποιήθησαν ἅπαντες σχεδὸν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐντοπισθῇ οὗτος καὶ νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ προαναφερθέντος Διονυσίου Γεωργίου. Ἐτέθη τότε ὑπὸ συνεχῆ παρακολούθησιν καί, μετὰ πάροδον τριημέρου διεπιστώθησαν αἱ ἐπαφαί του μετὰ τοῦ Σ. Μέξη. Τὴν 7 Μαΐου συνελήφθησαν ἀμφότεροι εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Μέξη, ἀνευρέθησαν δὲ κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἔρευναν μικραὶ ποσότητες χασὶς εἰς τὴν κατοχήν των. Εἰδικῶς εἰς

Οἱ συλληφθέντες λαθρέμποροι, ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Σπυρίδων Μέξης, Διονύσιος Γεωργίου καὶ Παναγιώτης Δεληκάρης.

χεῖρας τοῦ Δ. Γεωργίου ἀνευρέθη καὶ κατεσχέθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην χασὶς (εἰς πλακούντια) καθαροῦ βάρους 462 γραμμαρίων.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ἐνῶ οἱ δύο λαθρέμποροι εἰς οὐδεμίαν περαιτέρω ἀποκάλυψιν προέβαινον, διεπιστώθη ὅτι ὁ Σ. Μέξης εἶχεν ἐνοικιάσει ἕνα ὑπόγειον δωμάτιον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἡρακλειδῶν - Μαυρομιχάλη τοῦ Πειραιῶς. Ἡ ἔρευνα ποὺ ἐπηκολούθησε εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο ἀπεκάλυψε τὴν ὕπαρξιν τῶν τριῶν βαλιτσῶν, μὲ περιεχόμενον χασὶς κατειργασμένον καὶ ἀρίστης ποιότητος ὡς προελέχθη, βάρους 100 κιλῶν περίπου. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης πλέον οἱ Μέξης καὶ Γεωργίου ἔπαυσαν τὰς ἀρνήσεις των — εἰδικῶς ὁ Μέξης ἔπαυσε νὰ ὑποδύεται τὸν τρελλὸν ἐν τῇ κυριολεξίᾳ — καὶ ὡμολόγησαν πλήρως τὰς πράξεις των. Μάλιστα ὁ Μέξης ὡμολόγησεν ὅτι καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1964, μὲ τὴν μεσολάβησιν τοῦ Γεωργίου, ἐπώλησε εἰς τὸν Δεληκάρην 700 γραμμάρια χασὶς ἔναντι 4.500 δραχμῶν, ὁ Γεωργίου δὲ παρεδέχθη ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἠγόρασε κατ' ἐπανάληψιν χασὶς ἀπὸ τὸν Δεληκάρην.

Περιττὸν καὶ πάλιν νὰ λεχθῇ ὅτι διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰδοποιήθη πάραυτα ἡ «Ἰντερπόλ». Ὁ Μωχάμετ Ἀμπτούλ δὲν συνελήφθη βεβαίως, καθ' ὅτι οὐδαμοῦ ἀνευρέθη καὶ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς κατοικίας του εἰς Πὸρτ - Σάϊντ, ἀναμένεται ὅμως ὅτι συντόμως θὰ ἐντοπισθῇ. Οἱ Σ. Μέξης καὶ Δ. Γεωργίου προεφυλακίσθησαν τὴν 11-5-1965, ὡς καὶ ὁ Π. Δεληκάρης τὴν 3-5-1965.

Αἱ ΣΤΗΛΑΙ αὐταί, αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν πάντοτε τὰς μεγάλας ἀστυνομικὰς ἐπιτυχίας καὶ προσπαθοῦν νὰ τὰς δίδουν εἰς τὸ ἀναγνωστικόν των κοινὸν ἄνευ οὐ-

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. **Α. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗ**

Πολλαί, βεβαίως, εἶναι αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι διέπουν καὶ σοβαρῶς ἐπηρεάζουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν σταδιοδρομίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἐκείνη, ὅμως, ἡ δύναμις, ἡ ὁποία ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ μεγαλουργεῖ καὶ θαυματουργεῖ, εἶναι ἡ δύναμις τῆς Πίστεως.

Πίστις εἶναι ἡ ὁλοκληρωτικὴ ψυχικὴ ἀφοσίωσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἀνωτέρας ἀρχὰς καὶ ἀξίας τῆς ζωῆς, αἱ ὁποῖαι, ἀναγνωριζόμεναι ὡς ἀληθεῖς, κατευθύνουν καὶ καθοδηγοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ προορισμοῦ.

Ἡ Πίστις γενικῶς εἶναι μία ὑψίστη δύναμις, ὑπερτάτη ὅλων τῶν ἄλλων δυνάμεων, ἡ ὁποία παρέχει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπεριόριστον δύναμιν θελήσεως καὶ ἀγωνιστικῆς διαθέσεως. Ἡ Πίστις εἶναι ὁ ἀφανής, ἀλλὰ μεγαλοδύναμος, παράγων τοῦ ὑποσυνειδήτου, ὁ ὁποῖος φωτίζει τὴν διάνοιαν, διεγείρει τὴν μνήμην, ἀφυπνίζει τὴν φαντασίαν, συγκεντρώνει τὴν προσοχήν, χαλυβδώνει τὴν θέλησιν, αὐξάνει τὴν ἀγωνιστικὴν δραστηριότητα καὶ φιλοπονίαν τοῦ ἀνθρώπου, γεννᾶ τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὸ θάρρος, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ψυχικὴν ἀντοχὴν καὶ γενικῶς γιγαντώνει τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε οὗτος νὰ ἀναλαμβάνῃ δυσχερῆ ἔργα καὶ νὰ ἀντιμετωπίζῃ κινδύνους. Ἆρα ἡ Πίστις, ἐφ' ὅσον ἐξασκεῖ τοιαύτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ψυχοφυσικοῦ κόσμου τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι τεραστία ἠθικὴ δύναμις, ἀνυπέρβλητος καὶ ἀκαταμάχητος ἠθικὸς παράγων.

Τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῆς Πίστεως, διαπιστώνομεν πολὺ περισσότερον καὶ εἰς τὴν Θρησκείαν. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος Θεόθεν προετοιμασθέν, ἵνα διαδραματίσῃ σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὴν διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς Θρησκείας, ἔχει ἐκ παραδόσεως τὴν ἀρχαίαν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν Πίστιν. Εἰς γλῶσσαν ἑλληνικὴν ἐγράφη ἡ Καινὴ Διαθήκη, εἰς γλῶσσαν ἑλληνικὴν ἐδίδαξαν οἱ Ἀπόστολοι, ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ παιδείας ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἱεράρχαι καὶ μεγάλοι πατέρες τῆς ἐκκλησίας καὶ γενικῶς ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξε τροφὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Συνεπῶς ὁ Ἑλληνισμὸς συνδέεται ἀμεσώτατα μετὰ τῆς χριστιανικῆς Θρησκείας, τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως.

Ἡ δύναμις τῆς θρησκευτικῆς Πίστεως ἐτόνωσε τὸ ἠθικὸν τῶν πρώτων Χριστιανῶν νὰ ἀντιμετωπίζουν ἀγέρωχοι τὰ βασανιστήρια τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων.

Ἡ θρησκευτικὴ Πίστις ἔδωσε τὴν δύναμιν εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον

δεμιᾶς ὑπερβολῆς καὶ ἀνακριβείας, οὐδὲν ἕτερον ἔχουν νὰ εἴπουν ἐπὶ τῶν τεσσάρων αὐτῶν σοβαρωτάτων πληγμάτων κατὰ τοῦ ὀργανωμένου ἐγκλήματος, πλὴν τούτου: Θερμὰ συγχαρητήρια εἰς ὅλους ὅσους ἐκοπίασαν, ἐμόχθησαν καὶ γενικῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποτροπὴν ἑνὸς μεγίστης σοβαρότητος κινδύνου διὰ τὴν κοινωνίαν μας. Ἡ ἐντὸς 40 σχεδὸν ἡμερῶν ἐξάρθρωσις τεσσάρων πολυπλοκάμων σπειρῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, ἡ σύλληψις καὶ γενικῶς ἡ ἐπισήμανσις 10 διεθνῶς δρώντων «ἄσσων» τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ 17 ἡμεδαπῶν τοιούτων, ὡς καὶ ἡ κατάσχεσις 192 χιλιογράμμων χασὶς συνολικῶς, δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ προκαλοῦν τὴν δεδικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ τὰ ὄργανά της καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἂς εἶναι πάντοτε τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἡ μεγαλυτέρα ἀμοιβὴ τῶν ἱκανῶν ἀστυνομικῶν.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

νὰ ὑποστῇ τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον καὶ αὐτὴ ἐγιγάντωσε τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν Νέστορα νὰ κατατροπώσουν τοὺς γίγαντας Γολιὰθ καὶ Λυαῖον καὶ γενικῶς ἡ δύναμις τῆς χριστιανικῆς Πίστεως ἐνεθάρρυνεν ὅλους τοὺς ἱεροφάντας καὶ τοὺς ἱεροκήρυκας τοῦ Χριστιανισμοῦ νὰ διακηρύξουν τὴν νέαν Θρησκείαν, διωκόμενοι, φυλακιζόμενοι καὶ θανατούμενοι. Αὕτη ἐτροφοδότει ἐπὶ 1000 ἔτη τοὺς αὐτοκράτορας καὶ τοὺς στρατιώτας πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ποικιλωνύμων ἀλλοθρήσκων ἐπιδρομέων.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, ἡ ἑνότης τῆς Πίστεως ὑπῆρξεν ὁ φρουρὸς τῆς συνειδήσεως τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία ὑπῆρξεν ὁ ὑπήνεμος λιμὴν τῆς καταφυγῆς καὶ ἡ θερμουργὸς ἑστία τοῦ φρονήματος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τὸ Πατριαρχεῖον ἦτο ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ὑποδούλου Γένους καὶ οἱ κληρικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐκράτησαν ἐπὶ 400 ἔτη ἄσβεστον τὴν ἑλληνικὴν φλόγα, πρῶτοι ἐπότισαν διὰ τοῦ αἵματός των τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας.

Κατὰ τοὺς ἑπομένους χρόνους, εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Πίστεως κατέφυγεν ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰς κρισίμους στιγμάς. Ποσάκις ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς δὲν διέλυσε καὶ δὲν ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγὴν τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνας των. Ἐπικαλούμενος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν βοήθειαν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τῆς ὁποίας οἱ Ἰταλοὶ ἀπετόλμησαν τὴν μεγάλην ἀσέβειαν κατὰ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς 15-8-40, δὲν ἀντετάχθη εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ δὲν ἀνεχαίτισε καὶ δὲν ἐνίκησεν αὐτούς;

Τὸ καθῆκον διὰ πάντα ἄνθρωπον εἶναι μία ὑπερτάτη ἀξία, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις πρὸς αὐτόν. Εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ ἐνσυνειδήτως οἱοσδήποτε ἄνθρωπος τὰ καθήκοντά του, ἐὰν δὲν πιστεύῃ εἰς τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς συνειδητῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του. Οὕτω ὁ ἀστυνομικὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ βαρύ, ἐπίπονον καὶ πολυσχιδές ἔργον του, ἐὰν δὲν πιστεύσῃ εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Πίστις εἰς τὸ καθῆκον διὰ τὸν ἀστυνομικόν, σημαίνει ὁλοκληρωτικὴ ἀφοσίωσις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία συνεπάγεται συνειδητὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπ' αὐτῆς καθηκόντων. Πιστοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον τὰ ὕπατα ἀξιώματα τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἡ Πίστις δὲν ἐπηρεάζει μόνον τὸν ἄνθρωπον ὡς πρὸς τὴν Θρησκείαν καὶ τὴν Πατρίδα, ἀλλ' ἀποτελεῖ σπουδαῖον ἠθικὸν παράγοντα εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἡ ζωή, ὅπως λέγει ὁ Schopenhauer, εἶναι δρόμος μετ' ἐμποδίων καὶ ἐκεῖνος κατορθώνει νὰ συντρίψῃ τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ φθάσῃ νικητὴς εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς ζωῆς του.

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας ἡμῶν καταφαίνεται, ὅτι ἡ δόξα, οἱ ἀγῶνες, αἱ περιπέτειαι τῆς Φυλῆς, αἱ εὐτυχίαι καὶ αἱ δυστυχίαι της, αἱ ἐπιτυχίαι καὶ αἱ ἀποτυχίαι της, συνδέονται ἀρρήκτως μετὰ τῆς χριστιανικῆς Πίστεως, εἶναι ἀνάγκη, ἐκτὸς τῆς ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τιμωμένης ἐννοίας τῆς Πατρίδος, νὰ τιμῶμεν ἐξ ἴσου καὶ νὰ τονώνωμεν τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, κατὰ τὴν σύγχρονον μάλιστα ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάζονται ἄνθρωποι νὰ ἀμφισβητοῦν τὴν ἀξίαν τῆς Πίστεως.

Λ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗ ΡΟΥΜΕΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ — ΡΙΟ - ΑΝΤΙΡΡΙΟ — ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ — ΑΓΡΙΝΙΟΝ — ΕΡΓΑ ΑΧΕΛΩΟΥ— ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ — ΛΑΜΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ἡ πρώτη μεγάλη περιηγητικὴ ἐξόρμηση τῆς ἐφετεινῆς περιόδου, ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς, εἶναι αὐτὴ ποὺ ὁ Κλάδος Ὑγείας καὶ τὸ Τ.Α.Υ.Α.Π. ἐπραγματοποίησαν πρὸς τὴ Ρούμελη κατὰ τὸ διήμερο 15—16 Μαΐου. Ἔρχεται βέβαια κάπως καθυστερημένο τὸ χρονικὸ αὐτὸ—ἀπὸ τὸν τομέα τῶν ἐκδρομῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκείων των—στὶς στῆλες μας, μὰ αὐτὸ δὲν ἔχει καὶ τόση σημασία ἀφοῦ ἄλλα θέματα εἶχαν προγραμματισθῆ ἀπὸ καιρὸ καὶ ἀνέμεναν τὴν δημοσίευσή των, καὶ ἀφοῦ ποτὲ μιὰ ἐκδρομικὴ περιγραφὴ δὲν χάνει τὴν ἐπικαιρότητά της.

Μὲ συμμετοχὴ 95 λοιπὸν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ συγγενικῶν—φιλικῶν προσώπων, ξεκινήσαμε τὸ μεσημέρι τῆς 15 Μαΐου γιὰ νὰ διασχίσουμε τὴν μισὴ παραλιακὴ Πελοπόννησο καὶ ὁλόκληρη σχεδὸν τὴ Ρούμελη. Μαζί μας οἱ Διευθυνταὶ τῶν δύο ἀσφαλιστικῶν μας ὀργανισμῶν κ. Η. Ἰατρόπουλος καὶ Κ. Στόκας μὲ τὶς οἰκογένειές τους καὶ φιλικά των πρόσωπα, οἱ Ἀστυνόμοι Α΄ κ. Α. Ἀλεξανδρῆς, Γ. Σκουληκάρης καὶ Ν. Καρυδάκης, οἱ ἰατροὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας κ. Ι. Κατσάνης καὶ Ι. Μαρτάκος, οἱ ἰατροὶ τοῦ Πειραιῶς κ. Α. Βαρβαρῖγος καὶ Ι. Λειβαδίτης, ὁ ἀρχιλογιστὴς τῆς ἀκτοπλοϊκῆς ἑταιρίας Φουστάνου κ. Ν. Δρούγας κ.λ. Καὶ μαζί μας πολλὴ αἰσιοδοξία, πολὺ «κέφι» καὶ ἀνάλογο ποσοστὸ προσδοκίας γιὰ τὰ ὅσα θὰ ζήσουμε στὰ μέρη ποὺ θὰ ἐπισκεφθοῦμε. Κατὰ συνέπειαν... καλό μας ταξίδι.

ΡΙΟ - ΑΝΤΙΡΡΙΟ — ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΚΑΘΕ ΤΟΠΟΣ, κάθε σπιθαμὴ ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς Ἑλλάδος μας καὶ μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία. Διαπλέουμε μὲ τὸν «Εὐβοϊκὸ» τὴ στενὴ λωρίδα τοῦ Ρίου—Ἀντιρρίου, γιὰ νὰ διαπεραιωθοῦμε στὴ Δυτικὴ Στερεά, κι' ἀπὸ πολλοὺς διαπιστώνεται ὅτι ἔχουμε δεξιά μας χῶρο ὑψίστης σημασίας γιὰ τὸ Χριστιανισμό, χῶρο ποὺ ἕνα μεγάλο ἱστορικὸ γεγονὸς πρὶν τέσσερες περίπου αἰῶνες τὸν συνδέει σήμερα μὲ τὸ ἱερώτερο θέμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρόκειται γιὰ τὴ ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες θαλάσσιες ἀναμετρήσεις στὴν παγκόσμια ἱστορία ποὺ ἔγινε μὲ ἀφορμὴ τὴν Κύπρο μας. Ἦταν τότε ἀκριβῶς (1570—1571) ποὺ ἡ Τουρκία, συνεχίζοντας τὴν κατάκτηση χριστιανικῶν ἐδαφῶν κατέλαβε καὶ τὸ ἑλληνικώτατο νησὶ τῆς Ἀφροδίτης. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἔκαμε τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς νὰ ἰδοῦν τὸν μεγάλο κίνδυνο ποὺ διέτρεχαν καὶ τοὺς ἐξανάγκασε νὰ συσπειρωθοῦν πρὸς κοινὴ ἄμυνα πλέον. Κάτω ἀπὸ τὴν φωτεινὴ καθοδήγηση τοῦ Πάπα Πίου τοῦ Ε΄, ἡ Ἱσπανία, ἡ Βενετία, ἡ Γένουα, ἡ Νεάπολη καὶ ἡ Σικελία ἀπεφάσισαν νὰ ἑνώσουν τοὺς στόλους των, ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Δὸν Ἰωάννη τοῦ Αὐστριακοῦ (νόθου ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας Φιλίππου) καὶ νὰ συγκροτήσουν κοινὴ δύναμη 250 πλοίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 16 ἑλληνικά. Διέσχισαν λοιπὸν τὴ Μεσόγειο καὶ στὶς 7 Ὀκτωβρίου τοῦ 1571 ἀνάγκασαν τὴν τουρκικὴ ἁρμάδα—273 πλοῖα, στὰ ὁποῖα εὑρίσκονταν καὶ πολλοὶ Ἕλληνες ἐρέτες—νὰ δώσῃ τὴν μεγαλύτερη μέχρι τότε ναυμαχία στὸ χῶρο ποὺ βρίσκεται δεξιά μας ὅπως πορευόμαστε γιὰ τὸ Μεσολόγγι. Ἀπὸ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀναμέτρηση Χριστιανῶν καὶ Μωαμεθανῶν, κατὰ τὴν ὁποία

διακρίθηκαν τὰ μέγιστα ὅσοι Ἕλληνες συμμετεῖχαν, διέφυγαν μόνο σαράντα τουρκικὰ πλοῖα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ καταποντίσθηκαν τὴν ἴδια νύχτα ἀπὸ φοβερὴ τρικυμία ποὺ ἐνέσκηψε καί, τελικά, διασώθηκε μόνο ἡ ἀλγερινὴ ναυαρχίδα. Οἱ σύμμαχοι χριστιανοὶ ἔχασαν 15 πλοῖα καὶ 8.000 ἄνδρες ἀπὸ τὰ πληρώματα, ἔναντι τῆς καταστροφῆς ὁλόκληρου τοῦ τουρκικοῦ στόλου, μὲ 30.000 νεκροὺς καὶ 17.000 αἰχμαλώτους.

Σημαντικώτατες οἱ συνέπειες τῆς ναυμαχίας ἐκείνης. Ἐσήμανε τὸ τέρμα τῆς θαλασσοκρατορίας τῶν Τούρκων καὶ ὁ χριστιανισμὸς ἀνέπνευσε. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι οἱ σύμμαχοι χριστιανοὶ δὲν ἐπωφελήθηκαν ἀπὸ τὴν κατάσταση ποὺ ἐδημιουργήθηκε γιὰ νὰ ἐνεργήσουν ἀποβάσεις, διεφώνησαν καὶ διασκορπίσθηκαν. Μόνο τρεῖς χιλιάδες Ἕλληνες τοῦ Αἰδωρικίου, τῆς Βιτρινίτσας καὶ τοῦ Γαλαξιδίου ἔλαβαν θάρρος ἀπὸ τὴν ἥττα αὐτὴ τῶν Τούρκων, βγῆκαν στὴν ξηρὰ καὶ ἐπετέθηκαν στὰ Σάλωνα (Ἄμφισσα). Μὰ ἔμειναν ἀβοήθητοι, συνελήφθηκαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἐσφαγιάσθηκαν μέχρις ἑνός.....

***

ΠΟΡΕΥΟΜΑΣΤΕ γιὰ τὸ Μεσολόγγι μέσα σὲ ἀπίθανο χρωματικὸ ὄργιο τῆς μικρῆς πεδιάδας. Εὐλογημένη ἡ ὥρα αὐτὴ τοῦ δειλινοῦ, μὲ τοὺς μαγικοὺς τάπητες στὴ στεριὰ καὶ τὶς ἄπειρες φωτοσκιάσεις στὴ θάλασσα, μιὰ ἀληθινὴ φαντασμαγορία γῆς καὶ οὐρανοῦ. Δεξιά μας προβάλλει ὁ Ζυγός, τὸ βουνὸ ποὺ τόσα ἔχει νὰ διηγηθῆ ἀπὸ ὄγκους ἡρωϊκῶν μεγαλείων καὶ συμφορῶν. Ἀριστερά μας ὁ Πατραϊκὸς μὲ τὶς χρυσὲς ἀνταύγειες τῶν νερῶν του καὶ μπροστά μας ἡ λιμνοθάλασσα, ὁ ἀσάλευτος χῶρος ποὺ ὑμνήθηκε ὅσο κανένας ἄλλος ὅμοιός του γιὰ τοὺς ἡρωϊσμοὺς ποὺ περικλείει, μὰ καὶ γιὰ τὴ γαλήνη του, τοὺς καημοὺς καὶ τοὺς πόθους ὅσων ἔσκυψαν στὴν ὑγρή του ἐπιφάνεια ἢ ἔζησαν τὴ σαγήνη του. Σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς χώρους πλανιῶνται τραγούδια Παλαμάδων, Δροσίνηδων, Μαλακάσηδων καὶ Τραυλαντώνηδων — ποὺ γέννησε τὸ Μεσολόγγι — γιὰ τὶς νεώτερες ἑλληνικὲς γενεές, μὰ καὶ ὕμνοι ἐπικοὶ ἀπὸ στόματα καὶ καρδιὲς σὰν τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, τοῦ Χρήστου Καψάλη, τοῦ Ἐπισκόπου Ἰωσὴφ τῶν Ρωγῶν, τοῦ Δημητρίου Μακρῆ, τοῦ Ἀθανασίου Ραζηκότσικα, τοῦ Γεωργίου Κίτσου, τοῦ Μήτρου Δεληγιώργη, τοῦ Σπύρου Κοντογιάννη, τοῦ Δήμου Τσέλιου, τοῦ Στάμου Στάϊκου, τοῦ Θεοδωράκη Γρίβα, τοῦ Ἀλεξίου Βλαχοπούλου, τοῦ Νικολάου Στουρνάρα, τοῦ Δημητρίου Σιδέρη, τοῦ Κωνσταντίνου Βλαχοπούλου, τοῦ Γεωργίου Σιαδήμα καὶ τόσων ἄλλων ἡρωϊκῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ ἐμπνευστῶν τοῦ μεγάλου ξεσηκωμοῦ...

***

ΕΙΝΑΙ ἕξη ἡ ὥρα ὅταν μπαίνουμε στὸ Μεσολόγγι, ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἀπομένει μέχρι νὰ νυχτώση εἶναι ἐλάχιστος καὶ δὲν ξέρουμε τὶ νὰ πρωτοδοῦμε καὶ νὰ θαυμάσουμε. Ἐπίσκεψη—ἀστραπὴ λοιπὸν στὸ Ἡρῶον, τὸ ἄλλοτε «περιβόλι τοῦ Κουρκουτσάκη» καὶ ἀπότιση σιωπηλὴ ἀπὸ τὸν καθένα μας κάποιου φόρου τιμῆς σ' ὅσους ἔκαμαν τὸ Μεσολόγγι σύμβολο ἡρωϊσμοῦ στὴν παγκοσμιότητα. Ἐδῶ ὁ τάφος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, μὲ τὴν προτομὴ τοῦ ἐμπνευσμένου ἀρχηγοῦ ἐπάνω του καὶ μὲ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἑλλάδος σὲ παιδούλα ποὺ συλλαβίζει τὸ ὄνομά του, ἔργο τοῦ μεγάλου Γάλλου γλύπτου Δαυὶδ Ντ' Ἀνζέ. Ἐκεῖ ἡ προτομὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνα, τοῦ μεγαλύτερου φιλέλληνα ποιητῆ καὶ κάτω ἀπ' αὐτὴν τὰ σπλάχνα του σὲ κιβώτιο. Ἀλλοῦ ὁ τάφος τοῦ Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, οἱ προτομὲς τῶν στρατηγῶν Γ. Κίτσου, Μ. Δεληγιώργη, Α. Ραζηκότσικα, Δ. Μακρῆ, Σ. Κοντογιάννη, Δ. Τσέλιου, Σ. Στάμου, Ν. Στουρνάρα, Α. καὶ Κ. Βλαχόπουλου, Θ. Γρίβα, Δ. Σιδέρη, Γ. Σιαδήμα καὶ τοῦ πλοιάρχου Α. Σάββα. Ἀλλοῦ πάλι οἱ προτομὲς τοῦ Σ. Τρικούπη, πρώτου πρω-

θυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ μεγάλου ἱστορικοῦ, καὶ τοῦ Ζ. Βάλβη, Προέδρου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως μετὰ τὴν ἔξωση τοῦ Ὄθωνα καὶ Ἀντιβασιλέως μέχρι ἐλεύσεως τοῦ Γεωργίου Α'. Καὶ σὲ ἄλλα σημεῖα τὰ μνημεῖα καὶ οἱ προτομὲς τοῦ Ἐπισκόπου Ἰωσὴφ τῶν Ρωγῶν, τοῦ Χ. Καψάλη, τοῦ Ι. Παπαδιαμαντοπούλου, τοῦ Δ. Θέμελη, τοῦ Σπύρου Μήλιου, τοῦ Ἄγγλου πλοιάρχου Φρ. Ἄστιγκος, τῶν Ἀμερικανῶν, Γερμανῶν, Πολωνῶν καὶ Σουηδῶν Φιλελλήνων κ.λ. κ.λ.

Σὲ μιὰ γωνιὰ ὁ τάφος τοῦ μεγάλου Ἑλβετοῦ φιλέλληνος Ἰωάννου — Ἰακώβου Μάγερ, μὲ ἕνα μικρὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ πιεστήριο τοῦ πρώτου τυπογραφείου στὴν Ἑλλάδα ποὺ ἐξέδιδε τὸν «Ἑλληνικὸ Τηλέγραφο» καὶ τὰ «Ἑλληνικὰ Χρονικά», ὕστερα ἀπὸ τὴ χειρόγραφη ἐφημερίδα τοῦ Ἀγῶνος «Αἰτωλική». Εἶναι τὸ πρῶτο τυπογραφεῖο, ποὺ ἐδημιούργησε ὁ ἐμπνευσμένος αὐτὸς ἀπόγονος τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου στὴν ἱερὴ πολιτεία—καὶ γενικώτερα στὴν Ἑλλάδα—καὶ πρωτοτύπωσε σ' αὐτὸ τὸν Ἐθνικό μας Ὕμνο τοῦ Δ. Σολωμοῦ. Κι' ἀκόμα εἶναι τὸ τυπογραφεῖο ποὺ ὁ Μάγερ ἐτύπωσε, στὰ τελευταῖα φύλλα τῶν «Ἑλληνικῶν Χρονικῶν», ἐκείνη τὴ φοβερὴ περιγραφὴ τῶν δεινῶν ποὺ ἔπασχαν οἱ Μεσολογγῖτες μέχρι νὰ πραγματοποιήσουν τὴν Ἔξοδο... «Καταντήσαμεν εἰς τοιαύτην ἀνάγκην—ἔγραφε πρὶν ἀπὸ τὶς 20 Φεβρουαρίου 1826, ποὺ τουρκικὴ βόμβα κατέστρεψε τὸ τυπογραφεῖο—ὥστε νὰ τρεφώμεθα ἀπὸ τὰ πλέον ἀκάθαρτα ζῶα. Ὑποφέρομεν φρικτὰ ἀπὸ πεῖναν καὶ ἀπὸ δίψαν. Προσεβλήθημεν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας. Χίλιοι ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας ἔχουν ἤδη ἀποθάνει. Περισσότεροι ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδες βόμβαι ριφθεῖσαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, κατέστρεψαν τοὺς προμαχῶνας καὶ τὰ οἰκήματά μας... Μὲ ὅλας τὰς στερήσεις ταύτας εἶναι ἀξιοθαύμαστον θέαμα νὰ βλέπῃ κανεὶς τὸ θάρρος καὶ τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τῆς φρουρᾶς μας. Εἰς ὀλίγας ἡμέρας ὅλοι αὐτοὶ οἱ γενναῖοι θὰ εἶναι σκιαὶ ἀγγέλων μόνον, μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, τῆς ἀδιαφορίας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου δι' ὑπόθεσιν ἥτις ἦτο ἰδική του. Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἀνδρείων μας σᾶς ἀναγγέλλω τὴν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μεθ' ὅρκου ληφθεῖσαν ἀπόφασίν μας νὰ ὑπερασπίσωμεν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ ἔδαφος τοῦ Μεσολογγίου καὶ νὰ συνταφιασθῶμεν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως, παρὰ νὰ ἀκούσωμεν πρότασίν τινα περὶ παραδόσεως. Ζῶμεν τὰς τελευταίας μας στιγμάς. Ἡ ἱστορία θέλει μᾶς δικαιώσει καὶ οἱ μεταγενέστεροι θὰ θρηνήσουν τὴν συμφοράν μας. Ἐμὲ καθιστᾷ ὑπερήφανον ἡ σκέψις ὅτι τὸ αἷμα ἑνὸς Ἑλβετοῦ, ἑνὸς ἀπογόνου τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου, μέλλει νὰ συμμιχθῇ μὲ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων τῆς Ἑλλάδος».....

***

ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ἀπὸ τὸ Ἡρῶον μὲ πολλὴ συγκίνηση στὶς καρδιές, εὐχαριστοῦμε τὸν εὐγενικὸ χωροφύλακα κ. Α. Κρέτση ποὺ μᾶς ξενάγησε ἐκεῖ καὶ φέρνουμε στὸ νοῦ ὁλόκληρο τὸ ἔπος τῆς ἑξαετίας 1821—1826. Πρῶτα ἡ κήρυξη τῆς Ἐπαναστάσεως στὶς 20 Μαΐου 1821, μὲ πρωτοστάτη τὸν προύχοντα καὶ μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας Ἀναστάσιο Παλαμᾶ, προγονὸ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ποιητῆ Κωστῆ Παλαμᾶ καὶ ἀπόγονου τοῦ σχολάρχη Παναγιώτη Παλαμᾶ, ποὺ κι' αὐτὸς στὰ 1770, μὲ τὰ Ὀρλωφικά, ἐκήρυξε τὴν ἄτυχη γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα ἐκείνη ἐπανάσταση. Μαζὶ μὲ τὸν Ἀναστάσιο Παλαμᾶ καὶ ὁ ἁρματολὸς τοῦ Ζυγοῦ Δ. Μακρῆς, οἱ Α. Ραζηκότσικας, Ἰωάννης καὶ Συμεὼν Τρικούπης... Διοικητὴς στὸ Μεσολόγγι τότε ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, καὶ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ ὁ Μᾶρκος Μπότσαρης. Λίγος καιρὸς καὶ καταφθάνουν στὴν πόλη τὰ σώματα τῶν Φιλελλήνων, ἐνισχύσεις Κεφαλληνίων καὶ Πελοποννησίων ὑπὸ τοὺς Γ. Κολοκοτρώνη, Κ. Μαυρομιχάλη καὶ Γιατράκο, καὶ ὅλοι μαζὶ κατευθύνονται στὴν Ἤπειρο. Ἡ ἤττα τοῦ Πέτα τοὺς ξαναφέρνει στὸ Μεσολόγγι, μὲ νεκρὸ τὸν Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, γιὰ νὰ ὀχυρώσουν τὴν πόλη καὶ ν' ἀντισταθοῦν στὶς ὀρδὲς τοῦ Γιουσοὺφ Πασσᾶ, τοῦ Ὀμὲρ Βρυώνη καὶ τοῦ Κιουταχῆ...

Πρώτη πολιορκία στὰ 1822 (25 'Οκτωβρίου) μὲ Τούρκους 20.000 στὴν ξηρὰ καὶ 8.000 στὴ θάλασσα. Ἕλληνες: Μόνον 500 ἄνδρες!.. Βομβαρδισμοί, ἐπιθέσεις ἀπὸ ξηρὰ καὶ θάλασσα, μὰ ἡ τάφρος ποὺ τὸν χρόνο ἐκεῖνο διανοίχθηκε ἀπὸ τοὺς ἥρωες δὲν παραβιάζεται. Ἔρχεται ἡ 8 Νοεμβρίου, γιὰ ν' ἀποδιωχθῆ ὁ τουρκικὸς στόλος ἀπὸ τοὺς Ὑδραίους μὲ τὸν Μιαούλη καὶ ν' ἀποβιβαστοῦν στὸ Μεσολόγγι ἄλλοι 1700 ἄνδρες ὑπὸ τοὺς Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, 'Ανδρέα Ζαΐμη, Κανέλλο Δεληγιάννη καὶ 'Ανδρέα Λόντο καὶ νὰ πάρουν θάρρος οἱ μαχηταί. Κι' ἔρχεται, ὕστερα ἀπὸ πολλά, ἡ νύχτα τῶν Χριστουγέννων ποὺ προμηνύει βέβαιη τὴ συμφορὰ ἀπὸ στίφη 35.000 τουρκαλβανῶν. Μὰ ὑπάρχει στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Κ. Γούναρης, ὁ Ἕλληνας κυνηγὸς τοῦ 'Ομὲρ Βρυώνη ποὺ τρέχει καὶ ἀποκαλύπτει τὸ σχέδιο τῶν ἐχθρῶν στοὺς πολιορκημένους. 'Εγκαταλείπονται τότε οἱ ἐκκλησίες, οἱ ἥρωες βρίσκονται στοὺς προμαχῶνες καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀποδεκατίζονται, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ λυθῆ ἡ πολιορκία στὶς 31 Δεκεμβρίου καὶ τὸ Μεσολόγγι ν' ἀναπνεύση...

Μέσα τοῦ 1823 ἀνοίγει ὁ δεύτερος κύκλος. 'Ο Μᾶρκος Μπότσαρης ἐκστρατεύει μὲ τὰ παλληκάρια του στὸ Καρπενῆσι, γιὰ νὰ βρῆ ἡρωϊκὸ θάνατο στὸ Κεφαλόβρυσο —ποὺ δυστυχῶς δὲν ἐπισκεφθήκαμε ἂν καὶ ἀπεῖχε δύο μόνο χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ δρόμο μας πρὸς τὴν πόλη τοῦ Καρπενησιοῦ—στὶς 8 τοῦ Αὐγούστου 1823. Καὶ Γενάρη τοῦ 1824, τὴν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, φθάνει στὸ Μεσολόγγι ὁ Λόρδος Βύρων, γιὰ νὰ τοῦ ἀνατεθῆ ἡ γενικὴ ἀρχηγία τοῦ 'Αγῶνα. Δυστυχῶς πεθαίνει στὶς 19 'Απριλίου καὶ τὸ ἀπόρθητο αὐτὸ ὀχυρὸ τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς βυθίζεται στὸ πένθος.

Ἡ δεύτερη πολιορκία ἀρχίζει οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὴν 5 'Απριλίου τοῦ 1825. Ἔρχεται τὸ πρῶτο τουρκικὸ σῶμα ὑπὸ τοὺς 'Ισμαὴλ Πασσᾶ καὶ Κεχαγιάμπεη, ἔρχεται καὶ ὁ τουρκικὸς στόλος ὑπὸ τοὺς Χοσρὲφ καὶ Γιουσοὺφ πασσάδες καὶ ἡ πόλη ἀποκλείεται. Συνολικὰ ἔρχονται 36.000 Τοῦρκοι καὶ πολιορκοῦν 5.000 ἑλληνικὸ στρατὸ ὑπὸ τοὺς Μ. Βάγια, Ι. Ράγκο, Α. Βλαχόπουλο, Λ. Βέϊκο, Γ. Βάγια καὶ Γ. Κίτσο, καθὼς καὶ 8.000 συνολικὸ πληθυσμὸ τοῦ Μεσολογγίου. Βομβαρδισμοί, ἐπιθέσεις, προτάσεις πρὸς παράδοση, μὰ πάντα ἡ ἴδια ἀπάντηση:

«—Τὰ κλειδιὰ τοῦ Μεσολογγιοῦ εἶναι στὶς μπούκες τῶν κανονιῶν μας κρεμασμένα!»....

Πόσα ἦταν τὰ κανόνια αὐτά; Ἄλλοι ἱστορικοὶ τὰ ἀνεβάζουν σὲ 8, ἄλλοι σὲ 14 καὶ ἄλλοι σὲ 16. Αὐτὰ πάντως, καὶ οἱ 5.000 μαχηταὶ συνολικά, ἀπέναντι σὲ ἑκατοντάδες κανόνια τουρκικὰ καὶ 36.000 στρατὸ ἀπὸ ξηρὰ καὶ θάλασσα... 'Απέναντι σὲ 36.000 στρατό, ποὺ ἀπὸ τῆς 12 Δεκεμβρίου 1825 θὰ φτάση τὶς 46.000 μὲ τὴν ἔλευση καὶ τοῦ 'Ιμπραὴμ Πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου, τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου «Ρουμελῆ βαλεσῆ» ποὺ ἔρχεται μὲ τὴ σουλτανικὴ ἐπιταγὴ «τὸ Μεσολόγγι ἢ τὴν κεφαλή σου».....

'Ο «φράχτης», ποὺ δὲν παραδινόταν στοὺς Κιουταχῆ καὶ 'Ομὲρ Βρυώνη ἐπὶ ὀκτὼ μῆνες, ἔπρεπε τώρα νὰ πέση μέσα σὲ 14 ἡμέρες κατὰ τὴ διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου καὶ τὶς ἀγέρωχες προβλέψεις τοῦ 'Ιμπραήμ. Καὶ οἱ 14 ἡμέρες ἔγιναν 120 μέχρι τῆς 10 'Απριλίου 1826, ποὺ τὸ Μεσολόγγι καταπατήθηκε ἀπὸ τὴν Τουρκιὰ ἀφοῦ τὰ πάντα, ἄνθρωποι καὶ σπίτια καὶ ἐκκλησιὲς ἔγιναν στάχτη καὶ μόνο στάχτη....

***

Πικρη η θυμηση τῶν στιγμῶν αὐτῶν στὴ μεγάλη ἐποχὴ τοῦ 'Ελληνισμοῦ, πικρὴ μὰ καὶ γεμάτη ἀθάνατο μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς τοῦ αἰώνιου Ἕλληνα. Βραδυάζει ὅπως τρέχουμε νὰ δοῦμε τοὺς χώρους ποὺ ἔζησαν καὶ ἀνετίναξαν ὁ Χρῆστος Καψάλης καὶ ὁ 'Επίσκοπος 'Ιωσὴφ τῶν Ρωγῶν (μόλις ξημέρωσε ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων 1826, 10 'Απριλίου), τὸν χῶρο ὅπου οἱ ὁπλαρχηγοὶ ἀπεφάσισαν, σὲ μεγάλο

συμβούλιο, τὴν πρωτοφανῆ γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμο ἐκείνη Ἔξοδο, τοὺς ἄλλους χώρους ὅπου ὁ Ἰωσὴφ τῶν Ρωγῶν ἐκοινώνησε μὲ τὰ Ἄχραντα Μυστήρια τοὺς Ἐλεύθερους Πολιορκημένους—10.500 ἄτομα τὴν παραμονὴ τῆς Ἐξόδου—καὶ ἀπέτρεψε μὲ ἕναν ὑπέροχο λόγο του τὴ σφαγὴ τῶν γυναικοπαίδων, ποὺ εἶχαν προτείνει οἱ ὁπλαρχηγοί. Καὶ ἀκόμα τὸ χῶρο ὅπου μεγάλωσε ὁ μεγάλος τοῦ Γένους ποιητὴς Κωστῆς Παλαμᾶς, τὴ μοναδικὴ οἰκοδομὴ ποὺ σώζεται ἀπὸ τὴ συμφορὰ τοῦ 1826 καὶ ὅπου γεννήθηκε ὁ ἱστορικὸς καὶ πρῶτος πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Σπυρίδων Τρικούπης, τὸ Μουσεῖο-Πινακοθήκη τοῦ δημαρχιακοῦ μεγάρου, μὲ τοὺς ἀτίμητους πίνακες τῆς Ἐξόδου καὶ τῶν Ἡρώων καὶ τὰ ἱστορικὰ χειρόγραφα καὶ τὰ ἔντυπα μηνύματα Ἐξοδιτῶν καὶ Φιλελλήνων. Ὁ μεγάλος μαρμάρινος σταυρὸς πάνω στὸ Ζυγὸ—κοντὰ στὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος καὶ σὲ θέση ποὺ δεσπόζει τὴν πεδιάδα καὶ τὴ λιμνοθάλασσα τῆς Ἱερῆς Πολιτείας—εἶναι τὸ τελευταῖο ποὺ βλέπουμε ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ δημαρχιακοῦ μεγάρου, μαζὶ μὲ ἕνα ὑπέροχο ἡλιοβασίλεμα τοῦ Μεσολογγίτικου τοπίου.....

ΑΓΡΙΝΙΟΝ—ΕΡΓΑ ΑΧΕΛΩΟΥ

ΠΟΡΕΥΟΜΑΣΤΕ ΝΥΧΤΑ γιὰ τὸ Ἀγρίνιο, τὸ ἄλλοτε «Βραχώρι» καὶ μεγαλύτερη σημερινὴ πολιτεία τοῦ νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας. Καὶ φτάνουμε στὶς ἑνὰ περίπου γιὰ νὰ βρεθοῦμε μπροστὰ σὲ κάποια ἀπρόσμενη ἔκπληξη: Ὅλοι οἱ Ἀγρινιῶτες στὴν κεντρικὴ πλατεῖα, μεγάφωνα ποὺ μεταδίδουν τὰ λεβέντικα τραγούδια τῆς Ρούμελης, συγκροτήματα ἀπὸ νέους καὶ νέες μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες, ποὺ χορεύουν στὶς ἐξέδρες καὶ καταχειροκροτοῦνται... Ἀληθινὸ ρουμελιώτικο πανηγῦρι μὲ πολλὲς χιλιάδες θεατές.

Εἶναι τὸ διήμερο τῶν ΣΤ΄ Παπαστράτειων, μᾶς πληροφοροῦν. Γίνονται ἀνὰ διετία ἢ καὶ τριετία καὶ περιλαμβάνουν δημοτικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια, ἀθλητικοὺς ἀγῶνες καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις. Μένουμε λοιπὸν ἀρκετοὶ καὶ παρακολουθοῦμε τὶς χορευτικὲς ἐπιδείξεις τοῦ Σαββάτου, ἐνῶ ἄλλοι, περισσότερο κουρασμένοι αὐτοί, τακτοποιοῦνται στὰ ξενοδοχεῖα τους ἢ ἀναζητοῦν κάποια θέση στὰ κατάμεστα ἐστιατόρια καὶ τὶς ψησταριές...

Κοινὴ ὁμολογία πὼς τὸ Ἀγρίνιο εἶναι πολὺ ὄμορφη πολιτεία. Μεγάλες καὶ πλούσιες οἰκοδομές, πλατεῖες εὐρύχωρες καὶ πάρκα καθαρά, κατάφωτα, καὶ πρὸ παντὸς ρυμοτομία κανονική. Καπνεμπορικοὶ οἶκοι ἀρκετοί, μὲ κλειστὲς βέβαια γιὰ τὴν ὥρα αὐτὴ τὶς τεράστιες πολυώροφες ἀποθῆκες τῶν καπνῶν. Κέντρο καπνοπαραγωγικὸ τὸ Ἀγρίνιο, μὲ 8.000 στρέμματα καπνοκαλλιεργείας, ἀπασχολεῖ ὁλόκληρο σχεδὸν τὸν πληθυσμό του στὶς ἀγροτικὲς καὶ βιομηχανικὲς μέριμνες τοῦ καπνοῦ. Πλέον ἀπὸ 10.000 ἄνθρωποι ἐργάζονται μόνο, μᾶς λένε, στὶς ἀποθῆκες καὶ τὰ γραφεῖα τῶν καπνεμπορικῶν βιομηχανιῶν. Ἀπ' αὐτὸ καταλαβαίνει εὔκολα ὁ καθένας γιατὶ ἡ πόλη παρουσιάζει ὄψη μιᾶς γωνίας τῆς Ἀθήνας καὶ γιατὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ κυκλοφοροῦν φαίνονται σὰν ἀληθινοὶ «πρωτευουσιάνοι».

Ἡ νύχτα, ἤρεμη καὶ κάπως ὑγρή, κυλάει μὲ πολλὲς ἀγρύπνιες στὰ τρία ξενοδοχεῖα ποὺ ἔχουμε καταλύσει. Ὄχι γιατὶ δὲν εἶναι καθαρὰ τὰ δωμάτια καὶ ἀναπαυτικὰ τὰ κρεβάτια, κάθε ἄλλο. Μὰ πρόκειται στὶς 4.30΄ τὸ πρωῒ νὰ σημάνῃ γενικό... ἐγερτήριο. Ἀφύπνιση στὶς 4.30΄ εἶναι ἡ ἐντολὴ ποὺ δόθηκε στοὺς ξενοδόχους, γιὰ νὰ ἑτοιμασθοῦμε καὶ νὰ φύγουμε στὶς 5.20΄ γιὰ τὸν Ἀχελῶο καὶ στὴ συνέχεια γιὰ ὁλόκληρη τὴν Εὐρυτανία, ὁλόκληρη τὴ Φθιώτιδα καὶ τὴν Ἀττικοβοιωτία...

Ἄς εἶναι. Ἄς εἶναι αἰτία τῆς ἀγρύπνιας αὐτὸ καὶ ἡ προσμονὴ τῆς δεύτερης ἡμέρας, μαζὶ μὲ τὶς ἔντονες συγκινήσεις τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ταξιδιοῦ μας.

Ξημερώματα τῆς Κυριακῆς ἀφήνουμε τὴν πολιτεία τοῦ καπνοῦ. Ἔχει ὅμως

καὶ αὐτή, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ «ἐκλεκτὰ Ἀγρινίου» καὶ τὶς ἄλλες ὁμορφιές της, τὰ ἡρωϊκά της χρονικὰ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ἀγρίνιο τὴν εἶπαν ἀπὸ πολλὲς ἑκατοντάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ, ἀπὸ τότε ποὺ ὁ ἥρωας τῶν Καλυδωνίων Ἄγριος ἐποίκησε τὸ χῶρο μὲ τὸ λαό του. Ἀργότερα, τὸ 314 π. Χ. ἔγινε περισσότερο γνωστὴ πολιτεία, γιατὶ τὴν πολιόρκησαν οἱ Αἰτωλοὶ καὶ ἀνάγκασαν τοὺς Ἀκαρνᾶνες νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν, κατασφάζοντας μάλιστα οἱ πρῶτοι τοὺς δεύτερους παρὰ τὴ συμφωνία ποὺ ἔκαμαν νὰ ἀποχωρήσουν ἀνενόχλητοι.

Τὸ σημερινὸ Ἀγρίνιο ἄρχισε νὰ κτίζεται στὶς ἀρχὲς τοῦ 13ου αἰῶνα. Δὲν ἄργησε νὰ ἐξελιχθῆ σὲ σπουδαῖο ἐμπορικὸ καὶ παραγωγικὸ κέντρο, πρᾶγμα ποὺ ἐξετίμησαν οἱ Τοῦρκοι καὶ τὸν 17ον αἰῶνα μετέφεραν ἐκεῖ τὴν πρωτεύουσα τοῦ τότε Κάρλελι, γιὰ νὰ ἔχουν τὸ κλειδὶ τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὴν Ἤπειρο καὶ τὴν Πελοπόννησο. Ἀπὸ τότε τὸ Βραχώρι ἔγινε περισσότερο γνωστὸ ἀκόμα καὶ ἐνισχύθηκε κατὰ πολὺ στὰ 1770 μὲ τὴν ἀποτυχία τῶν Ὀρλωφικῶν, τῆς ἄτυχης δηλαδὴ ἐκείνης ἐπαναστάσεως ποὺ στὸ Ἀγρίνιο ἐκηρύχθηκε ἀπὸ τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Γρίβα καὶ Γουλιμῆ. Φοβερὸ τὸ χρονικὸ τοῦ 1770: Οἱ Ἕλληνες διεσκορπίσθηκαν στὰ γύρω βουνά, τὰ γυναικόπαιδα αἰχμαλωτίσθηκαν ἀπὸ τὶς τουρκαλβανικὲς ὀρδὲς καὶ πουλήθηκαν ὡς σκλάβοι...

Ὁ ξεσηκωμὸς τοῦ Εἰκοσιένα ἐσήμανε γιὰ τὸ Ἀγρίνιο στὶς 28 Μαΐου. Μακρῆς, Σιαδήμας, Γρίβας, Βλαχόπουλος, Ἴσκος καὶ ἄλλοι ὁπλαρχηγοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν Τούρκων γιὰ νὰ τὸ ἀπολυτρώσουν. Τέσσερες χιλιάδες ἦταν ὅλοι κι' ὅλοι οἱ ἀγωνισταὶ τῆς περιοχῆς, μαζὶ μὲ ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἱερεῖς καὶ πολλὲς ἐνισχύσεις ποὺ κατέφθασαν, ἐνῶ ὅμως τὰ πράγματα ὁδηγοῦσαν στὴ βέβαιη νίκη, ἐσώθηκαν τὰ πυρομαχικὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι ἔστηναν τὶς ἀγχόνες... Ἀπὸ τὴ συμφορὰ ποὺ θὰ ἐπακολουθοῦσε ἔσωσε τοὺς ἐπαναστάτες ἀπροσδόκητο καὶ τυχαῖο γεγονός: Διέπλεε τὴ θάλασσα ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἀγγλικὸ ἐμπορικὸ σκάφος, μὲ μεγάλο φορτίο πυρίτιδας καὶ μολύβδου γιὰ τοὺς Τούρκους τῶν Πατρῶν. Κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὁ ἐνθουσιώδης φιλέλληνας Χένδερσον, ποὺ ἔμαθε ὅτι ξεσηκώθηκαν οἱ Ἀγρινιῶτες καὶ κινδύνευαν νὰ σφαγοῦν ἀπὸ τὴν ἔλλειψη πυρομαχικῶν. Ὡδήγησε τότε τὸ σκάφος στὸ Μεσολόγγι, μετέφερε μὲ δικά του ἔξοδα ὁλόκληρο τὸ φορτίο στὸ Ἀγρίνιο, μαζὶ μὲ ἕνα μικρὸ πυροβόλο, καὶ δήλωσε στὸν ἀγγλομαθῆ ὁπλαρχηγὸ Βλαχόπουλο:

«Ἰδού, ἔρχομαι νὰ συμπολεμήσωμεν! Ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἐλευθερίας προσφέρω μόλυβδον, πυρίτιδα καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸν πυροβόλον...».

Τὸ Ἀγρίνιο ἐσώθηκε. Στὶς 11 Ἰουνίου, δηλαδὴ ὕστερα ἀπὸ 14 ἡμερῶν ἀγῶνα, οἱ Τοῦρκοι ἀπεχώρησαν. Τελευταία καταστροφὴ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1822, ἀπὸ τὰ στίφη τοῦ Ὁμὲρ Βρυώνη καὶ τοῦ Κιουταχῆ ποὺ ἐβάδιζαν γιὰ τὸ Μεσολόγγι...

***

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ποταμοὺς τῆς χώρας μας, μᾶς ὑποδέχεται μὲ γαλήνια τὰ νερά του καὶ μὲ ἄπειρες ὁμορφιὲς τῶν φιδίσιων στροφῶν του καὶ τῶν γύρω τοπίων. Ἦταν, λέει ἡ μυθολογία, πρῶτος υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Γῆς, μὲ κεφάλι ταύρου, καὶ νικήθηκε ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ, ποὺ πῆρε ὡς ἔπαθλο τὴν μνηστή του Δηϊάνειρα. Ἀπὸ τότε ἔγινε ποταμὸς καὶ «ψάχνει» ἀπὸ τὸ Μέτσοβο στὴν Αἰτωλία καὶ στὸν Βάλτο καὶ στὸ Ἰόνιο, γιὰ νὰ βρῆ τὸν Ἡρακλῆ καὶ νὰ τὸν ἐκδικηθῆ...

Φτάνουμε στὸν Ὑδροηλεκτρικὸ Σταθμὸ Κρεμαστῶν στὶς ὀκτώμισι ἡ ὥρα. Ἀληθινὴ πολιτεία ἐδῶ, σὰν ἐκεῖνες τοῦ Φὰρ-Οὐὲστ ποὺ βλέπουμε στὸν κινηματογράφο καὶ γοητευόμαστε. Ξύλινα παραπήγματα, μεγάλα καὶ σύγχρονα, γιὰ τὸ προσωπικὸ τῶν ξένων ἑταιριῶν καὶ γιὰ τοὺς δικούς μας τεχνικούς. Καταστήματα ὅλων τῶν εἰδῶν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ὅσων ἐργάζονται στὰ μεγάλα ἔργα, αἴθουσες κινηματογράφου καὶ ἀναψυχῆς, λέσχες καὶ μπάρ. Μὲ τὴν ξενάγηση τοῦ εὐγενέ-

στατου μηχανικοῦ τῆς Δ.Ε.Η. κ. Μαγγιώρου μαθαίνουμε ὅτι ὁλόκληρο τὸ ὑδροηλεκτρικὸ συγκρότημα τοῦ 'Αχελώου εἶναι ἔργο ἀληθινὰ μεγαλόπνοο, τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ τόπου μας καὶ τὸ πλέον ἀποφασιστικὸ βῆμα πρὸς τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ. Παραστατικοὶ χάρτες μᾶς δείχνουν τοὺς τρεῖς σταθμούς του, στὰ Κρεμαστά, τὸ Καστράκι καὶ τὰ Τοπόλιανα, μὲ τοὺς ὁποίους τὸ συγκρότημα θὰ ἐξασφαλίση τὴν πλήρη ἀξιοποίηση τοῦ ὑδροδυναμικοῦ τοῦ ποταμοῦ. "Οταν ὁλοκληρωθῆ τὸ ἔργο—ὑπολογίζεται σὲ μιὰ διετία σχεδὸν ἀκόμα, ἐνῷ οἱ δύο πρῶτες μονάδες του θὰ τεθοῦν σὲ λειτουργία ἐντὸς τοῦ 1965—ἡ ὁρμὴ τοῦ ἀτίθασσου ποταμοῦ θὰ μετουσιωθῆ σὲ δημιουργικὴ δύναμη, σὲ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια ἄφθονη καὶ φθηνή, ποὺ στὴν ἐποχή μας εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ ν' ἀναπτύξη μιὰ χώρα βιομηχανίες, γιὰ ν' αὐξήση ἕνας λαὸς τὴν παραγωγικότητά του καὶ ν' ἀνυψώση τὸ βιοτικό του ἐπίπεδο.

Εἰδικὰ στὰ Κρεμαστά, στὴ συμβολὴ τοῦ 'Αγραφιώτη καὶ τοῦ Μέγδοβα μὲ τὸν 'Αχελῶο, ἔχει ἀρχίσει πρὸ διετίας νὰ κατασκευάζεται ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα φράγματα τῆς Εὐρώπης. 'Αποσκοπεῖ στὸν σχηματισμὸ λίμνης μὲ χωρητικότητα 4.700.000 κυβικῶν μέτρων, δηλαδὴ 110 φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ λίμνη τοῦ Μαραθῶνα. Τὸ φράγμα αὐτό, μαζὶ μὲ ὁλόκληρο τὸ ὑδροηλεκτρικὸ συγκρότημα τοῦ 'Αχελώου, θὰ ἔχη συνολικὴ ἐγκατεστημένη ἰσχὺ 900.000 κιλοβὰτ καὶ θ' ἀποδίδη περὶ τὰ τρία δισεκατομμύρια κιλοβατῶρες τὸν χρόνο! Δηλαδὴ ἡ παραγωγή του θὰ ὑπερβαίνη κατὰ πολὺ τὴ σημερινὴ παραγωγὴ ὁλόκληρου τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος τῆς Δ.Ε.Η!

ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ — «ΑΓΙΑ ΣΩΤΗΡΑ» — ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ — ΛΑΜΙΑ

«ΑΥΡΙΟ Η ΖΩΗ θὰ εἶναι καλύτερη», εἶναι τὸ χαρμόσυνο μήνυμα ποὺ παίρνουμε ἀπὸ τὴ σύντομη ἐπίσκεψη στὰ ἔργα τοῦ 'Αχελώου. Πορεία τώρα πρὸς τὸ Καρπενῆσι καὶ ἰδιαίτερα πρὸς τὴ θέση «'Αγιασωτῆρα», πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τῆς Εὐρυτανίας, ὅπου μᾶς περιμένει «κάτι» πολύ..... συγκινητικό: "Εχουν παραγγελθῆ ἀπὸ ἡμέρες μερικὰ ἀρνιὰ τῆς σούβλας στὸ ἐκεῖ τουριστικὸ περίπτερο, καὶ τὸ πρᾶγμα παίρνει διαστάσεις καθὼς δὲν προφθάσαμε νὰ πάρουμε πρωινὸ στὸ 'Αγρίνιο καὶ στὸν 'Αχελῶο. Γρήγορα λοιπὸν ὁδηγοί, γρήγορα ἀλλὰ καὶ προσέχετε πολὺ σ' αὐτὲς τὶς ἀπότομες στροφὲς καὶ τὶς τρομακτικὲς χαράδρες, ποὺ χαίνουν δεξιά μας ὅπως τὰ πούλμαν ἀγκομαχοῦν.....

'Η φαντασμαγορία ποὺ ξανοίγεται ὕστερα ἀπὸ κάθε στροφή, ὕστερα ἀπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα ἀνεβάσματα καὶ κατεβάσματα στὴν ὀρεινὴ αὐτὴ περιοχὴ τῆς Εὐρυτανίας, εἶναι κάτι ποὺ δύσκολα δίνεται μὲ λόγια. Λευκὰ τσαμπιὰ κρέμονται ἀπὸ χιλιάδες δέντρα, μὰβ γιρλάντες πλέκονται στοὺς θάμνους καὶ στὰ φρουτόδεντρα, μαγικοὶ τάπητες ἁπλώνονται στοὺς λόφους καὶ στὶς μικρὲς πεδιάδες. 'Ολόκληρη ἡ φύση στὴν εὐλογημένη ὥρα τῆς Δημιουργίας. Τὸ ἀληθινὸ πανόραμα ὅμως, ποὺ ξαφνικὰ προβάλλει μπροστά μας, λέγεται Φραγκίστα. Πλησιάζουμε, σταθμεύουμε γιὰ λίγο στὸ κέντρο τῆς Δυτικῆς Φραγκίστας—ὑπάρχει καὶ 'Ανατολική, ποὺ χωρίζεται ἀπὸ τὸ μικρὸ ποτάμι—καὶ ἐκστασιαζόμαστε πραγματικὰ ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες ὁμορφιὲς τοῦ τοπίου. Σπίτια ἀραιὰ καὶ πεντακάθαρα, περίπου ὀκτακόσια συνολικά, πνιγμένα στὸ πράσινο καὶ στὰ λουλούδια. Πηγὲς πάνω ἀπὸ πενῆντα, μὲ ἄφθονα νερὰ ποὺ κελαρύζουν στὰ πλατάνια καὶ τὶς λεῦκες καὶ τὶς ὀξυές, φρουτόδεντρα μὲ χρωματικὴ μαγεία στὶς ὧρες αὐτὲς τοῦ Μάη, ἄνθρωποι περιποιημένοι καὶ πρόσχαροι καὶ φιλόξενοι ποὺ θέλουν νὰ μᾶς «κεράσουν» ἀπὸ τὸ τσίπρο τους μόλις μαθαίνουν ποιοὶ εἴμαστε. Μὰ ἐντελῶς ξεχωριστὴ ἔκπληξη στὸ χωριὸ ὁ ναὸς τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων καὶ ὁ ἱερέας του κ. Β. Κωστόπουλος. 'Ο ναὸς ἀληθινὸ ἀριστούργημα βυζαντινῆς τέχνης, μὲ δύο συντριβάνια στὸν περίβολο, μὲ ὄργιο λουλου-

διῶν καὶ πράσινου καὶ κατάλευκες προτομὲς ὅσων ἔπεσαν στὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὰ ἐθνικὰ ἰδανικά. Ὁ ἱερέας πραγματικὸς λευΐτης ὅπως μᾶς λένε οἱ συγχωριανοί του, ἀσκητικὴ μορφὴ ὅπως τὸν βλέπουμε καί, πρὸ πάντων, ὑπέροχος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου καὶ ὑπέροχος Ἕλληνας. Μᾶς μιλάει γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ γραφικώτατου αὐτοῦ χωριοῦ καὶ δακρύζει, ἀναλύει τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδανικὰ μὲ τὸν τρόπο του καὶ μᾶς συναρπάζει, ἐπιμένει νὰ μᾶς «κεράσῃ» καὶ θυμώνει στὴν ἄρνησή μας. Κι' ὕστερα, μὲ ὑπερηφάνεια μᾶς λέει γιὰ τὶς προσωπικότητες ποὺ γέννησε ὁ τόπος του: Γιὰ τὸν ἀείμνηστο πολιτικὸ καὶ πρωθυπουργὸ Γ. Καφαντάρη, ποὺ μᾶς δείχνει καὶ τὸ σπίτι ὅπου μεγάλωσε, γιὰ τὸν ρομαντικὸ συγγραφέα Δ. Τυμφρηστὸ («Ὡραία τοῦ Πέραν» καὶ πολλὰ ἄλλα) ποὺ ἐπίσης μᾶς δείχνει τὸ σπίτι ὅπου γεννήθηκε, γιὰ τὴ μεγάλη οἰκογένεια τῶν Φραγκίστα ποὺ ἔδωσε καθηγητὲς Πανεπιστημίου καὶ ἐφοπλιστές... Τὸν εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη τὴ θέρμη τῆς καρδιᾶς μας καὶ φεύγουμε μὲ τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ μαγευτικὸ αὐτὸ χωριὸ τοῦ Εὐρυτανικοῦ τοπίου. Ἀξίζει, μὰ τὴν ἀλήθεια, καὶ μόνο γι' αὐτὴ τὴν πολίχνη στὴν καρδιὰ τοῦ Τυμφρηστοῦ νὰ κάμῃ κανεὶς τὸ ταξίδι Ἀγρινίου—Καρπενησίου...

***

Η «ΑΓΙΑ ΣΩΤΗΡΑ», παλαιὸ μοναστήρι ἀπὸ τὸ 1600, μὲ ἀρκετὴ ἱστορία, βρίσκεται λίγο ἔξω ἀπὸ τὴ Φραγκίστα. Πλημμυρισμένη στὸ πράσινο κι' αὐτὴ ἡ τοποθεσία, μὲ νερὰ ποὺ πηδοῦν ὁρμητικὰ ἀπὸ κρουνοὺς καὶ χύνονται μέσω Φραγκίστας στὸν Ἀχελῶο, μὲ κατάμεστο τὸν γύρο χῶρο της ἀπὸ ἔλατα καὶ καστανιές. Ἐδῶ τὰ πράγματα ἀλλάζουν κάπως γιὰ μᾶς, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ «φοβερὸ» φαγοπότι τὸν λόγο ἔχει ἡ Τερψιχόρη... Λεβέντικα καὶ ἀγνὰ ὅπως ὁ τόπος τραγούδια—δυστυχῶς ὄχι ἀπὸ ἐντόπιους φυσικοὺς τραγουδιστὲς καὶ ὀργανοπαίκτες ἀλλὰ ἀπὸ μαγνητοφωνημένες ταινίες—συνεπαίρνουν τοὺς περισσότερους στὴ μεγάλη πίστα τοῦ κέντρου καὶ τὸ κέφι κορυφώνεται. Μεγάλες χορευτικὲς προσωπικότητες ἀναδεικνύονται ἐδῶ: στὸν «τσάμικο» ὁ ἰατρὸς τοῦ Κλάδου Ὑγείας κ. Καστάνης καὶ ἄλλοι, στὸν «συρτὸ» ἡ κ. Στόκα, στὸν «καλαματιανὸ» ὁ συνάδελφος κ. Ι. Γιαννόπουλος κ.λ. κ.λ.... Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καιρὸς—καὶ οὔτε χῶρος στὸ περιοδικὸ...—καὶ πρέπει νὰ προχωρήσουμε τὸ συντομώτερο. Πρέπει νὰ διανύσουμε ἑκατοντάδες χιλιόμετρα ἀκόμη καὶ ἡ ὥρα εἶναι κιόλας περασμένο μεσημέρι...

Στὸ Καρπενῆσι βρισκόμαστε στὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα. Εἰδυλλιακὴ ἡ πρωτεύουσα τῆς Εὐρυτανίας, μὲ τὰ σπίτια νὰ κρέμωνται κατακόρυφα σχεδὸν στὸ σημεῖο αὐτὸ ποὺ συναντᾶται ὁ Τυμφρηστὸς μὲ τὴ Χελιδόνα, μὲ μεγάλη κίνηση στοὺς δρόμους καὶ στὶς πλατεῖες. Παίρνουμε τὰ ἀναψυκτικά μας στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τῆς πολιτείας, ποὺ μᾶς τὰ σερβίρουν λυγερόκορμες κοπέλλες ντυμένες στὰ γαλάζια—λόγοι τουριστικοὶ ἀσφαλῶς—καὶ περιερχόμαστε γιὰ λίγο τὰ κεντρικώτερα σημεῖα. Μιὰ καθοδηγητικὴ πινακίδα στὴν εἴσοδο τῆς πόλεως ἀναγράφει τὴν ἔνδειξη «Κεφαλόβρυσο» καὶ αὐτὸ φέρνει αὐτόματα στὸ νοῦ τὴν περίφημη ἐκείνη «Μάχη τοῦ Καρπενησίου». Ἐδῶ, δύο χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι, συναντήθηκαν τὸ καλοκαίρι τοῦ 1823 δύο τουρκικοὶ στρατοὶ καὶ ἐλάχιστοι ἐπαναστατημένοι Ἕλληνες. Ὁμὲρ Βρυώνης καὶ Μουσταῆ Πασσᾶς τῆς Σκόδρας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, μὲ 15.000 στρατό, Μᾶρκος Μπότσαρης μὲ 350 ἥρωες ἀπὸ τὴν ἄλλη. Καὶ τὴ νύχτα τῆς 9 πρὸς 10 Αὐγούστου ἔγινε ἡ μεγάλη γιὰ τοὺς Τούρκους συμφορά: Ἐπετέθηκε αἰφνιδιαστικὰ ὁ Μᾶρκος Μπότσαρης μὲ τοὺς ἐκλεκτούς του κατὰ τῶν τουρκαλβανῶν τοῦ Πασσᾶ τῆς Σκόδρας—4.000 ἄνδρες—καὶ τοὺς ἔτρεψε σὲ ἄτακτη φυγή. Στὸν τόπο τῆς μάχης ἑκατοντάδες τὰ τούρκικα κορμιὰ καὶ πλουσιώτατα τὰ λάφυρα. Μὰ ὁ ἥρως τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὁλόκληρης τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς, ἂν καὶ πληγωμένος στὸν βουβῶνα, ὕψωσε κάποια στιγμὴ τὸ κεφάλι του πάνω ἀπὸ τὴ μάνδρα ποὺ εἶχε καταφύγει ὁ Τζελαλεδὶν Μπέης μὲ 3.000 τουρκαλβανούς, δέχθηκε μιὰ σφαῖρα στὸ μέτωπο καὶ

κατέπεσε νεκρός... Σταμάτησε τότε ἡ καταδίωξη τῶν Τούρκων, οἱ Ἕλληνες φόρτωσαν πλῆθος ἀπὸ ὅπλα καὶ πολεμοφόδια στοὺς ἡμιόνους, ἐπῆραν καὶ τὸν νεκρὸ Μᾶρκο Μπότσαρη στοὺς ὤμους των καὶ κατέβηκαν στὸ Μεσολόγγι. Ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν μεγάλο ἀρχηγὸ καὶ ἡ Δυτικὴ Στερεὰ βυθίστηκε ὁλόκληρη στὸ πένθος. Εἶχαν ἐξασφαλιστῆ ὡστόσο, μὲ τὴ νίκη αὐτὴ στὸ Καρπενῆσι, τὸ Μεσολόγγι καὶ ἡ Δυτικὴ Στερεὰ γιὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τουλάχιστον.....

Στὴν κατοχὴ τὸ Καρπενῆσι δοκιμάστηκε σκληρὰ καὶ πυρπολήθηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανοϊταλούς. Καὶ στὸν συμμοριτοπόλεμο, τὸ ἔτος 1949, ἔζησε τὸν ἄλλο Γολγοθᾶ του: Δύο κομμουνιστικὲς «μεραρχίες» ὑπὸ τοὺς ἀρχισυμμορῖτες Διαμαντῆ καὶ Γιώτη, συνολικῆς δυνάμεως 3.500 ἀτόμων περίπου, ἐπετέθηκαν αἰφνιδιαστικὰ κατὰ τῆς φρουρᾶς του τὴν 2.30′ νυκτερινὴ τῆς 20 Ἰανουαρίου. Ὕστερα ἀπὸ ἡρωϊκὴ ἄμυνα ἑνὸς τάγματος πεζικοῦ, ὑπὸ τὸν ταγματάρχη Καραπιπέρη, καὶ τμήματος Χωροφυλακῆς καὶ ἀνδρῶν τῆς ἀμύνης ὑπαίθρου, ἡ πόλη ἔπεσε στὰ χέρια τῶν συμμοριτῶν... Δέκα ὀκτὼ ἡμέρες παρέμεινε τὸ Καρπενῆσι στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν καὶ στὸ διάστημα τοῦτο ἐκτελέσθηκαν, ὕστερα ἀπὸ ἐξαντλητικὰ μαρτύρια, πλέον τῶν 100 ἀνδρῶν, πολλὰ γυναικόπαιδα καὶ 28 νοσηλευόμενοι τραυματίες στὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο. Πέρα ἀπὸ αὐτὲς τὶς σφαγὲς καὶ τὶς ἐκτελέσεις, οἱ «ἀπελευθερωτὲς» ἀπήγαγαν καὶ 1200 νέους καὶ νέες, ἔκαψαν πολλὰ δημόσια κτίρια καὶ σπίτια καὶ ἐλεηλάτησαν ὁλόκληρη τὴν πολιτεία μέχρι τῆς 8 Φεβρουαρίου 1949, ὁπότε ὁ Ἐθνικός μας Στρατὸς ἀπήλλαξε τὴν εὐρυτανικὴ πρωτεύουσα ἀπὸ τὸ μίασμα τῶν ληστοσυμμοριτῶν καὶ συνέχισε τὴν καταδίωξη μέχρι ὁλοκληρωτικῆς των ἐξοντώσεως.....

***

Πικρη και εδω, ἐφιαλτικὴ ἡ θύμηση σκοτεινῶν ἡμερῶν στὸ πέρασμα τῶν χρόνων. Διώχνουμε ἀπὸ τὴ σκέψη μας τὸν Γολγοθᾶ τῆς εὐρυτανικῆς πρωτεύουσας καὶ πορευόμαστε γιὰ τὴν ἄλλη μεγάλη πρωτεύουσα τῆς Στερεᾶς, γιὰ τὴ Λαμία, ποὺ θὰ εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος μας σταθμὸς πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ἀλλάζουν τὰ σκηνικὰ ὅπως μπαίνουμε στὸ χῶρο τῆς Φθιώτιδας. Τὰ ἔλατα, τὶς καστανιὲς καὶ τοὺς λιγοστοὺς κέδρους τῶν εὐρυτανικῶν βουνῶν διαδέχεται ἡ πεδιάδα ποὺ διασχίζεται ἀπὸ τὸν Σπερχειό. Περνᾶμε τὸ γραφικὸ χωριὸ Τυμφρηστὸς καὶ φθάνουμε στὴ Μακρακώμη, τὴ συκοφαντημένη ἀπὸ πολλοὺς καταπράσινη καὶ ὁλοκάθαρη κωμόπολη ποὺ στὴν κατοχή, ἀπὸ τὰ 370 της σπίτια οἱ Γερμανοὶ κατέστρεψαν ὁλοκληρωτικὰ τὰ 356, ἐπέφεραν σημαντικὲς ζημιὲς σὲ ἄλλα 11 καὶ ἄφησαν ἄθικτα μόνον τὰ ὑπόλοιπα τρία... Ἀρκετὴ πορεία ἀκόμη μέσα στὴν κατάφυτη πεδιάδα—καὶ ἔχοντας πάντοτε δεξιά μας τὸν Σπερχειὸ μὲ τὰ ἥσυχα νερά του—ὥσπου νὰ φθάσουμε στὶς ἔξη τὸ ἀπόγευμα στὴ Λαμία καὶ ν' ἀποζητήσουμε τὸ δρόσισμα στὰ θεόρατα πλατάνια τῆς κεντρικῆς της πλατείας.

Ἐτούτη ἡ πολιτεία, ἡ νύμφη τοῦ Στερεοελαδίτικου χώρου, ἔχει πολλὰ νὰ μᾶς ἀφηγηθῆ καὶ πολλὰ νὰ μᾶς δείξη. Ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων γνωστή, ἀπὸ τότε ποὺ ἦταν πρωτεύουσα τῆς «Μαλίδος γῆς» καὶ τὴν κατοικοῦσαν οἱ Μαλιεῖς, καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα καὶ ὁ Ἡρακλῆς.... Ἄλλοι λένε πὼς τὴν ἀξιοποίησε ὁ Λάμος, γυιὸς τοῦ Ἡρακλῆ καὶ τῆς Ὀμφάλης, ἄλλοι πὼς τὴν ἔκανε ἔνδοξη ἡ Λαμία, ἡ βασίλισσα τῶν Τραχινίων ποὺ συνένωσε τὸ λαό της καὶ τοὺς Μαλιεῖς... Δὲν εἶναι ἐξακριβωμένο ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολόγους καὶ τοὺς ἱστορικοὺς τὸ τότε ἀκριβῶς πρωτοχτίσθηκε, γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἤκμαζε τὸν 5ον αἰῶνα π. Χ., ὅταν μεγάλος καὶ καταστρεπτικὸς σεισμὸς τὴν κατέστρεψε μαζὶ μὲ ἄλλες πολιτεῖες τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Εὐβοίας (Στράβων). Πάντως ἔγινε γνωστότερη ἀπὸ τὸν Λαμιακὸ πόλεμο, τὸ 323 π. Χ., καὶ ἀπὸ τόσα ἄλλα ποὺ συνέβησαν ἐκεῖ κατὰ τὴν ρωμαϊκὴ καὶ βυζαντινὴ κυριαρχία. Ἔπειτα, ἀπὸ τὸν 8ον μ.Χ. αἰῶνα μετωνομάστηκε σὲ «Ζητούνι», ἀπὸ τὸ 1397 ὑπέκυψε στοὺς Τούρκους καὶ ἀπὸ τὸ 1832 ἀπελευθερώ-

θηκε, ὁπότε ἀνέλαβε τὸ ὄνομα Λαμία. Καὶ ἦρθαν οἱ νεώτεροι χρόνοι: Τὸ 1897 μὲ πολλὲς δοκιμασίες ἀπὸ τὸν ἄτυχο ἐκεῖνο Ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο, ἡ περίοδος 1947—1949 μὲ συρροὴ 10.000 προσφύγων ἀπὸ τὰ γύρω χωριά...

Τὰ σημερινὰ ἀξιοθέατα τῆς μεγάλης αὐτῆς πολιτείας εἶναι πολλά. Κτίρια σύγχρονα καὶ πολυώροφα, ρυμοτομία ἄριστη, πάρκα πολλά, δρόμοι εὐπαρουσίαστοι καὶ πλατεῖες γραφικὲς συνθέτουν ἕνα πολὺ καλὸ σύνολο. Οἱ τρεῖς κεντρικὲς πλατεῖες, ἰδίως ἐκείνη μὲ τὰ πανύψηλα καὶ βαθύσκιωτα πλατάνια, ἐντυπωσιάζουν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὸν ἐπισκέπτη. Ὑπάρχουν ὕστερα τὰ μνημεῖα καὶ οἱ προτομὲς τῶν ἡρώων, μὲ ἐντελῶς ξεχωριστὴ θέση—στὴν καρδιὰ τοῦ Λαμιακοῦ χώρου—γιὰ τὸν τάφο καὶ τὴν προτομὴ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Καὶ ἀκόμη ὑπάρχει ἡ γραφικότητα τοῦ ὅλου τοπίου ποὺ περικλείουν ἀπὸ τὰ ἀνατολικὰ ὁ Μαλιακός, ἀπὸ τὰ βόρεια ἡ Ὄρθρυς, ἀπὸ τὰ δυτικὰ ἡ καταπράσινη πεδιάδα καὶ ἀπὸ τὰ νότια ὁ Σπερχειός...

Νυχτώνει ὅμως καὶ δὲν μᾶς μένει καιρός. Ἕνα σύντομο προσκύνημα στὴ γέφυρα τοῦ Σπερχειοῦ—ὅπου καὶ μιὰ προτομὴ ἀκόμα τοῦ μάρτυρα Ἀθανασίου Διάκου—καὶ ἕνα ἄλλο σύντομο προσκύνημα πρὸς τὶς Θερμοπύλες, μπροστὰ στὸ τεράστιο ἄγαλμα τοῦ Λεωνίδα, σφραγίζουν σχεδὸν τὴ διήμερη ἐκδρομή μας. Σὲ δυόμισι ὧρες, μὲ τὸν μεγάλο αὐτοκινητόδρομο Ἀθηνῶν—Λαμίας βρισκόμαστε πάλι στοὺς τσιμεντένιους ὄγκους καὶ στὴν καθημερινὴ πεζότητα τῆς μηχανικῆς μας ζωῆς...

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ «εὖγε» ἐκφράζουν οἱ στῆλες πρὸς ἐκείνους ποὺ συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς. Ἰδιαίτερα ἐκφράζουν τὶς εὐχαριστίες ὅλων ὅσων ἔλαβαν μέρος στὴ διήμερη περιήγηση πρὸς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ. Η. Ἰατρόπουλον καὶ Κ. Στόκαν, οἱ ὁποῖοι βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμο Α΄ κ. Ἀλεξανδρῆ, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸ συνάδελφο κ. Β. Ραυτογιάννη, τὴν «ψυχὴ» τῆς ἐκδρομῆς ὅπως τόσο δίκαια ἀποκλήθηκε, ὑπῆρξαν οἱ κύριοι συντελεσταὶ τῆς εὐχάριστης καὶ γεμάτης ἀπὸ ἐκπλήξεις «Πορείας στὴ Ρούμελη». Καὶ μία εὐχή: Νὰ πληθύνωνται μὲ τὸν καιρὸ οἱ περιηγήσεις μας στὸν ἑλληνικὸ χῶρο, γιατὶ αὐτὲς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐκδήλωση ἢ ἐνέργεια ἐμπεριέχουν τὸ «τ έ ρ π ε ι ν ἅ μ α κ α ὶ δ ι δ ά σ κ ε ι ν» τῶν προγόνων...

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

● ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
● ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ
● ΣΤΙΒΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΡΥΟΥ**

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἀπὸ 6-15 Μαΐου 1965, διεξήχθησαν οἱ Πανελλήνιοι Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες, ἔτους 1965.

Τὰ ἀγωνίσματα πολεμικοῦ τυφεκίου διεξήχθησαν εἰς τὸ Σκοπευτήριον τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Μονάδων Καταδρομῶν, τὰ δὲ λοιπά, ἤτοι τυφέκια 0,22, πιστόλια 0,22 καὶ περίστροφα, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ.

Εἰς τοὺς Πανελληνίους Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας ἔλαβον μέρος αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, Στρατιωτικαὶ Σχολαὶ καὶ ὅλα τὰ Ἀθλητικὰ Σωματεῖα καὶ οἱ Σκοπευτικοὶ Σύλλογοι τῆς Χώρας, ἤτοι:

1) Ἀστυνομία Πόλεων, 2) Στρατός, 3) Ε.Β.Χ., 4) Σ.Σ. Εὐελπίδων, 5) Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, 6) Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκίμων, 7) Πανελλήνιος Σκοπευτικὴ Ἑταιρία, 8) Παναθηναϊκός, 9) Ὀλυμπιακός, 10) Σκοπευτικὸς Σύλλογος Βόλου, 11) Ε.Φ.Ε. Τραπέζης καὶ 12) Πανελλήνιος Γυμναστικὸς Σύλλογος.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν σκοπευτῶν ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη, ἡ δὲ ἐπίδοσις, πολλῶν τούτων, λίαν ἱκανοποιητική, δι' ὃ καὶ ἐπετεύχθησαν νέα πανελλήνια ρεκόρ. Γενικῶς οἱ ἀγῶνες παρουσίασαν μεγάλον ἐνδιαφέρον καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἱκανότης τῶν Ἑλλήνων σκοπευτῶν ἀνῆλθε σημαντικῶς.

Ἡ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας συμμετέσχε καὶ ἐφέτος εἰς τοὺς ἀγῶνας μὲ πλήρη σύνθεσιν ὁμάδων εἰς ἕκαστον ἀγώνισμα. Εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Ἀστυνομικὴ Σκοπευτικὴ Ὁμὰς ἐθριάμβευσεν ὁμαδικῶς καὶ ἀτομικῶς, συνεχίζουσα οὕτω τὴν ἱστορικήν της παράδοσιν εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς Σκοποβολῆς.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἐπίδοσις τῶν 4 καλυτέρων σκοπευτῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος (Δαλιάνη-Καλφακάκου-Τριανταφυλλοπούλου-Σκαραφίγκα) τοῦ ἀγωνίσματος τῶν 60 βολῶν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ πρηνοῦς, ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ὁμαδικὴν παγκόσμιον ἐπίδοσιν μὲ ἐπὶ πλέον ἐπίδοσιν 6,5 βαθμῶν. Εἶναι μία μεγάλη ἐπίδοσις, ἡ ὁποία τιμᾷ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Μία ἐπίδοσις, ἡ ὁποία προβάλλει τὴν Ἑλλάδα καὶ παρέχει σπουδαίας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον, ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διεθνεῖς ἀναμετρήσεις.

Τοὺς ἀγῶνας παρηκολούθησε μεγάλος ἀριθμὸς φιλάθλων. Τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐπάθλων, ἥτις ἐπραγματοποιήθη τὴν 16-5-65, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ, ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των:

1) Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶς, 2) ὁ Πρύτανις τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Στρατῆς Ἀνδρεάδης, 3) ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ κ. Βῆχος, 4) ὁ Α΄ Ὑπαρχηγὸς Γ.Ε.ΕΘ.Α. ἀντιστράτηγος κ. Λαναρᾶς, 5) ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, 6) ὁ Αστυν. Δ/ντὴς Β΄ κ. Τσαλτάκης Νικόλαος, 7) ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς Β΄ κ. Σπυριούνης Κυριάκος, 8) ὁ Ἀστυν. Δ/ντὴς Β΄ κ. Τσατούχας Γεώργιος, 9) ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Κανελλόπουλος Γεώργιος, 10) Πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν Ὅπλων καὶ Σωμάτων καὶ 11) Καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν καὶ πλῆθη κόσμου.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος ἐπροκάλεσε τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν παρευρισκομένων καὶ τοῦ Τύπου. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς συνεχάρη καὶ ηὐχαρί-

στησε προσωπικῶς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ὁμάδος, διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἐν γένει προβολὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Ἡ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν :

1) Ἀστυνόμου Α΄ Κρύου Βασιλείου (ἀρχηγοῦ ὁμάδος, προπονητοῦ, σκοπευτοῦ), 2) Ὑπαστ. Α΄ Ραυτοπούλου Παν., 3) Δοκ. Ὑπαστ. Κακαβᾶ Διαμαντῆ, 4) Δοκ. Ὑπαστ. Δαλιάνη Παν., 5) Ἀρχιφύλακος Καλφακάκου Δημητρίου, 6) Ἀρχιφύλακος Κιτσάκη Δημητρίου, 7) Ἀρχιφύλακος Ρεντζῆ Δ., 8) Ὑπαρχ. Τριανταφυλλοπούλου Ν. καὶ Ἀστυφυλάκων : Σεργεντάνη Ι., Φωτοπούλου Γ., Σκαραφίγκα Ι., Νικάκου Ι., Παπαχρήστου Ε., Σκουτέλα Σ., Ἰωαννίδη Γ. καὶ Νακάκη Π..

Τὰ ἀναλυτικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Ι. Ἀποτελέσματα πολεμικοῦ τυφεκίου «ὀρθίως», βολαί : 20

Α΄ Ἀτομικά :

1ος Σκαραφίγκας Ἰωάννης	Ἀστυνομίας Πόλεων		148
3ος Φωτόπουλος Γεώργιος	»	»	141
6ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	»	»	135

Β΄ Ὁμαδικά :

1η ὁμάς : Ἀστυνομία Πόλεων (Φωτόπουλος-Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Μπέλμπας)	532

ΙΙ. Ἀποτελέσματα πολεμικοῦ τυφεκίου «γονυπετῶς», βολαί : 20

Α΄ Ἀτομικά :

1ος Φωτόπουλος Γεώργιος	Ἀστυνομίας Πόλεων		166
4ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	»	»	151

Β΄ Ὁμαδικά :

1η Ὁμάς : Ἀστυνομία Πόλεων (Φωτόπουλος-Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Μπέλμπας)	601

ΙΙΙ. Ἀποτελέσματα πολεμικοῦ τυφεκίου «πρηνηδόν», βολαί : 20

Α΄ Ἀτομικά :

1ος Μπέλμπας Κωνσταντῖνος	Ἀστυνομίας Πόλεων		173
2ος Φωτόπουλος Γεώργιος	»	»	170
3ος Δαλιάνης Παναγιώτης	»	»	169
6ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	»	»	162

Β΄ Ὁμαδικά :

1η Ὁμάς : Ἀστυνομία Πόλεων (Φωτόπουλος-Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Μπέλμπας)	667

ΙV. Ἀποτελέσματα πολεμικοῦ τυφεκίου «τρεῖς στάσεις», βολαί : 60

Α΄ Ἀτομικά :

1ος Φωτόπουλος Γεώργιος	Ἀστυνομίας Πόλεων		477	Ν.Ρ.ΑΓ.
4ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	»	»	448	
5ος Σκαραφίγκας Ἰωάννης	»	»	446	
7ος Μπέλμπας Κωνσταντῖνος	»	»	427	

Β΄ Ὁμαδικά :

1η Ὁμάς : Ἀστυνομία Πόλεων (Φωτόπουλος-Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Μπέλμπας)	1798/2400

V. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος τυφεκίου τῶν 22 «ὀρθίως», βολαί : 40

Α' 'Ατομικά :

1ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	'Αστυνομίας Πόλεων	351	Ν.Ρ.ΑΓ.
3ος Σκαραφίγκας 'Ιωάννης	» »	342	

Β' 'Ομαδικά :

1η 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων (Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Καλφακάκος-Νικάκος)	1340/1600	Ν.Ρ.ΑΓ.

VI. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος τυφεκίου τῶν 22 «γονυπετῶς», βολαί : 40

Α' 'Ατομικά :

3ος Σκαραφίγκας 'Ιωάννης	'Αστυνομίας Πόλεων	374	
5ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	» »	372	

Β' 'Ομαδικά :

2α 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων (Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Καλφακάκος-Νικάκος)	1444/1600	

VII. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος τυφεκίου τῶν 22 «τρεῖς στάσεις», βολαί : 120

Α' 'Ατομικά :

	Πρην.	Γονυπ.	'Ορθίως	Σύνολον	
1ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος Α.Π.	392	372	351	1115	Ν.Ρ.ΑΓ.
3ος Σκαραφίγκας 'Ιωάννης	388	374	342	1104	

Β' 'Ομαδικά :

2α 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων (Τριανταφυλλόπουλος-Σκαραφίγκας-Καλφακάκος-Νικάκος)	4329/4800	

VIII. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος αὐτομάτου πιστολίου κατ' ἀνδρεικέλων 25 μ. βολαί : 60

Α' 'Ατομικά :

2ος Φωτόπουλος Γεώργιος	'Αστυνομίας Πόλεων	277	286	563
4ος Μπέλμπας Κωνσταντῖνος	» »	277	277	554
5ος Κιτσάκης Δημοσθένης	» »	280	265	545

Β' 'Ομαδικά :

1η 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων (Φωτόπουλος-Μπέλμπας-Κιτσάκης-Σεργεντάνης)	2163/2400	

IX. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος τυφεκίου τῶν 22 «πρηνηδόν», βολαί :60

Α' 'Ατομικά :

1ος Σκαραφίγκας 'Ιωάννης	'Αστυνομίας Πόλεων	594	Ν.Ρ.ΑΓ.
3ος Δαλιάνης Παναγιώτης	» »	590	
4ος Καλφακάκος Δημήτριος	» »	589 (14 ΧΜ)	
5ος Τριανταφυλλόπουλος Νικόλαος	» »	589 (13 ΧΜ)	

Β' 'Ομαδικά :

1η 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων (Σκαραφίγκας-Καλφακάκος-Τριανταφυλλόπουλος-Νικάκος)	2337/2400	Ν.Π.Ρ.

X. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος πιστολίου 50 μ., βολαί : 60

Α' 'Ατομικά :

1ος Κιτσάκης Δημοσθένης	'Αστυνομίας Πόλεων	525	
6ος Ραυτόπουλος Παναγιώτης	» »	515	

Β' 'Ομαδικά :
1η 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων 2063/2400
(Κιτσάκης-Ραυτόπουλος-Παπαχρήστου-'Ιωαννίδης) Ν.Ρ.ΑΓ.

XI. 'Αποτελέσματα ἀγωνίσματος περιστρόφου ἀκριβείας-ταχείας, βολαί: 30+30=60
Α' 'Ατομικά :

2ος Κιτσάκης Δημοσθένης 'Αστυνομίας Πόλεων	281	285	566
5ος Παπαχρήστου Εὐθύμιος » »	276	287	563

Β' 'Ομαδικά :
1η 'Ομάς : 'Αστυνομία Πόλεων 2228/2400
(Παπαχρήστου-Κιτσάκης-Σκουτέλας-Κακαβᾶς)

Π Ι Ν Α Ξ

Καλυτέρων ἐπιδόσεων Πανελληνίων 'Αγώνων Σκοποβολῆς

'Αγώνισμα	'Επίδοσις ἀτομική	'Επίδοσις ὁμαδική
Τυφέκιον 22 «Πρηνηδὸν» (βολαὶ 60)	594 Σκαραφίγκας Ι. 'Αστυν. Πόλεων 1965	2337 'Αστυν. Πόλεων 1965
Τυφέκιον 22 «'Ορθίως» (βολαὶ 40)	351 Τριανταφυλλόπουλος 'Αστυν. Πόλεων 1965	Ν. 1340 'Αστυν. Πόλεων 1965
Τυφέκιον 22 «Τρεῖς στάσεις» (βολαὶ 120)	1115 Τριανταφυλλόπουλος 'Αστυν. Πόλεων 1965	Ν. 4345 Πανελλήνιος Σκοπευτικὴ 'Εταιρία 1965
Πολεμικὸν τυφέκιον «Τρεῖς στάσεις»	477 Φωτόπουλος Γ. 'Αστυν. Πόλεων 1965	1798 'Αστυν. Πόλεων 1965

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Τὴν 6—5—65, ἡ 'Αστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ 'Ομὰς συνηντήθη εἰς ἀγῶνα μετὰ τῆς ὁμάδος «'Αθηναϊκὸς» Β' 'Εθνικῆς Κατηγορίας, ἐν τῷ γηπέδῳ Ζωγράφου.
Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς διὰ τερμάτων 5—2. Τὰ τέρματα τῆς 'Αστυνομικῆς 'Ομάδος ἐπέτυχον οἱ ἀθληταὶ ἀστυφύλακες Δροσόπουλος 3, Σιδηροκαστρίτης 1, Μπαλόπουλος 1.

Τὴν 13—5—65, ἐν τῷ γηπέδῳ Νικαίας, ἡ 'Αστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ 'Ομὰς συνηντήθη εἰς ἀγῶνα μετὰ τῆς ὁμάδος «Προοδευτικὴ» Α' 'Εθνικῆς Κατηγορίας καὶ 4ης κατὰ σειρὰν εἰς τὸν πίνακα τοῦ πρωταθλήματος 'Εθνικῆς Κατηγορίας. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς διὰ τερμάτων 1—0. Τὸ νικητήριον τέρμα ἐπέτυχεν ὁ δόκ. ἀστυφύλαξ Ε. Μπαλόπουλος.

Τὴν 21—5—65, ἐν τῷ γηπέδῳ Νικαίας, ἡ 'Αστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ 'Ομὰς συνηντήθη εἰς ἀγῶνα μετὰ τῆς ὁμάδος «Α.Ε. Νικαίας» Β' 'Εθνικῆς Κατηγορίας. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς διὰ τερμάτων 5—2. Τὰ τέρματα ἐπέτυχον οἱ ἀθληταὶ ἀστυφύλακες Νικολαΐδης 3, Δροσόπουλος 1, Σιδηροκαστρίτης 1.

Τὴν 30—5—65, εἰς Ἀγρίνιον, ἡ Ἀστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμὰς συνηντήθη εἰς ἀγῶνα μετὰ τῆς ἐκεῖσε ὁμάδος «Παναιτωλικὸς» πρωταθλητρίας Β' Ἐθνικῆς Κατηγορίας. Ὁ ἀγών, ὅστις διεξήχθη ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀγρινίῳ λειτουργουσῶν Νυκτερινῶν Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν, ἀπέβη ἰσόπαλος διὰ τερμάτων 2—2.

Ἀμφότερα τὰ τέρματα τῆς Ἀστυνομικῆς Ὁμάδος ἐπέτυχεν ὁ ἀθλητὴς ἀστυφύλαξ Νικολαΐδης.

ΣΤΙΒΟΣ

Τὴν 21—5—65, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, κατὰ τοὺς ἀγῶνας, δι' ὧν ἐπλαισιώθη τὸ πρόγραμμα τοῦ Διεθνοῦς Μαραθωνίου Δρόμου, ὁ συμμετασχὼν εἰς τὸ ἄλμα τριπλοῦν ἀθλητὴς ἀρχιφύλαξ Κατσιέρης Παναγιώτης ἐσημείωσε νέαν πανελλήνιον ἐπίδοσιν, ἐπιτυχὼν ἄλμα 15.63 μ.

Β. ΚΡΥΟΣ

* * *

Ὑπὸ τοῦ «Παναιτωλικοῦ» Γυμναστικοῦ καὶ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, ἀπεστάλη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας εὐχαριστήριος ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω:

«ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΟΣ»
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ & ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΝ ΑΓΡΙΝΙΩ
Τμῆμα Νυκτερινῶν Σχολῶν Ἀπόρων Παίδων
Ἀριθ. Πρωτ. 590

Ἐν Ἀγρινίῳ τῇ 31 Μαΐου 1965

Πρὸς
Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἀθήνας

Οἱ τρόφιμοι τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν Ἀγρινίου, οἱ φίλαθλοι καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Παναιτωλικοῦ» ἐκφράζουν πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν εἰς τὴν ὑφ' ὑμᾶς ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα τὴν βαθεῖαν των εὐγνωμοσύνην, διὰ τὴν ὑποστήριξίν σας καὶ διὰ τοῦ ὅτι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν λαὸν τῆς πόλεως Ἀγρινίου νὰ θαυμάσῃ τὸ ἦθος, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν ἀθλητῶν σας καὶ νὰ χειροκροτήσῃ τὸ ἀθλητικὸν παράστημα τῶν παικτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Πατρὶς πολλὰ ἐνεπιστεύθη.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας, ἅμα καὶ τὰ συγχαρητήριά μας, πρὸς τοὺς συνοδοὺς τῆς ὁμάδος κ.κ. Πριονᾶν, Βαμβακόπουλον καὶ Τζανιδάκην, οἵτινες, διὰ τῆς εὐγενείας των, τῆς συμπεριφορᾶς των καὶ τῆς πειθαρχίας, ἐπεβλήθησαν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας, ἀφήσαντες ἀνεξίτηλον τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐλεύσεώς των.

Μετ' ἀπείρων εὐχαριστιῶν καὶ πλείστης τιμῆς,

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α.

* ΣΠΕΙΡΑ ἀπὸ 4 νέους διαρρῆκτες συνέλαβε ἡ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Εἶχαν διαπράξει σωρείαν κλοπῶν, τὶς ὁποῖες ὡμολόγησαν.

* ΝΕΟΙ 20 καὶ 18 ἐτῶν, οἱ Λ. Λ. καὶ Δ. Σ., διέρρηξαν γραφεῖο καὶ ἀφήρεσαν κοσμήματα καὶ ὡρολόγια σημαντικῆς ἀξίας. Συνελήφθησαν ἀπὸ τὸ περιπολικὸ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

* 8 ΚΛΟΠΕΣ ἀπὸ αὐτοκίνητα καὶ καταστήματα, διέπραξε ὁ λιποτάκτης Ε. Φ., ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Ἐπίσης ὁ Κ. Δ., ἐτῶν 26, διέπραξε 10 κλοπὲς διὰ ρήξεως σὲ διάφορα καταστήματα καὶ συνελήφθη ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς.

* ΤΟ ΧΟΝΤΡΟ, πρόστυχο ἀστεῖο τῶν τέντυμπόϋς ποὺ, στὸ χωριὸ Τρίκερι, βρέξανε μὲ οἰνόπνευμα τὸ κεφάλι τοῦ γέροντος Ν. Μαμαρέλου, καὶ κατόπιν τὸ ἄναψαν, στοίχησε 3 1/2 μῆνες φυλακή. Πολὺ ἐπιεικῶς, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι ἐκινδύνευσε ἡ ζωὴ τοῦ γέροντος.

* ΕΚΒΙΑΣΤΑΙ νέοι μὲ τὴ συνεργασία 15έτιδος μαθητρίας, στὴ Θεσσαλονίκη, ἀπεπειράθησαν νὰ ἀποσπάσουν χρήματα ἀπὸ τὸν ἔμπορο Π. Μ. Μέθοδος ἦταν ἡ ἐνέδρα ποὺ ἔστησαν στὸν ἔμπορο ἡ 15έτις μαθήτρια, ἡ ὁποία παρέσυρε τὸν ἔγγαμο ἔμπορο σὲ ἐρημικὴ τοποθεσία, ὅπου οἱ δύο ἐκβιασταὶ παρουσιάσθησαν καὶ ζητοῦσαν 20.000 δραχμὲς γιὰ νὰ μὴ φανερώσουν τὴν ἀταξία τοῦ ἐμπόρου στὴ σύζυγό του. Ἡ ὑπόθεσις βρίσκεται στὸν εἰσαγγελέα γιατὶ οἱ δρᾶσται συνελήφθησαν.

* ΕΙΚΟΣΙ δύο κλοπὲς εἶχε διαπράξει ὁ Α. Διαμαντῆς, ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν. Μεταξὺ ἄλλων πῆγε καὶ στὸ σπίτι τοῦ Χ. Τραμπελᾶ καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα γραμμάτιο μὲ πλαστογραφημένη τὴν ὑπογραφὴ τοῦ κ. Καραμουρτζούνη. Ἔτσι βρῆκε εὐκαιρία σὲ λίγα λεπτὰ ποὺ ἀπουσίασε, ὁ Διαμαντῆς νὰ τοῦ κλέψῃ ἕνα κοστούμι ροῦχα.

* ΝΕΑΡΟΙ ριψιφῆδες ἦταν οἱ διαρρῆκτες, ποὺ ἔπιασε ἡ Ἀσφάλεια Χωροφυλακῆς Αἰγάλεω, 18 - 19 ἐτῶν. Ὁ ἕνας μαθητής. Εἶχαν κάνει διάρρηξι σὲ δύο διαμερίσματα πολυκατοικιῶν τῶν Ἀθηνῶν. Βρέθηκαν τὰ κλοπιμαῖα.

* ΝΕΑΡΟΣ διαρρήκτης, ὁ Ἀχμὲτ Ὀγλοὺ Χασάν, στὴν Κομοτηνή, τὸ ἴδιο βράδυ τῆς ἡμέρας ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὴ φυλακή, ἔκανε διάρρηξι στὸ πρωτοδικεῖο γιὰ νὰ κλέψῃ τὶς δικαστικὲς εἰσπράξεις. Δὲν βρῆκε τίποτε καὶ διέρρηξε τὸ καφενεῖο τοῦ πρωτοδικείου, ὅπου ἔφαγε πολλὰ γλυκά. Συνελήφθη καὶ ξαναμπῆκε στὴ φυλακή.

* ΑΠΑΤΕΩΝ συνελήφθη στὴν Πάτρα. Ὀνομάζεται Χρ. Κωστόπουλος ἢ Γαλάνης ἢ Παπαδόπουλος, ἐτῶν 28. Ἡ μέθοδός του ἦταν ἡ ἀκόλουθος : Παρουσιάζετο ὡς ἀδειοῦχος στρατιώτης ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ ἀφοῦ ἐξακρίβωνε τὶς κατοικίες στρατιωτῶν ποὺ βρίσκονται στὴν Κύπρο, πήγαινε στοὺς γονεῖς καὶ ἔλεγε ὅτι «φέρνω χαιρετίσματα ἀπὸ τὸ παιδί σας». Κατόπιν ἀφοῦ ἐδέχετο τὶς περιποιήσεις, ἀνελάμβανε νὰ μεταφέρῃ τὸ χαρτζιλίκι τῶν γονέων τους. Μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ ὁ ἀπατεών, ποὺ εἶναι ἔγγαμος, καὶ πατέρας δύο παιδιῶν, ἐξοικονόμησε στὴν Πάτρα μόνο 8.500 δραχμές. Εἶχε δὲ δρᾶσι καὶ σὲ ἄλλες πόλεις.

* Η «ΝΤΟΛΤΣΕ ΒΙΤΑ» ἐπρόδωσε τὸ νεαρὸ διαρρήκτη ποὺ ἦλθε στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Ὀνομάζεται Γ. Πολίτης ἢ Θωμᾶς, εἶναι 19 ἐτῶν καὶ σὲ διάστημα 40 ἡμερῶν διέπραξε τρεῖς κλοπὲς καὶ συναπεκόμισε 61.000 δραχμές. Ὅλα τὰ χρήματα αὐτὰ—ἐκτὸς 8.000 δραχμ. ποὺ κατεσχέθησαν ἐπάνω του—τὰ κατεσπατάλησε ὁ νεαρὸς μαθητευόμενος μηχανικὸς τοῦ ἐμπορικοῦ μὲ μιὰ φίλη του, σὲ διάφορα νυκτερινὰ κέντρα τῆς παραλιακῆς λεωφόρου. Ὁ Πολίτης ἔφθασε στὸν Πειραιᾶ τὴν 9ην Ἀπριλίου καὶ μόλις ξεμπάρκαρε ἀπὸ τὸ καράβι, ποὺ ὑπηρετοῦσε, ἔκαμε τὴν πρώτη του κλοπή. Διέρρηξε τὸ διαμέρισμα Μελισσινοῦ, εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων 20, ἀπ' ὅπου ἀφήρεσε 22.000 δρχ. καὶ μία χρυσῆ σιγαροθήκη. Μετὰ ἀπὸ 15 ἡμέρες διέρρηξε τὸ διαμέρισμα τῆς Σοφίας Λάκκου, ἀπ' ὅπου ἀφήρεσε 2.200 δραχμὲς καὶ τὴν 8ην Μαΐου τὸ γραφεῖο τοῦ δικηγόρου Π. Βαλιτζίδη καὶ ἀφήρεσε ἀπὸ ἕνα συρτάρι 37.000 δραχμές. Ἡ σύλληψις τοῦ Πολίτη ὀφείλεται στὴ «Μεγάλη Ζωὴ» ποὺ ἔκανε καὶ ἐκίνησε τὶς ὑποψίες τῶν ἀστυνομικῶν. Συνελήφθη λοιπὸν γιὰ μιὰ πρόχειρη ἀνάκρισι καὶ ὡμολόγησε τὴν ἐκπληκτικὴ πράγματι δρᾶσι του.

* ΑΠΟΠΕΙΡΑ φόνου μὲ μοτοσυκλέττα ἔγινε ἀπὸ τὸν Σ.Η. Βάγια, ἐτῶν 30, στὴν ὁδὸν Ὑμηττοῦ, ὅταν ὁ ἀνωτέρω ὁδηγὸς ἐπετέθη κατὰ τοῦ Γ. Τ. ποὺ εἶχε μαζί του διαφορὲς καὶ ἐκάθητο στὶς καρέκλες τοῦ καφενείου (στὸ πεζοδρόμιο). Ἀντελήφθη ὅμως τὸ ὑποψήφιο θῦμα τὶς προθέσεις τοῦ ὁδηγοῦ καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως ἡ μοτοσυκλέττα ἐτραυμάτισε ἀνύποπτο θαμώνα.

* ΜΟΛΙΣ βγῆκε ἀπὸ τὴ φυλακή, ὅπου εἶχε παραμείνει 5 μῆνες, γιὰ κλοπὴ ἱερῶν σκευῶν ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀσπροπύργου, ὁ Ε. Παπαφράγκου, ἐτῶν 45, ἐργάτης, μπῆκε στὴν ἴδια ἐκκλησία καὶ πῆρε ὅσα δὲν εἶχε προφθάσει στὴν πρώτη του ἐπίσκεψι. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ποινὴ ποὺ τοῦ ἐπεβλήθη ἦταν 10 μηνῶν φυλάκισις αὐτὴ τὴ φορά.

* ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ χασὶς συνελήφθησαν στὴν Καβάλλα οἱ Ἰορδανοὶ ὑπήκοοι Μαχμοὺτ Ἀμὲρ καὶ Σουὶρ Μωχάμετ, οἱ ὁποῖοι εἰσήγαγαν ἀπὸ τὴν Ἰορδανία 6 κιλὰ ἀπὸ τὸ ναρκωτικὸ αὐτό. Ἡ ποσότης εὑρέθη στὸ πόρτ-μπαγκὰζ τοῦ αὐτοκινήτου. Συνελήφθησαν καὶ οἱ συνεργάτες Ἕλληνες Γ. Βρεττάκος, κάτοικος Καβάλας καὶ Γ. Βενέτης, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

* ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΑΚΡΗ βρέθηκαν τὰ τέσσερα παιδάκια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ σπίτι τους γιὰ νὰ πᾶνε νὰ γίνουν κυνηγοὶ ἀγρίων θηρίων στὴ ζούγκλα τῆς Ἀφρικῆς. Εἶχαν διανυκτερεύσει στὸν πευκώνα καὶ τὸ πρωὶ πείνασαν καὶ πῆγαν νὰ πάρουν ψωμί, ἀλλὰ ἐκεῖ ἡ φουρνάρισσα τὰ γνώρισε ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ εἶχαν δημοσιευθῆ καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία ποὺ τὰ μάζεψε καὶ τὰ ἔδωσε στοὺς γονεῖς τους.

* ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΟΣ σύζυγος ὁ Κ. Ἀλεξάκης, συνελήφθη μὲ δύο ἄλλες, τὴν Σπ. Ντουτουτάφη, ἐτῶν 61 καὶ τὴν Β. Καποδίστρια, ἐτῶν 23, γιατὶ ἐξέδιδαν τὴ σύζυγο τοῦ πρώτου, Αἰκατερίνη ἐτῶν 16, ἡ ὁποία τοὺς κατήγγειλε.

* ΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑΝ εἰς βάρος δύο νεαρῶν γυναικῶν, ἡλικίας 20 καὶ 21 ἐτῶν, συνελήφθη ὁ Παντελῆς Τσιρίκος ἐτῶν 26. Ὁ Τσιρίκος ἀφοῦ συνεδέθη μὲ τὴν πρώτην—ἔγγαμον ἐν διαζεύξει καὶ μητέρα δύο παιδιῶν—τῆς ὑπεσχέθη γάμον καὶ ἀκολούθως τὴν ἐξέδιδε. Πρὸ ἡμερῶν ὅμως ὁ συλληφθεὶς σωματέμπορος ἠθέλησε νὰ ἀποκτήσῃ καὶ δεύτερον θῦμα—μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πληροφορηθῆ τὶς κινήσεις του ἡ πρώτη φίλη του καὶ νὰ τὸν καταγγείλῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἔτσι συνελήφθη τὴν ἑπομένην εἰς ἕνα μπὰρ τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος τὴν στιγμὴν ποὺ διασκέδαζε μὲ τὸ δεύτερο θῦμα του. Ὁ Τσιρίκος παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν Ἀθηνῶν.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μονῆς Πετράκη.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 71, ἀπέναντι στὸ ξενοδοχεῖο «Χίλτον».

Ἡ Μονὴ Πετράκη, ἱδρύθηκε τὸ ΙΖ' αἰῶνα ἀπὸ τὸν μοναχὸ Παρθένιο, καὶ κατὰ κόσμον Πέτρο Πετράκη. Ἀρχικὰ ἦταν μετόχιο τῆς ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καρρέα. Γιορτάζει στὴ μνήμη τῶν Ἀσωμάτων Ταξιαρχῶν. Σήμερα κοντὰ στὴ Μονὴ στεγάζονται οἱ διοικητικὲς ὑπηρεσίες τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος, Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο γιὰ Ἕλληνες καὶ ξένους σπουδαστάς, πνευματικὸ φροντιστήριο κληρικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ φροντιστήριο Κατηχητικῶν Σχολείων.

Μονῆς Προδρόμου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους, μετὰ τὴν πλατεῖα «Κυριακοῦ» (Βικτωρίας).

Ἡ Μονὴ Προδρόμου βρίσκεται στὸ ὁμώνυμο ὕψωμα τοῦ Ὑμηττοῦ.

Μονῆς Σέκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος, κοντὰ στὸ Ἵδρυμα τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀναπήρων Παίδων. Ἡ ἱστορικὴ Μονὴ Σέκου βρισκόταν στὴν Μολδαυία καὶ ἐκεῖ κατέφυγε, μὲ 450 ἄνδρες του, ὁ Γεωργάκης Ὀλύμπιος, μετὰ τὴν ἅλωση τοῦ Δραγατσανίου τὸ 1821, καὶ ἀφοῦ ἔβαλε φωτιὰ στὴ πυριτιδαποθήκη ποὺ βρισκόταν μέσα στὸ κωδωνοστάσιο, ἀνατινάχθηκε στὸν ἀέρα μὲ 10 συντρόφους του.

Μοράβας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δαμβέργη, ἀπέναντι στὸν κινηματογράφο «Δώρα» τῆς τῆς ὁδοῦ Λιοσίων.

Ὁ Μοράβας, ὄρος τῆς Ἀλβανίας, ἔγινε γνωστὸς ἀπὸ τὶς μάχες ποὺ διεξήχθησαν ἐκεῖ τὸ 1940, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου.

Μοργκεντάου Ἑρρίκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φρύνης, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Σμύρνης» τοῦ Βύρωνος.

Ὁ Ἑρρῖκος Μοργκεντάου (1856-1946), Ἀμερικανὸς διπλωμάτης, γεννή-

θηκε στὶ Μάνχάϊμ τῆς Γερμανίας καὶ τὸ 1865 μετηνάστευσε στὴν Ἀμερική. Ἀπὸ τὸ 1913-1916 διετέλεσε πρεσβευτὴς στὴ Τουρκία. Τὸ 1923 διωρίσθηκε ἀπὸ τὴν Κ.Τ.Ε. πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων στὴν Ἑλλάδα. Γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἀνεκήρυξε ἐπίτιμο διδάκτορα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐπίτιμο δημότη τῶν μεγαλυτέρων ἑλληνικῶν πόλεων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Ὑμηττό).

Μοσχονησίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου 72, ἀπέναντι στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου.

Πρόκειται γιὰ συστάδα νησίδων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ σκοπέλων στὸν Ἀδραμυττηνὸ κόλπο, κοντὰ στὶς Κυδωνίες ποὺ στὴν ἀρχαιότητα ὠνομάζοντο Ἑκατόννησοι ἢ Ἀσκάνιαι νῆσοι. (Συνώνυμοι ὁδοὶ ὑπάρχουν σὲ προάστια καὶ συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν).

Μοσχονησίων Ἀμβροσίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν πλατεῖα «Ὑμηττοῦ».

Ὁ Ἀμβρόσιος, (Πλειανθίδης), ἐπίσκοπος Μοσχονησίων, καὶ κατὰ τὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο καὶ τῆς Σμύρνης, συνελήφθη τὸ 1922 ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἐτάφη ζωντανός. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Ν. Σμύρνη).

Μοσχοπόλεως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου, στὸν Ἅγιο Νικόλαο Ἀχαρνῶν.

Ἡ Μοσχόπολις, χωριὸ σήμερα τῆς Ἀλβανίας, δυτικὰ τῆς Κορυτσᾶς, μὲ 70 περίπου κατοίκους, κατὰ τὸν ΙΖ'-ΙΗ' αἰῶνα ἦταν πόλις μὲ 50 χιλ. κατοίκους καὶ ἀπετέλει ἀξιόλογο ἐμπορικὸ καὶ πνευματικὸ ἑλληνικὸ κέντρο. Στὴν ἀκμή της συνετέλεσε κυρίως ἡ λειτουργία μιᾶς τῶν ἀξιολογωτέρων σχολῶν τοῦ τουρκοκρατουμένου ἑλληνισμοῦ, γνωστῆς ὑπὸ τὴν ὀνομασία «Νέα Ἀκαδημία», καὶ ἡ ἵδρυσις σ' αὐτὴ σημαντικοῦ τυπογραφείου.

Μοσχοπούλου Μανουήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπαραϊκτάρη 4, ἀπέναντι στὶς Σχολὲς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Μανουὴλ Μοσχόπουλος (1282-1328) βυζαντινὸς συγγραφεὺς ἔργων περὶ γραμματικῆς, ἦταν ἀνεψιὸς τοῦ ἐπισκόπου Νικηφόρου Μοσχοπούλου ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὴν Κρήτη.

Μόσχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθανασάκη, μπροστὰ στὸ νοσοκομεῖο «Ἐρυθρὸς Σταυρός».

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἠλία Μόσχου καὶ τοῦ γιοῦ του, Ἰωάννου, ἁγιογράφων τοῦ ΙΖ'-ΙΗ' αἰῶνος, ποὺ κατήγοντο, κατ' ἄλλους μὲν ἀπὸ τὴν Κρήτη, κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ τὴν Ζάκυνθο.

Μουρούζη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, κοντὰ στὰ Ἀνάκτορα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη ἀρχαία βυζαντινὴ οἰκογένεια, ἡ ὁποία, μετὰ τὴν ἅλωσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων (1204), ἐγκαταστάθηκε στὴν Τραπεζοῦντα καὶ στὸ ὑπὸ αὐτῆς ἀποκληθὲν προάστιο «Μουρούζ». Ἀπὸ τὸν Ἀντίοχο Μουρούζη, ποὺ ἐγκαταστάθηκε τὸ 1665 στὴν Κωνσταντινούπολι, προῆλθε ὁ φαναριωτικὸς πριγκιπικὸς οἶκος τῶν Μουρούζηδων, πολλὰ μέλη τοῦ ὁποίου διέπρεψαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας σὲ ἀνώτατα ἀξιώματα.

(Συνεχίζεται)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

—Ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Καρδίτσης κ. Ἀγγέλου Παπαϊωάννου, ἀπεστάλη εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Πολυχρόνην Πολυχρονίδην ἡ κάτωθι δημοσιευομένη ἐπιστολή :

Κύριον
Πολυχρ. Πολυχρονίδην
Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Φίλε κ. Ὑπουργέ,

Βεβαίως ἡ Ἀστυνομία μας πρὸ πολλοῦ ἤδη ἔχει στερεώσει δικαίως τὴν φήμην της διεθνῶς μὲ τὰς συνεχεῖς ἐπιτυχίας της εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος ἐπὶ σοβαρωτάτων καὶ λίαν σκοτεινῶν περιπτώσεων, ὥστε νὰ μὴν ἀποτελῇ ἔκπληξιν ἡ σημαντικὴ καὶ ταχεῖα ἐπιτυχία της εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ παράδοσιν ἐμοὶ τοῦ ὑπεξαιρεθέντος ὑπὸ ὁδηγοῦ ταξὶ πρὸ ἡμερῶν χαρτοφύλακός μου, περιέχοντος διάφορα ἔγγραφα καὶ 46.000 δρχ., παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς πενιχρότητος τῶν στοιχείων, ποὺ ἠδυνήθην νὰ θέσω εἰς τὴν διάθεσίν της. Ἐν τούτοις ἀξίζει νὰ μνημονευθῇ καὶ νὰ ἐξαρθῇ ἡ εὐσυνειδησία καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης μετὰ τῶν ὁποίων ἐξετέλεσαν τὴν ἀποστολήν των οἱ κατωτέρω μνημονευόμενοι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας καὶ συγκεκριμένως :

1) Ὁ διοικητὴς τοῦ Δ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας, κ. Γεωργίου Γεώργιος, οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Π. Δρανᾶς καὶ Σ. Ἀρτικόπουλος καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ τοῦ ἰδίου Παραρτήματος κ. Α. Πενταγιώτης καὶ 2) Οἱ Ὑπαστυνόμοι τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν κ.κ. Δ. Τζαβάρας, Α. Καψοκαβάδης, Κ. Μουτζουρώνης, Βλ. Τσουραπᾶς, Ι. Ράϊκος, ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Ι. Ροδινάκης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας κ.κ. Ι. Φοντῆς, Γ. Κούσουλας, Β. Τσοκάκης, Α. Κλεισούρης, Η. Ζαζᾶς, Α. Τσόλης, Ν. Ρουμελιώτης, Ι. Ἀνδρεαδάκης καὶ Ι. Ἀρβανίτης.

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τὰ ὄργανα ταῦτα εἰδικῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν γενικώτερον καὶ θερμότατα συγχαρητήρια εἰς Ὑμᾶς κ. Ὑπουργέ, ὡς Προϊσταμένου Ὑπουργόν της, διὰ τὴν ὑψηλὴν στάθμην τῆς ποιότητός της, ἡ ὁποία δικαίως τὴν κατατάσσει μεταξὺ τῶν καλυτέρων Ἀστυνομιῶν τοῦ Κόσμου.

Ὡς Ἕλλην γενικῶς καὶ ὡς Βουλευτὴς εἰδικώτερον αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν καὶ ἐκφράζω τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν μου διὰ τὴν ἱκανότητα τῆς Ἀστυνομίας μας, ἐπωφελοῦμαι δὲ τῆς εὐκαιρίας νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι εἰς τὸ ἐγνωσμένον ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν ἔτι μεγαλυτέραν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐξύψωσίν της θὰ μὲ εὕρητε πάντοτε πρόθυμον συμπαραστάτην σας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Φιλικώτατα
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Βουλευτὴς Καρδίτσης

—Ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης Περιηγήσεων καὶ Αὐτοκινήτου ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἡ κάτωθι δημοσιευομένη ἐπιστολή :

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Ἰουνίου 1965

Πρὸς τὸν
Ἀξιότιμον Κύριον Εὐάγγελον Καραμπέτσον,
Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων,
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Κύριε Ἀρχηγέ,

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἐφετεινοῦ Διεθνοῦς Ραλλὺ Ἀκροπόλεως, θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσίν μας, ὅπως ὑποβάλωμεν ὑμῖν καὶ τὰς ὑφ' ὑμᾶς ἁρμοδίας Ὑ-

πηρεσίας καὶ εἰδικώτερον τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγω ἀγῶνος μας.

Ἡ παραδειγματικῶς τηρηθεῖσα ἐφέτος τάξις, τόσον κατὰ τὴν ἐκκίνησιν τῶν ἀγωνιζομένων, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἐντὸς τῆς πόλεως διαδρομάς των καὶ κατὰ τὴν ἄφιξιν αὐτῶν, ἐξετιμήθη ὄχι μόνον παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ ξένων ἀπεσταλμένων τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν δημοσιογράφων, γεγονὸς τὸ ὁποῖον προέβαλλε τὴν χώραν μας ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς Ραλλὺ Ἀκρόπολις, ὡς καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἀγωνιστικάς μας ἐκδηλώσεις, θὰ ἔχωμεν πάντοτε τὴν τόσον πολύτιμον συμπαράστασιν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας, παρακαλοῦμεν, Κύριε Ἀρχηγέ, ὅπως, εὐαρεστούμενος, δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἐξαιρέτων αἰσθημάτων μεθ' ὧν διατελοῦμεν,

Ὁ Πρόεδρος — *Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ — *ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΛΤΕΖΟΣ*

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον καὶ 3) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Καρυώτην Λέανδρον καὶ Λάππαν Γεώργιον, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, συνέβαλον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Σουκέρα Σπυρίδωνος καὶ οὕτω ἐπετεύχθη ἡ ἐξιχνίασις τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν διαφόρων κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Κολέρην Ἀθανάσιον καὶ Μανιατάκον Κωνσταντῖνον, διότι, ἀμφότεροι, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, μεθοδικότητος, προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν, τὴν 15-1-1965, τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ, συμβαλόντες οὕτω εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Κολοβὸν Γρηγόριον τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐπέτυχε, τὴν 24-1-1965, νὰ συλλάβῃ τὸν σεσημασμένον κακοποιὸν Καραγιάννην Ἀντώνιον, ὅστις ὡμολόγησε διαφόρους ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθείσας κλοπάς.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς : 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Παπαθανασόπουλον Γεώργιον, 2) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Ἀσημακόπουλον Σπυρίδωνα καὶ 3) Ἀστυφύλακα κ. Πετουσάκην Ἐμμανουήλ, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Ἀργυρακόπουλον Ἠλίαν, διότι, οὗτος, κινούμενος ἐξ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, ἔσχε πληροφορίαν ἐν σχέσει μὲ τὸν δράστην θανασίμου τραυματισμοῦ, δι' αὐτοκινήτου, τοῦ Ζώτου Παναγιώτου, τὴν 7-1-1965, ἥτις πληροφορία, ἐκμεταλλευθεῖσα καταλλήλως, ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου Σιγάλα Προκοπίου τοῦ Ἰωάννου.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Β' κ. Μιχελῆν Σπυρίδωνα, 2) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Δέρκαν Παναγιώτην,

καὶ 3) Ἀστυφύλακας κ.κ. Γιάχον Εὐστάθιον, Χρόνην Δημήτριον, Ἀθανασόπουλον Ἠλίαν, Παπαδόπουλον Ἀλέξανδρον, Πηνιώτην Γεώργιον, Ἀεράκην Εὐάγγελον, Μήτρου Γρηγόριον καὶ Μπούλην Θεμιστοκλῆν, διότι, ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Ἀστυνόμου Β' κ. Μιχελῆ Σπυρίδωνος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν παρασχεθεῖσαν πληροφορίαν, ἐξ ἧς ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τοῦ ἐν λόγῳ ἀγνώστου δράστου Σιγάλα Προκοπίου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Βουρλιωτάκην Κωνσταντῖνον, διότι, οὗτος, τὴν 21-2-65, ἐπιδείξας ἰδιάζουσαν παρατηρητικότητα, βαθεῖαν προσήλωσιν πρὸς τὸ καθῆκον καὶ ἔντονον ὑπηρεσιακὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Γλαυκίδη Στυλιανοῦ, ὅστις ὡμολόγησε σωρείαν κλοπῶν πορτοφολίων, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Οἰκονόμου Γεώργιον, διότι, οὗτος, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὸν ζῆλον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀφοσίωσιν καὶ προθυμίαν πρὸς τὸ καθῆκον, κατώρθωσε νὰ ἐπισημάνῃ καὶ συλλάβῃ, τὴν 23-12-1964, τὸν σεσημασμένον κακοποιὸν Δενδρινὸν Γεώργιον, δράστην κλοπῆς τιμαλφῶν εἰς βάρος Ἀμερικανοῦ ὑπηκόου, οὕτω δὲ προεκλήθησαν εὐμενέστατα σχόλια ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀρχιφύλακα κ. Ντάλλαν Κωνσταντῖνον, 2) Ἀρχιφύλακα κ. Ἀλευρογιάννην Κωνσταντῖνον καὶ 3) Ἀστυφύλακα κ. Παπαζαχαρίου Ἰωάννην, διότι, ἅπαντες, τὴν 12-1-1965, ἀποτελοῦντες μέλη πληρώματος περιπολικοῦ αὐτοκινήτου τῆς Ἀμέσου Δράσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, χάρις εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπιδειχθεῖσαν παρατηρητικότητα καὶ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχον τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν μελῶν σπείρας λαθρεμπόρων καὶ κατάσχεσιν λαθρεμπορευμάτων μεγάλης ἀξίας.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Διαμαντόπουλον Νικόλαον, Δημητρακόπουλον Ἀναστάσιον καὶ Εὐαγγελινὸν Ἀθανάσιον, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ προθυμίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τῶν κακοποιῶν Λημνίου Ἰωάννου κλπ., οἵτινες ὡμολόγησαν τὴν διάπραξιν διαφόρων κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμον Α' Πέτρου Παντελῆν, 2) Ὑπαστυνόμον Β' Σωτῆρχον Λουκᾶν, 3) Ἀρχιφύλακα Παπαδάκην Κωνσταντῖνον καὶ 4) Ἀρχιφύλακα Τσιῶρτον Θεόδωρον, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προσοχῆς καὶ μεθοδικότητος, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Παρασχόπουλον Νικόλαον καὶ Στόκαν Γεώργιον, διότι, ἀμφότεροι, ἀναπτύξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ παρατηρητικότητα, ἐπέτυχον νὰ συλλάβουν, τὴν 14-1-1964, τὸν ἐπικίνδυνον σεσημασμένον κακοποιὸν Σκιαδόπουλον Βασίλειον, ὅστις ὡμολόγησε τὰς ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθείσας κλοπάς, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Καρυώτην Λέανδρον, Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον καὶ Δρακόπουλον Γεώργιον καὶ Ἀνθυπαστυνόμον κ. Μαυρουδέαν Κωνσταντῖνον, διότι, ἅπαντες, ἐνεργήσαντες ἐπιμελημένην καὶ μεθοδικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς

τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Κύρκον Δημήτριον, Λιούρην Βασίλειον καὶ Γκότσην Βασίλειον, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Πατσούρην Σάββαν, διότι, οὗτος, τὴν 21-12-1964, ἐπιδείξας ἀπαράμιλλον θάρρος, αὐτοθυσίαν καὶ τόλμην, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ, ἐπ' αὐτοφώρῳ, τὸν σεσημασμένον κακοποιὸν Βρεττὸν Ἀντώνιον, ἀποπειρώμενον τὴν διάπραξιν κλοπῆς.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Β' κ. Γεωργακόπουλον Γεώργιον, 2) Ὑπαστυνόμον Β' κ. Ραγκαβᾶν Γεώργιον, 3) Ἀρχιφύλακα κ. Μαρκάκην Ἀντώνιον καὶ 4) Ἀρχιφύλακα κ. Χριστόπουλον Δημήτριον, διότι, οὗτοι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, μεθοδικῶς καὶ δραστηρίως καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχίνασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Ἐπίσης, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Κυριάκον Παναγιώτην, Σοῦλον Παναγιώτην, Μπούφαν Παναγιώτην καὶ Τράφαλην Παναγιώτην, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος καὶ προσοχῆς καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐβοήθησαν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Παπαγεωργακόπουλον Παναγιώτην, διότι, οὗτος, ἀναπτύξας ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, δραστηριότητα καὶ ψυχραιμίαν, ἐπέτυχε, τὴν 20-11-1964, νὰ συλλάβῃ τὸν ἐπικίνδυνον κακοποιὸν Σπηλιώτην Εὐάγγελον, δράστην σωρείας κλοπῶν καὶ οὕτω ἀνεκόπη ἡ περαιτέρω ἐγκληματικὴ αὐτοῦ δρᾶσις.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Πετρόπουλον Εὐθύμιον, Γεωργόπουλον Γεώργιον καὶ Καρυώτην Λέανδρον, διότι, ἕκαστος τούτων, εἰς τὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐν λόγῳ κακοποιοῦ, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Ἐπίσης, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : Ἀνθυπαστυνόμον κ. Παπακωνσταντίνου Νικόλαον καὶ Ἀστυφύλακας κ.κ. Φωτόπουλον Παναγιώτην, Στόκαν Γεώργιον καὶ Ζαλαχώρην Ἀναστάσιον, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Κουτσιτζῆν Σωτήριον καὶ Ρουμανᾶν Κωνσταντῖνον, διότι, ἀμφότεροι, ἀποτελοῦντες πλήρωμα περιπολικοῦ αὐτοκινήτου τῆς Ἀμέσου Δράσεως, τὴν 4-1-1965, βάσει σήματος, ἐτέθησαν εἰς δίωξιν αὐτοκινήτου, οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ὁποίου κατηγγέλθησαν ὡς ὕποπτοι κυκλοφορίας πλαστῶν δολλαρίων. Μετὰ δὲ ἐπιδεξίαν καὶ ἐπίμονον καταδίωξιν, ἐπέτυχον νὰ συλλάβουν τοὺς ἀλλοδαποὺς Λουϊζιόνε Ρομέο κλπ., οἵτινες, ὡς ἐξηκριβώθη, εἶχον θέσει εἰς κυκλοφορίαν παρακεχαραγμένα δολλάρια.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Καραγιαννόπουλον Δημήτριον, 3) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ματσάγκαν Ἀνδρέαν, 4) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ποῦλον Εὐστάθιον, 5) Ὑπαστυνόμον Β' κ. Τριαντάφυλλον Εὐάγγελον καὶ 6) Ἀρχιφύλακα κ. Κοντοπύργιαν Νικόλαον, διότι, ἅπαντες καὶ ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων του, συνετέλεσαν σπουδαίως εἰς τὴν σύλληψιν τῶν μελῶν τῆς ὡς ἄνω σπείρας κυκλοφορίας παρακεχαραγμένων δολλαρίων.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.